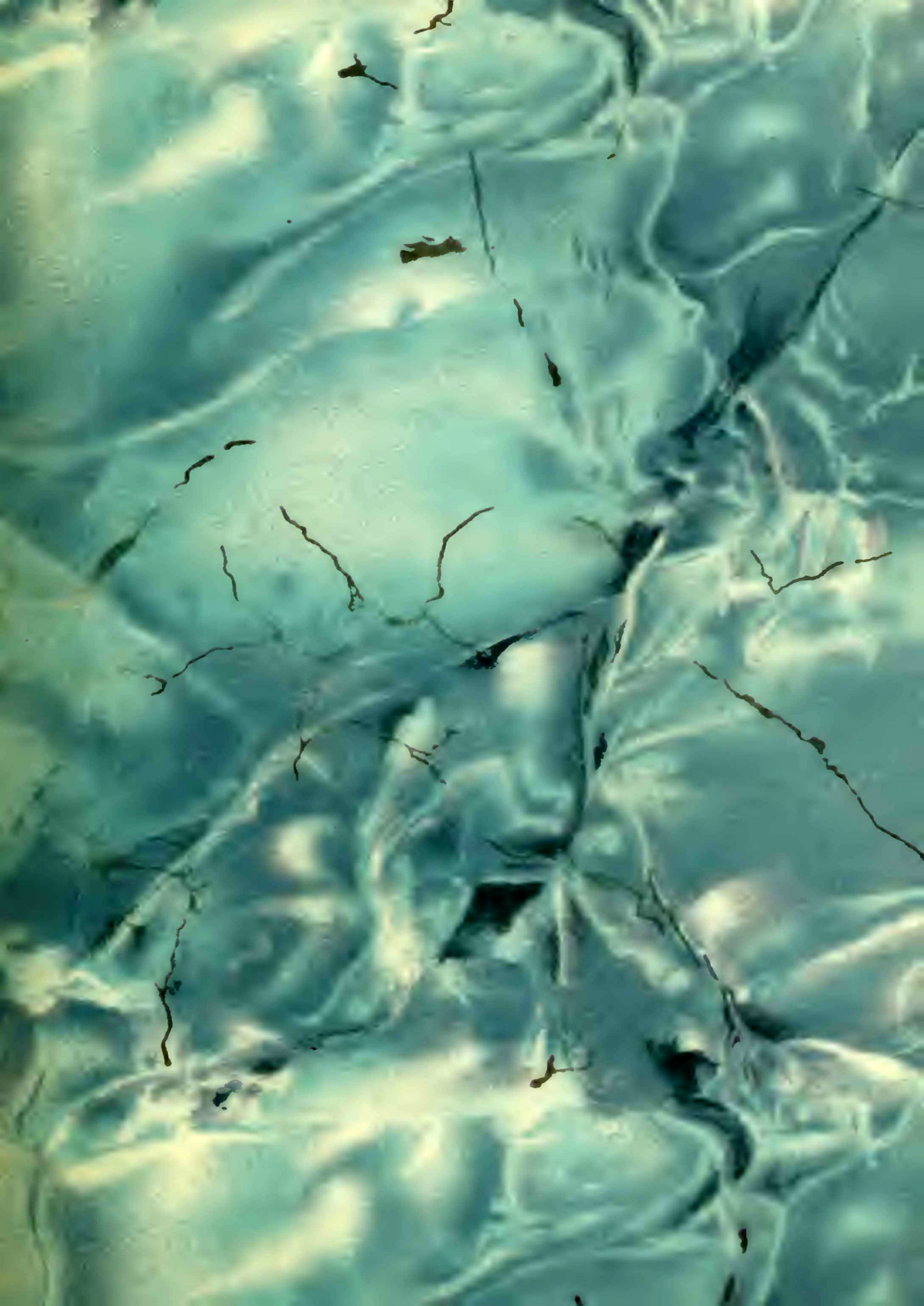

gníoṁarṫa na n-aspol.

UNIVERSITY OF TORONTO
VELUT ARBOR ÆVO

Gníoṁarṫa na n-Aspol.

An t-Aṫair Peadar Ua Laoġaire
Canonaċ, S.P.

d'aistriġ iad ó Laidin na Vulgáta;

agus do ḃreiṫniġ

An t-Aṫair Gearóid Ó Nualláin, M.A.,

iad i gcomparáid leis an nGréigis agus
leis na h-aistriġṫiḃ ar a ḃfuil deiġmeas
na h-Eagailse.

Táid nótaí agus tagarta leó.

Brún agus Ó Nualláin, Teor.
I mbaile Áta Cliat :: I mbeal Feirste
I gCorcaiġ :: I bPortláirge

Nihil Obstat:

GIRALDUS O'NOLAN,

Censor Theol. Deput.

Imprimi potest:

✠ EDUARDUS,

Archiep Dublinen.,
Hiberniae Primas.

Dublini, die 8 *Dec.* 1921,
Festo Immac. Concept.

Gníoṁarṫa na n-Aspol

“Gníoṁarṫa na n-Aspol” an ainim atá ar an leaḃar so ó ṫúsaċ aimsire na h-Eaglaise, aċ ní ceart a ṁeas, as san, gur seanaċas é ar an obair a ḋein na h-Aspoil. Do sgaipeaḋ na h-Aspoil ar fuaid ciorta an doṁain agus ḃí an obair a ḋeineadar go fada fánaċ sgaipiṫe ó ċéile. Ní'l sa leaḃar so aċ tuairisg ġearr ar conus a tusnuiġeaḋ ar an Eaglais do ċur ar bun. Tá cuid de ṡeanmóiniú Ṗeadair naoṁṫa curṫa síos sa dá ċaibidiol déag atá ar tusaċ. Is é Lúcás Soisgéalaiḋe do sgrioḃ é, agus is i nGréigis do sgrioḃ sé é. Tusnuiġeann an seanċas atá ann ag deasgaḃáil Ċríost ár dTiġearna agus stadann sé tímpall na bliana trí ficid a trí, .i. is tuairisg ġearr ar an Eaglais é ar feaḋ deiċ mbliana ficid.

CAIBIDIOL I.

Deasgaḃáil Ċríost. Maitias dá ṫoġaḋ i n-ionad Iúdáis.

Do ḋeinear an ċéad ċainnt, a Ṫeoṗilus, ar na 1
neiṫiḃ go léir a ṫusnuig Íosa ar ḋéanaṁ agus ar
teagasg, go dtí an lá nar deasgaḃaḋ é tar éis 2
a aiteanta ṫaḃairt do sna h-Aspolaiḃ a ṫoiġ sé, tríd
an Spiorad Naoṁ.
Agus tar éis é féin a ṫaisbeáint beó ḋóiḃ i ndiaiḋ 3
a Ṗáise, le mórán dearḃuite, i gcaiteaṁ daċad lá,
'gá ṫaḃairt féin le feisgint ḋóiḃ agus ag labairt
leó ar ríġeaċt Dé.

Agus d'iṫ sé bia 'n-a dteannta [1] agus d'órduig 4
sé ḋóiḃ gan imṫeaċt a' Ierúsalem aċ fanṁaint le
geallṁaint an Aṫar, an ġeallṁaint, (ar seisean) [2] a
ċloiseaḃair ó m' ḃéal-sa: gur ḋein Eóin baiste le 5
h-uisge aċ go ndéanfar sibse do ḃaiste leis an
Spiorad Naoṁ laistig de ḃeagán laeṫanta. Agus 6

[1] Lúc. xxiv. 49; Eóin xiv. 26.
[2] Mait. iii. 11; Marc. i. 8; Lúc. iii. 16 Eóin i. 20.

an méid a ḃí i ḃfoċair a ċéile ḋíoḃ do ċuireadar
ceist ċuige agus duḃradar: A Ṫiġearna, an sa
n-aimsir seo a ṫaḃarfair an ríġeaċt tar n-ais d'Israél?
7 Aċ duḃairt sé leó: Ní h-agaiḃse atá fios d'ḟáġail
ar na h-aimsiriḃ 'ná ar na trátanaiḃ a ċinneáḋ an
8 t-Aṫair fé n-a ċóṁaċt féin. [1] Aċ glacfaiḋ siḃ neart
an Spioraid Naoiṁ ag túirliocan ionaiḃ, [2] agus beiḋ
siḃ i nḃúr luċt fiaḋnaise ḋóṁsa i n-Ierúsalem agus
i n-Iudéa go léir agus i Samaria, agus go h-imeall
an doṁain ar fad.
9 Agus nuair a ḃí an ċainnt sin ráiḋte aige do tógaḋ
suas é os cóṁair a súl agus do ġlac sgamall ar
10 a raḋarc é. Agus an fad a ḃíodar ag féaċaint
air agus é ag imteaċt suas ar neaṁ, féaċ, ḃí
beirt fear 'n-a seasaṁ 'n-a n-aice agus éadaċ geal
11 orta, Agus duḃradar: A feara Ġaililiaċa, cad
ab áil liḃ i nḃúr seasaṁ ag féaċaint suas ċun neiṁe?
Íosa so atá tógṫa suas ar neaṁ uaiḃ, tiocfaiḋ sé ar
an gcuma gcéadna, fé mar a ċonacaḃair ag dul suas
ar neaṁ é.
12 Ansan do ṫánadar tar n-ais go Ierúsalem ó'n
gcnuc ar a dtugtar Oliḃet, cnoc atá i ngiorraċt
13 siuḃal lae saḃbóide do Ierúsalem. Agus nuair a
ṫánadar isteaċ ċuadar suas go dtí an seómra uaċ-
tarac mar a raiḃ Peadar agus Eóin ag fanṁaint, agus
Séamus agus Aindrias, Pilib agus Tomás, Bartolo-
maeus agus Maitiú, Séamus Alpéis agus Simón
14 Sélotés agus Iúdás mac Séamuis. Ḃíodar san go léir
ag leanṁaint do toil a ċéile i n-úrnuiġṫe mar aon
leis na mnáiḃ agus le Muire Máṫair Íosa agus le
n-a ḃráiṫriḃ.
15 Ins na laetiḃ sin d'éiriġ Peadar amearg na
mḃráiṫre agus duḃairt sé, (agus ḃí timpall le céad
16 agus fiċe duine cruinniġṫe ann): A feara, a ḃráiṫre,
ní foláir cóṁlíonaḋ an Scriptiúra do ṫargair an
Spiorad Naoṁ tré ḃéal Dáiḃid [3] i dtaoḃ Iúdáis, an
17 fear a ṫreóruiġ an ṁuinntir a ġaiḃ Íosa, an fear a
h áiriṁeaḋ orainne agus go raiḃ páirt aige sa t-seirḃís

[1] *Infra* ii. 2. [2] Lúc. xxiv. 28. [3] Salm. xl. 10; Eóin xiii. 18.

seo. [1] Do fuair an fear san talaṁ le tuarasdal 18
a ḋroċ-gníṁ, agus do croċaḋ é agus do sgoilt air
'n-a lár agus do ṫuit na h-inní go léir amaċ as. Agus 19
ṫáinig fios an níḋ sin d'á ḃfuil de ḋaoine i n-Ierú-
salem, i dtreó gur tugaḋ ar an ḃpáirc sin, 'n-a dtean-
gain sin, "Haceldama," 'sé sin, páirc na fola. Agus 20
tá sgríoḃṫa i leaḃar na Salm: [2] "Deintear fásaċ
d'á n-áit cóṁnuiġte, agus ná bíoḋ duine a ḋéanfaiḋ
cóṁnuiġe ann," agus, [3] "Tugtar a ċaṫaoir easboig
do ḋuine eile." Ní foláir d'á ḃrí sin, as na fear- 21
aiḃ seo atá i gcóṁluadar linne i gcaiṫeaṁ na h-aim-
sire go léir 'na raiḃ an Tiġearna Íosa isteaċ agus
amaċ i n-ár mearg, ag tosnú ó'n mbaiste a ḋein 22
Eóin go dtí an lá do tógaḋ suas uainn é, duine acu
san do ḃeiṫ i n'ḟinné ar a aiseiriġe i n-aonḟeaċt linne.

Ansan do ḟocaruiġdar ar ḃeirt, ar Ióseṗ ar a 23
dtugtí Barsabas agus go mba ḟloinne ḋó Iústus.
agus ar Ṁaitias. Agus deineadar úrnuiġte agus 24
duḃradar: Déinse, a Ṫiġearna, ó's agat atá fios
croiḋe gaċ duine, a taisbeáint cia'cu de'n ḃeirt seo
is roġa leat, Ċun go nglacfaḋ sé an t-inead seirḃíse 25
agus aspolaċta so do ċaill Iúdás, ionus go raġaḋ
sé i n' áit féin. Ansan do ċuireadar ar ċrannaiḃ 26
dóiḃ é, agus do ṫuit an crann ar Ṁaitias agus do
h-áiriṁeaḋ é i dteannta an aoinne-déag Aspol.

CAIBIDIOL II.

An Spiorad Naoṁ dá ġlacaḋ ag na deisgiobulaiḃ. An tseanmóin a ṫug Peadar uaiḋ do'n ṗobul. Cráiḃṫeaċt na ndaoine do ġlac an creideaṁ ar dtúis.

Agus nuair a críoċnuiġeaḋ laeṫanta na Cingcíse 1
bíodar go léir i n-aonḟeaċt i n-aon áit aṁáin, Agus 2
ṫáinig go h-obann fuaim ó neaṁ mar ḃeaḋ fuaim
gaoiṫe móire ag teaċt agus do líon sé ar fad an tiġ
'na rabdar 'n-a suiḋe. Agus do taisbeánaḋ dóiḃ 3
mar ḃeaḋ teangṫaċa teine agus iad deiġilte, agus

[1] Maiṫ. xxvii. 7. [2] Salm. lxviii. 26. [4] Salm. cviii. 8.

4 do ṡuiḋ sé ar gaċ duine acu, [1] Agus do líonaḋ
iad go léir de'n Spiorad Naoṁ agus ċromadar ar
laḃairt i dteangṫaċaiḃ iolarḋa, fé mar a tug an
Spiorad Naoṁ dóiḃ laḃairt.
5 Agus ḃí 'n-a gcóṁnuiḋe i n-Ierúsalem Iúdaiġ,
6 daoine diaḋa as gaċ náisiún fé'n spéir. Agus nuair
a leat an sgéal san do ċruinniġ na daoine agus ḃí
mearatal aigne orta, mar d'airiġ gaċ duine acu a
7 teanga féin acu-san dá laḃairt. Agus ḃí uatḃás
orta go léir agus iad ag déanaṁ iongna, agus
deiridís: Féaċ, náċ Gaililiaiġ iad san go léir
8 atá ag cainnt? Agus conus a tárla gur airiġ
gaċ duine againne a teanga dúċais féin ionar tógaḋ
9 é? Párṫaiġ agus Médaiġ agus Elamitiġ, agus
luċt cóṁnuiġṫe Mesopotámia, Iúdaéa agus Ċapa-
10 dócia, Pontuis agus Ásia, Ṗrigia agus Pamṗilia,
na h-Éigipte agus na gcríoċ san Libia atá timpall
11 ar Ċiréné, agus daoine iasaċta ó'n Róiṁ, Iúdaiġ leis
agus proseilitiġ, Créiteaċa agus Arabaiġ; d'airiġ-
eamáir iad ag laḃairt i n-ár dteangṫaċaiḃ féin ar
12 oibreaċaiḃ iongantaċa Dé. Agus ḃí uatḃás orta go
léir agus iad ag déanaṁ iongna agus deiridís le n-a
13 céile: Cad é seo mar obair? Agus ḃí tuille acu ag
déanaṁ magaiḋ agus deiridís: Lán d'ḟíon nua atáid
siad san.
14 Ansan d'eiriġ Peadar 'n-a ṡeasaṁ, agus an t-aoinne
déag taoiḃ leis, agus d'árduiġ sé a ġlór agus do
laḃair sé leó: A ḟeara Iúdaċa agus siḃse go léir,
a luċt cóṁnuiġṫe Ierúsalem, bíoḋ 'ḟios agaiḃ an
méid seo, agus glacaiḋ i nḃúr gcluasaiḃ mo ċainnt!
15 Mar ní h-ar meisge atáid siad so, mar is dóiġ liḃse,
16 óir ní'l tagaiṫe aċ an tríṁaḋ trát de'n lá. Aċ sidé
17 an níḋ a duḃraḋ ó ḃéal an ḟáiḋ [2] Ióél: "Agus tiocfaiḋ
ins na laetiḃ déanaċa, adeir an Tiġearna, doirtfead
as mo Spiorad ar gaċ feóil, agus déanfaid ḃúr
gclann ṁac agus ḃúr gclann ingean targaireaċt,
agus ċífid ḃúr ḃfir óga aislingí, agus déanfar

[1] Mait. iii. 11; Marc. i. 8; Lúc. iii. 16; Eóin vii. 39;
Supra i. 8; *Infra* 16 agus xix. 6.
[2] Ióél ii. 28; Isáias xliv. 3.

taiḃrite d'ḃúr seanóiriḃ. Agus doirtfead amaċ as 18
mo Spioraid, ins na laeṫiḃ sin, ar mo ḃuaċailiḃ agus
ar mo ċailíniḃ, agus déanfaid siad targaireaċt;
Agus taisbeánfad neiṫe iongantaċa sa spéir ṫuas 19
agus ar an dtalaṁ ṫíos, fuil agus teine agus gal
deataiġ. Iompófar an ġrian 'n-a doirċeaċt agus 20
an ġealaċ 'n-a fuil, roiṁ ṫeaċt do lá an Tiġearna, an
lá mór, soḟeicse. [1] Agus iseaḋ ḃeiḋ, an uile duine 21
do ġlaoḋfaiḋ ar ainim an Tiġearna saorfar é." A 22
ḟeara Israéil, éistiḋ leis na bréiṫriḃ seo. Íosa
Nasareit, duine a ḟoillsiġ Dia i nḃúr measg-sa leis
na cóṁaċtaiḃ, agus leis na h-iongnaiḃ agus leis na
soluíḋiḃ a ḋein Dia tríd i nḃúr lár, mar is eól daoiḃ
féin, Do tugaḋ an duine sin a' cóṁairle ċinnte agus 23
a' roiṁeólus Dé, agus do ḋeineaḃairse é ċéasaḋ
ċun báis le láṁaiḃ na gcuirpteaċ.* Aċ do tóg Dia 24
é tar éis dubrón ifrinn do ċur ar neaṁníḋ, de ḃríġ
nár ḃ'féidir go gcimeáḋfí eisean fé n-a ċumas.†
Óir deir Dáiḃid 'n-a taoḃ: [2] Do ċinn roim ré an 25
Tiġearna am ḟiaḋnaise do ġnáṫ, óir tá sé ar mo
ḋeis, ionus ná corrófí me. Uime seo do ġlac mo 26
ċroiḋe áṫas agus ḋein mo teanga gáirdeaċus, agus
'n-a teannta san ġeoḃaiḋ mo ċuid feóla suaiṁneas i
ndóċas. De ḃríġ ná fágfair m'anam i n-ifreann agus 27
ná léigfir do t'Aon Naomṫa truailiú a ḋ'ḟeisgint.
Tugais eólus dom ar ḃóiṫriḃ na beaṫa agus líonfair me 28
lán d'áṫas le d'ġnúis." A ḟeara, a ḃráiṫre, ní misde 29

[1] Ióél ii. 32; Róṁ. x. 13.   [2] Salm. xv. 8.

* Ver. 23. "A' cóṁairle ċinnte," ⁊rl. Do ṫoirḃir Dia a Ṁac, agus do ṫoirḃir an Mac é féin, tré ġráḋ dúinne, agus ċun sinn do ṡáḃáil. Agus dá ḃeartaiḃ sin níḋ naoṁṫa ab eaḋ Críost do ṫoirḃirt, agus níḋ ab eaḋ é ar ar ċinn Dia féin. Aċ an ṁuinntir a ḃraṫ é agus do ċéas é ḋeineadar malluiġteaċt; mar ḋeineadar do réir a ndroċ-aigne féin agus do réir aigne an diaḃail a ḃí ag séideaḋ fúta; agus ní do réir cinneaḋ Dé a ḋeineadar. Ní raiḃ Dia i n' úġdar le n-a malluiġteaċt, bíoḋ nár ċoisg sé an ṁalluiġteaċt. Níor ċoisg sé an ṁalluiġteaċt mar do ḃí ar a ċumas, níḋ a ḋein sé, maiṫ mór do ṫarraċ as, .i. slánú na cine daonna.

† Ver. 24. "Tar éis dubrón ifrinn do ċur ar neaṁníḋ," .i. tar éis buaḋ ḃreiṫ ar pianta an báis agus ar cóṁaċtaiḃ uile ifrinn

labairt go dána liḃ i dtaoḃ an ṗátriáirc Dáiḃid, [1] go
ḃfuil sé marḃ, curṫa, agus go ḃfuil a uaiġ i n-ár
30 measg go dtí an lá atá indiu ann. Fáiḋ ab eaḋ é
agus ḃí 'ḟios aige [2]gur ḋearḃuiġ Dia ḋó go suiḋfeaḋ
31 aon de ḟíol a árann 'n-a ċaṫaoir, Agus do ċonnaic
sé roim ré aiséirġe Ċríost agus do labair sé air,
[3] nár fágaḋ i n-ifreann é agus ná feacaiḋ a ċuid feóla
32 truailliú. Do ṫóg Dia suas aisís an t-Íosa so, agus
33 is finnṫe sinne go léir air sin. Do tógaḋ suas é,
d'á ḃríġ sin, ar ḋeaslaiṁ Dé agus do réir mar a
fuair sé ó'n Aṫair an ġeallaṁaint i dtaoḃ an Spioraid
Naoiṁ, do ḋoirt sé amaċ é seo, agus ċíonn siḃse é agus
34 airíġeann siḃ é. Óir níor ċuaiḋ Dáiḃid suas ar
neaṁ; aċ deir sé féin: [4] "Duḃairt an Tiġearna le
35 m'Ṫiġearna: Suid ar mo ḋeis, go gcuireaḋ do
36 naṁaid mar taca fé d'ċosaiḃ." Bíoḋ a ḟios dá ḃríġ
sin, go dearḃṫa ag gaċ teaġlaċ i n-Israél, Íosa so
a ḋeineaḃairse a ṫárnáil ar ċrois, gur ḋein Dia
Tiġearna de agus Críost.
37 Nuair airiġeadar an méid sin ṫáinig aiṫreaċas orṫa
agus duḃradar le Peadar agus leis na h-aspoil eile:
38 A ḟeara, a ḃráiṫre, cad tá le déanaṁ againn? Agus
duḃairt Peadar leó: Déiniḋ, ar seisean, aiṫriġe,
agus glacaḋ gaċ duine agaiḃ baiste i n-ainim Íosa
Críost, ionus go maiṫfí ḃúr bpeacaí daoiḃ, agus
ansan glacfaiḋ siḃ tabarṫas an Spioraid Naoiṁ.
39 Óir is daoiḃse agus d'ḃúr sliocht an ġeallaṁaint,
agus do sna daoine go léir atá i gcéin, pé air go
40 nglaoḋfaiḋ ár d-Tiġearna Dia. Agus le mórán eile
focal ḃí sé ag deiṁniú' ḋóiḃ agus ag taṫant orṫa,
agus deireaḋ sé: Cimeádaiḋ siḃ féin saor ó'n sliocht
41 aiṁlearṫa so. Ansan, an ṁuinntir a ġlac a ċóṁráḋ
do baisteaḋ iad, agus do glacaḋ an lá san timpall
trí ṁíle duine.
42 Agus ḃíodar seasaṁaċ do teagasg na n-Aspol, agus
i gcumann an *aráin do ḃrise, agus ins na h-úrnuiġṫe
43 Agus do cuireaḋ eagla ar an uile duine; agus do

[1] 3 Ríġ. ii. 10. [2] Salm. cxxxi. 11.
[3] Salm. xv. 10; *Infra* xiii. 35. [4] Salm. cix. 1.

* i nglacaḋ an Ċuirp aoṁṫa.

deineaḋ mórán eile mírḃúiltí agus soluiḋí tré sna
n-Aspoil i n-Ierúsalem, agus ḃí eagla mór ar na
daoine go léir. Agus gaċ ar ċreid ḃíodar i ḃfoċair 44
a ċéile agus gaċ níḋ coitċian acu. Do ḋíolaidís amaċ 45
a sealḃas agus a maoin agus do roinnidís é ar an
mbuiḋin go léir fé mar a ḃíoḋ gáḋ ag aoinne leis.
Agus d'ḟanaidís do toil a ċéile sa teampul gaċ lá, 46
agus ag brise arán ó tiġ go tiġ, do ċaitidís a gcuid
biḋ i n-átas agus i *n-aoine croiḋe, Agus iad ag 47
molaḋ Dé agus báiḋ ag na daoine go léir leó. Agus
ḃí an Tiġearna, i n-agaiḋ an lae, ag méadú na buiḋne
a ḃí le sáḃáil.

CAIBIDIOL III.

An mírḃúilt a deineaḋ ar an ḃfear a ḃí bacaċ, tré n-ar h iompuiġeaḋ a lán.

Agus ḃí Peadar agus Eóin ag dul suas sa teampul 1
ċun úrnuiġṫe an naoṁaḋ tráṫ. Agus ḃí duine áiriṫe 2
a ḃí 'n-a ṁairtíneaċ ó ḃroinn a ṁátar, agus ḃítear
'gá iompar. Do cuirtí gaċ lá é ag geata an teampuil,
ag an ngeata ar a dtugtí an geata Áluinn, ionus go
n-iarrfaḋ sé déirc ar an muinntir a ḃeaḋ ag dul isteaċ
sa teampul. Ċonnaic sé Peadar agus Eóin agus iad 3
ċun dul isteaċ agus d'iarr sé orta déirc a ṫaḃairt
dó. D'ḟéaċ Peadar air, áṁtaċ, mar aon le h-Eóin, 4
agus duḃairt sé leis: Ḟéaċ orainn. D'ḟéaċ seisean 5
orta ag súil go ḃfaġaḋ se rud éigin uata. Duḃairt 6
Peadar: Ní'l airgead agam ná ór, aċ an níḋ atá
agam ḃeirim duit é. I n-ainim Íosa Críost Nasareit
eiriġ agus siuḃluiġ; Agus do rug sé ar láiṁ deis air 7
agus tóg sé suas é, agus do ċruadar a ṫroiġṫe agus
a ḃuinn láiṫreaċ. Agus ḃí sé ag léimrig agus ag 8
seasaṁ agus ag siuḃal, agus ċuaiḋ sé i n-aonḟeaċt
leó isteaċ sa teampul agus é ag siuḃal agus ag
léimrig agus ag molaḋ Dé. Agus ċonnaic na daoine 9
go léir é ag siuḃal agus ag molaḋ Dé. Agus d'ait- 10

* Aoine, .i. *simplicitas*, ón ḃfocal "aon."

níġdar é, gur ḃ'é an fear é a ḃíoḋ 'n-a ṡuiḋe ag geata
áluinn an teampuil ag lorg na déarca, agus ḃíodar
lán d'iongna agus d'alltaċt i dtaoḃ ar ṫárla ḋó.
11 Agus ḃí greim aige 'á ċimeáḋ ar Peadar agus ar
Eóin, agus ċonnaic na daoine é agus ḃailiġdar timpall
ar an mbeirt ag an bpóirse ar a dtugtar Póirse
Ṡalomóin, agus uaṫḃás orta.
12 Agus do ċonnaic Peadar iad agus d'ḟreagair sé
an pobul: A ḟeara Israéil, cad ab ail liḃ ag déanaṁ
iongna de seo, ná ag féaċaint orainne ċóṁ maiṫ
agus dá mba le n-ár neart féin nú le n-ár gcóṁaċt
13 féin a ċuirfimís an duine seo ag siuḃal? Dia
Abrahaim agus Dia Isaac agus Dia Iácóib, Dia ár
sinsear, a tug glóire d'á Ṁac Íosa, an té a ḋeinea-
ḃairse a ḃraṫ agus do ṡéanaḋ i láṫair Piláit, agus
14 eisean ag taḃairt saorḃreiṫe air. [1] Do ṡéanaḃair
an t-Aon Naoṁṫa fíoraonta agus d'iarraḃair an
15 marḃṫóir a taḃairt daoiḃ, Agus ċuireaḃair ċun
báis úġdar na beaṫa; aċ do ṫóg Dia ó sna mairḃ é,
16 agus is finnite sinne ar an níḋ sin. Agus de ḃárr
creidiṁ i n'ainim sin, an duine seo a ċíonn siḃ agus
d'aiṫniġeann siḃ, do neartuiġ a ainim é, agus tug an
creideaṁ a tagann uaiḋ an slánú críoċnuiġṫe sin atá
os cóṁair ḃúr súl go léir.
17 Aċ anois, a ḃráiṫre, tá 'fios agam gur tré aineólus
18 a ḋeineaḃair é, ar nós ḃúr n-uaċtarán. Agus do
ċóṁlíon Dia an níḋ a tarngair sé tré ḃéalaiḃ na
19 ḃfáiḋ go léir, go ndéanfaḋ a Ċríost fulang. Déiniḋ
aiṫriġe dá ḃríġ sin, agus iompuiġiḋ, ionus go mbuailfí
20 amaċ ḃúr bpeacaí, i dtreó, nuair a ṫiocfaiḋ na
trátana faoisiṁ a' láṫair an Tiġearna, go gcuirfiḋ
sé uaiḋ an t-é sin a craoḃsgaoileaḋ daoiḃ, Íosa
21 Críost, An t-é 'nar dual na flaṫais 'gá glacaḋ go
dtí teaċt na dtráṫ 'na gcursar gaċ níḋ 'n-a rioċt
féin aris, mar a laḃair Dia tré ḃéal a ḟáiḋ naoṁṫa
22 ó tusaċ an tsaoġail. Óir duḃairt Maois: [2] Tógfaiḋ
an Tiġearna, ḃúr nDia, fáiḋ ċúgaiḃ, duine d'ḃúr
mbráiṫriḃ féin mar mise, éistfiḋ siḃ leis ins gaċ níḋ,

[1] Mait. xxvii. 20; Marc. xv. 11; Lúc. xxiii. 18; Eóin xviii. 40.
[2] Deut. xviii. 15.

pé rud a laḃarfaiḋ sé liḃ. Agus beiḋ so, gaċ aon 23
duine ná h-éistfiḋ leis an ḃfáiḋ sin ideofar as an
ḃpoḃul é. Agus na fáiḋe go léir a laḃair, ó Ṡamuél 24
anuas, do ṫargaireadar na laetanta san. Is siḃse 25
clann na ḃfáiḋ agus clann na connarta a ḋein Dia
le n-ár n-aiṫreaċaiḃ nuair a duḃairt sé le h-Ábra-
ham: [1] "Agus ad ṡíolra iseaḋ do ḃeannóċfar clanna
an doṁain go léir." Ċúġaiḃse ar dtúis, ċun siḃ a 26
ḃeannú, iseaḋ ċuir Dia a Ṁac, nuair a ṫóg sé suas é,
ionus go n-iompóċaḋ gaċ duine é féin ó n-a ḋroċ-
ḃeartaiḃ.

CAIBIDIOL IV.

Gaḃáil Ṗeadair agus Eóin. A seasaṁaċt. An eaglais dá méadú.

Agus an faid a ḃíodar ag caint leis na daoine 1
ṫáinig na saġairt agus oifiċeaċ an teampuil agus
na Sadduicinig, Agus doilġíos orṫa toisg iad 2
a ḃeiṫ ag teagasg an ṗoḃuil agus ag craoḃsgaoile
na h-aiséirġe ó sna marḃ i n-Íosa. Agus ċuireadar 3
a láṁa orṫa agus ċuireadar i bpríosún iad go maidin
lár n-a ṁáireaċ, óir ḃí sé n-a ṫráṫnóna an uair sin.
Aċ do ċreid a lán de sna daoine a ḃí ag éisteaċt leis 4
an gcaint agus b'é uiṁir na ḃfear ná cúig ṁíle.
Agus do ṫárla ar maidin lár n-a ṁáireaċ gur 5
ċruinnig a n-uaċtaráin agus a seanóirí agus a sgríḃ-
neóirí i n-Ierúsalem, Agus Annas an t-árdṡagart, 6
agus Caiṗas, agus Eóin, agus Alecsandar, agus gaċ
ar ḃain le treiḃ na sagart. Agus ċuireadar iad-san i 7
láṫair agus ċeistiġdar iad: Cad í an ċóṁaċt nú an
ainim le n-ar deineaḃairse an níḋ seo? Ansan do líonaḋ 8
Peadar leis an Spioraid Naoṁ agus duḃairt sé leo:
A uaċtarána an ṗoḃuil agus a seanóirí, éistiḋ liom:
Ó táimídne indiu d'ár gceistiú i dtaoḃ, na maiṫeasa 9
a deineaḋ do'n ṁairtíneaċ so, conus do leiġseaḋ é,
Bíoḋ 'fios agaiḃ go léir, agus ag poḃul Israéil go 10

[1] Gen. xii. 3.

léir, gur i n-ainm ár dTiġearna Íosa Críost ó
Nasaret, an t-é a ċuireaḃairse ċun báis, agus a ṫóg
Dia ó sna mairḃ, gur i n'ainm sin atá an duine sin
11 'n-a ṡeasaṁ os ḃúr gcóṁair 'n-a ṡláinte. [1] Is í
seo an ċloċ úd a ḟuair diúltaḋ uaiḃse, sa tṡaoir-
seaċt, agus gur deineaḋ cloċ ċinn cúinne di. Agus
12 ní'l slánú i n-aoinne eile. Óir níor tugaḋ do ḋaoine
ainm eile fá neaṁ le 'na gcaitfar sinn a ṡáḃáil.
13 Ansan, nuair a ċonnacadar Peadar agus Eóin agus
iad ċóṁ seasamaċ, agus nuair a ḟuaradar gur ḋaoine
iad a ḃí gan tabairt suas, gan foġluim, ḃí iongna
orṫa; agus d'aiṫniġdar iad, go mbídís i bḟoċair
14 Íosa; Agus nuair a ċonnacadar, 'na ṡeasaṁ 'n-a
n-aice an fear a leiġseaḋ, ní raiḃ focal le ráḋ acu
15 'n-a gcoinniḃ. Duḃradar leó dul amaċ, lasmuiġ
de'n ċóṁairle, agus ḋeineadar cainnt eatarṫa féin,
16 Agus duḃradar: Cad a ḋéanfam leis na daoine seo?
Tá mírḃúilt soiléir déanta tríota, agus a ḟios agá
bḟuil de ḋaoine i n-Ierúsalem, agus ní féidir dúinn
17 é ṡéanaḋ. Aċ i dtreó ná leaṫfaḋ sé níos mó ameasg
na ndaoine bagraimís pionós orṫa má laḃraid siad
18 a tuille le h-aon duine ar an ainm sin. Do ġlaoḋadar
ċúċa iad agus tugadar foláraṁ dóiḃ gan cainnt 'ná
19 teagasg a ḋéanaṁ i n-aon ċor i n-ainm Íosa. Ansan
do ḟreagair Peadar agus Eóin agus duḃradar:
Breiṫniġiḋ féin cia'cu is ceart i láṫair Dé, rud a
20 ḋéanaṁ, oraiḃse 'ná rud a ḋéanaṁ ar Dia: Óir ní
féidir dúinn gan an níḋ a ċonnacamair agus a ċloisea-
21 mair a d'innsint. Aċ do ḃagradar-san pionós orṫa
agus ċuireadar ċun siuḃail iad, óir ní raiḃ ḟios acu
conus a ḋéanfaidís díoltas orṫa, mar ġeall ar na
daoine, mar ḃí na daoine go léir ag molaḋ an ruda
22 a ṫárla, sa méid a deineaḋ. Mar, an duine gur
deineaḋ an mírḃúilt sláinte sin dó, ḃí sé os cionn
daċad blian.

23 Agus nuair a cuireaḋ ċun siuḃail iad ṫánadar ċun a
ndaoine féin agus d'innseadar dóiḃ gaċ a nduḃairt
24 uaċtaráin na sagart agus na seanóirí leó. Agus nuair

[1] Salm. cxvii. 22; Isaias xxviii 16; Maiṫ. xxi. 42; Marc. xii. 10; Lúc. xx. 17; Róṁ. ix. 32; Pead. ii 7.

a ċloiseadar-san d'árduiġdar a nguṫ ċun Dé agus du-
bradar: A Ṫiġearna, is tu a ḋein neaṁ agus talaṁ agus
muir agus gaċ niḋ d'á bfuil ionta, Is tu a dubairt, 25
sa Spiorad Naoṁ, tré béal ár n-aṫar do ṡeirbi-
siġ Dáibid: [1] "Cad fá an ḟearg ṁór ar na geintib
agus na pobuil ag beartú neiṫe baoiṫe? Riġṫe an 26
doṁain ag cur cos i dtalaṁ agus na priúnsaí ag
teaċt i gceann a ċéile i n-aġaiḋ an Tiġearna agus i
n-aġaiḋ a Ċriost?" Óir do ṫáiniġ i gceann a ċéile, 27
go fíor, sa ċaṫair seo, i n-aġaiḋ do Ṁic naoṁṫa Íosa
ar ar ċuiris onga, Héród agus Pontius Pilát, agus
na geinte agus pobul Israéil, Agus deineadar an 28
niḋ a cinneaḋ ó d'láiṁ agus ó d'ċóṁairle féin a
ḋéanaṁ. Agus anois, a Ṫiġearna, féaċ ar an mbag- 29
airt seo acu 'á ḋéanaṁ, agus tabair do d'ṡeirbisiġ
do briaṫar a labairt go seasaṁaċ, le d'láiṁ a ṡíne 30
amaċ ag déanaṁ leiġeas agus mírbúiltí agus iongnaí
tré ainim do Ṁic naoṁṫa Íosa.

Agus nuair a bí an guiḋe déanta acu do ċriṫ an áit 31
'na rabdar cruinniġṫe agus do líonaḋ leis an Spior-
aid Naoṁ iad go léir agus do labradar briaṫar Dé
le seasaṁaċt aigne.

Agus bí ag an sluaġ a ċreid, aon ċroiḋe aṁáin 32
agus aon aigne aṁáin, agus ní deireaḋ aoinne go
mba leis féin aon niḋ a bíoḋ 'n-a ṡeilb aċ bí gaċ niḋ
cóṁċoiṫċian acu. Agus ḋein na h-Aspoil fiaḋ- 33
naise ar aiseirġe Ċriost, ár dTiġearna, le cóṁaċt
ṁór, agus bí grásta mór orṫa go léir, Agus ní 34
raib aoinne orṫa a bí i ngáṫar. Mar, an ṁuinntir
'n-a raib talaṁ nú tiġṫe acu, do ḋíolaidís iad agus
ṫugaidís isteaċ an méid a ġeibdís orṫa, Agus ċuiri- 35
dís ag cosaib na n-Aspol é. Agus ansan do rainnti
é sé mar a bíoḋ gáḋ ag gaċ duine leis.

Agus Ióseph, an t-é ar a dtugaḋ na h-Aspuil 36
Barnabas, (focal a miniġtar i gcéill Mac Sóláis,)
Lebiteaċ a rugaḋ i gCuprus, Bí talaṁ aige agus 37
díol sé an talaṁ agus ṫug sé leis an luaċ agus ċuir
sé ag cosaib na n-Aspol é.

[1] Salm. ii. 1.

Caibidiol V.

Breiṫ Dé ar Ananías agus ar Ṡaphira. Na h-Aspoil dá gcur i bpríosún.

1 Aċ do ḋíol fear dár ḃ'ainm Ananías agus a ḃean,
2 Saphira, feirm tailiṁ. Agus, go fiosaċ d'á ṁnaoi,
do ċeil sé cuid d'fiaċaiḃ an tailiṁ agus ċuir sé cuid
3 de'n airgead ag cosaiḃ na n-Aspol. Duḃairt Peadar,
áṁṫaċ: A Ananíais, cad uime gur spriog Sátan do
ċroiḋe ċun bréige a ḋ'innsint do'n Spiorad Naoṁ
4 agus cuid d'fiaċaiḃ an tailiṁ a ċeilt? Nár leat
féin é an fad a ḃí sé agat? agus nuair a ḋíolais é
ná raiḃ sé ar do *ċumas féin? Cad ċuige duit an
níḋ seo do ċeapaḋ ad ċroiḋe? Ní do ḋaoiniḃ atá
5 bréag innste agat aċ do Ḋia. Nuair airiġ Ananías
na focail sin do ṫuit sé agus fuair sé bás. Agus
ṫáiniġ eagla mór ar a raiḃ ag éisteaċt leis an níḋ
6 sin. Agus d'éiriġ na fir óga agus ṫógadar é agus
do rugadar amaċ é agus do ċuireadar é.
7 Agus do ṫárla, i gceann tímpall trí n-uaire 'ċloig,
go dtáiniġ an ḃean isteaċ agus gan a fios aici cad
8 a ḃí tuitiṫe amaċ. Agus duḃairt Peadar léi: Innis
dom, a ḃean, an ar a leiṫéid seo ḋ'fiaċa do ḋíolaḃair
9 an feirm? Agus duḃairt sisi: Is air. Duḃairt
Peadar léi: Cad a ḃain daoiḃ gur ḋeineaḃair fromaḋ
ar Spiorad an Tiġearna? Siniad ag an ndorus
cosa na ndaoine atá tar éis t'fir a ċur, agus béarfaid
10 siad tusa amaċ. Agus do ṫuit sí láiṫreaċ agá
ċosaiḃ agus fuair sí bás. Agus ṫáiniġ na fir óga
isteaċ agus fuaradar go raiḃ sí marḃ agus do rugadar
11 amaċ í agus do ċuireadar í, i n-aice a fir. Agus
ṫáiniġ eagla mór ar an eaglais go léir agus ar gaċ
aoinne a ḋ'airiġ na neiṫe sin.

12 Agus ḃí mírḃúilṫí agus iongnaí móra d'á ndéanaṁ
ameasg na ndaoine tré láṁaiḃ na n-Aspol. Agus
ḃídís go léir, do toil a ċéile, i bpóirse Ṡalomóin.
13 Agus níor leóṁaiḋ aoinne de'n ċuid eile dul i bpáirt

* .i. ní raiḃ bac air é go léir do ċimeád.

leó, aċ do ṫug an pobul onóir dóiḃ. Agus ḃí na 14
daoine a ċreid sa Tiġearna, fir agus mná, ag dul
i n-iomadaṁlaċt go mór, I dtreó gur amaċ ar na 15
sráidiḃ, ar ṫoċtaiḃ agus ar ṡúsaiḃ, a curtí na daoine
breóite, ionus, nuair a ḃeaḋ Peadar ag teaċt, dá
mba ná déanfaḋ aċ a sgáil tuitim ar ḋuine acu go
léigisfí ó n-a mbreóiteaċt iad. Agus ḃíoḋ slóigte 16
ag teaċt go Ierúsalem ar na caṫraċaiḃ sa ċóṁar-
sanaċt agus daoine breóite acu 'á tabairt leó, agus
daoine a ḃíoḋ dá gcráḋ ag deaṁnaiḃ, agus do leigistí
iad go léir.

Ansan, d'éirig an t-árdṡagart agus gaċ a raiḃ i 17
n'ḟoċair (b'iad san aicme na Sadducíneaċ), agus
iad lán de ṫnúṫ, Agus ċuireadar a láṁa ar na 18
n-Aspoil agus ċuireadar sa ṗríosún puiblíḋe iad.
Aċ d'osgail aingeal an Tiġearna dóirse an ṗríosúin 19
sa n-oiḋċe agus do leig sé amaċ iad agus duḃairt
sé: Imtiġiḋ, agus seasaiġiḋ, agus laḃraiḋ sa teampul, 20
leis na daoine, bréiṫre uile na beaṫa so. Agus
nuair airiġdar an ċainnt sin ċuadar isteaċ sa teampul 21
go moċ ar maidin agus ḃíodar ag teagasg.

Agus ansan ṫáinig an t-árdṡagart agus na daoine
a ḃí i n'ḟoċair agus ċruinniġdar cóṁairle, agus
seanóirí clainne Israéil go léir, agus ċuireadar
fios orta ċun an ṗríosúin, go dtaḃarfí ċúċa iad.
Agus ṫáinig na teaċtairí agus d'osgladar an ċarcair 22
agus ní ḃfuaradar ann iad, agus ṫánadar tar n-ais
agus d'innseadar san. Agus duḃradar: Fuaramair 23
an ċarcair dúnta go cruinn agus an luċt coiméadta
'n-a seasaṁ ag na dóirsiḃ, aċ nuair a d'osgalamair
an ċarcair ní ḃfuaramair aoinne istiġ. Nuair airig 24
oificeaċ an teampuil agus uaċtaráin na sagart an
ċainnt sin ḃí iongna orta cad a ḃí imiġte ar na príosún-
aiġ. Le n-a linn sin ṫáinig duine agus duḃairt sé 25
leó: Féaċ, na fir úd a ċuireaḃair sa ċarcair táid
siad n-a seasaṁ sa teampul ag teagasg na ndaoine.
Ansan d'imtiġ an t-oificeaċ agus na fir a ḃí aige 26
agus ṫug sé leis iad gan *éigean, óir ḃí eagla na

* .i. go breáġ réiḋ.

27 ndaoine orta, go ngeoḃtí do ċloċaiḃ ionta. Agus
nuair a tugadar leó iad ċuireadar 'n-a seasaṁ
i láṫair na cóṁairle iad agus do ċeistiġ uaċtarán
28 na sagart iad, Agus duḃairt sé: D'órduiġmair
daoiḃ le h-órdú daingean gan teagasg a ḋéanaṁ
sa n-ainim sin agus féaċ tá Ierúsalem líonta agaiḃ
le nbúr dteagasg, agus ní foláir liḃ fuil an duine
29 sin do ṫarac anuas orainne. Agus d'ḟreagair Peadar
agus na h-Aspoil agus duḃradar: Is cirte rud a
30 ḋéanaṁ ar Ḋia 'ná ar ḋaoiniḃ. Do ṫóg Dia ár sinn-
sear ós na mairḃ Íosa, an t-é a ċuireaḃairse ċun báis,
31 gá ċroċaḋ ar an gcrann. Do ṫóg Dia suas le n-a
láiṁ deis é 'n-a Ṗriúnsa agus 'n-a Ṡlánuiġṫeoir ċun
go dtabarfaḋ sé aiṫriġe agus maiṫeaṁnaċas peacaí
32 d'Israél. Agus is finnite sinne ar na focalaiḃ sin,
agus an Spiorad Naoṁ, a ṫug Dia do sna daoine
atá úṁal dó.
33 Nuair airiġdar san an ċainnt sin ḃíodar sgólta,
34 agus ṁeasadar iad a ċur ċun báis. Aċ d'eiriġ, sa
cóṁairle, duine de sna Fairisínig dár b'ainim
Gamaliél, doċtúir dliġe a ḃí creideaṁnaċ ameasg
na ndaoine go léir, agus d'órduiġ sé na fir do ċur
35 amaċ tar dorus ar fead tamail ḃig, Agus duḃairt
sé leó-san: A ḟeara Israéil, tugaiḋ aire ḋaoiḃ féin
i dtaoḃ na ndaoine sin agus cad a ḋéanfaiḋ siḃ leó.
36 D'eiriġ, sa n-aimsir a ċuaiḋ ṫorainn, Teodas, agus
duḃairt sé gur ḋuine mór é féin, agus d'aontuiġ
tímpal cúig ċéad duine leis. Aċ do marḃuiġeaḋ é,
agus an ṁuinntir a ċreid ann do sgaipeaḋ iad agus
37 ċuadar ar neaṁníḋ. I ndiaiḋ an fir sin d'eiriġ
Iúdás Gaililíaċ, i laeṫiḃ an ċóṁairiṁ, agus ṫarraing
sé na daoine 'n-a ḋiaiḋ, aċ do fuair sé sin bás, leis,
38 agus do sgaipeaḋ a ċuallaċt go léir. Deirim liḃ
anois, d'á ḃríġ sin, éiriġiḋ de sna daoine seo agus
sgaoiliḋ leó, óir, má's ó ḋaoine an intinn seo agus
39 an gnó so, ragaiḋ sé ar neaṁníḋ, Aċ má's ó Ḋia é
ní féidir daoiḃ é ċur ar neaṁníḋ, agus ba ḃaoġal go
mbeaḋ siḃ ag iomaiḋ le Dia féin. Ḋeineadar rud
air.
40 Ansan do ġlaoḋadar isteaċ na h-Aspoil agus do

sgiúrsáladar iad agus dubradar leó gan labairt
i n-aon ċor i n-ainim Íosa. Ansan do ċuireadar
ċun siubail iad. Aċ d'imtiġdar san a' raḃarc na 41
cóṁairle agus áṫas orṫa toisg gur tuigeaḋ gur
b' ḟiú iad tarcuisne ṫabairt dóiḃ le fulang mar
ġeall ar ainim Íosa. Agus níor stadadar i gcaiteaṁ 42
an lae go léir aċ ag teagasg na ndaoine agus ag
craoḃsgaoile Íosa Críost, sa teampul agus ó tiġ
go tiġ.

CAIBIDIOL VI.

An mórḟeisear deoċon dá n-oirdniú. Díoġbar Stiopáin.

Agus ins na laetiḃ sin, nuair a ḃí uiṁir na ndeis- 1
giobul ag dul i méid, d'eiriġ ceisnioṁ do sna Gréag-
aiġ i n-agaiḋ na n-Eaḃraċ, 'gá ráḋ go dtugtí failliġe
'n-a mbaintreaċaiḃ féin sa ḃfritálaṁ laeṫaṁail.*
Ansan do ġlaoiḋ an dáréag na deisgiobuil go léir 2
i gceann a ċéile agus dubradar: Ní cuiḃe dúinne
briatar Dé d'ḟágaint agus fritálaṁ bórd a ḋéanaṁ.
Cuardaiġiḋ, d'á ḃriġ sin, a ḃráiṫre, ar ḃúr mears 3
féin, mórḟeisear d'ḟearaiḃ creideaṁnaċa, agus iad
lán de'n Spiorad Naoṁ agus d'eagna, go gcuireaṁ i
mbun na h-oibre seo iad. Agus beimíd féin coitċianta 4
ag déanaṁ úrnuiġṫe agus ag fritálaṁ an ḃréitir. 5
Agus do ṫaitn an ċainnt leis an bpobul go léir. Agus
do ṫoġadar Stiopán, fear a ḃí lán de ċreideaṁ agus
de'n Spiorad Naoṁ; agus Pilib, agus Proċor, agus
Nicánór, agus Timón, agus Parmenas, agus Nicolás,
fear a ṫáinig ċúca ó Antioċ. Ṫugadar na fir sin 6
i láṫair na n-Aspol, agus ḋein na h-Aspoil úrnuiġṫe
dóiḃ agus ċuireadar a láṁa orṫa.

Agus ḃí briaṫar an Tiġearna ag fás agus uiṁir na 7
ndeisgiobul ag dul i líonṁaire go mór i n-Ierúsalem,
agus ḃí cuallaċt mór de sna sagairt féin tar éis
géille do'n ċreideaṁ.

* Ver. 1. "Na Gréagaiġ." Gréagaiġ a tugtí ar na h-Eaḃraiġ a rugaḋ agus do tógaḋ sa Ġréig.

8 Agus ḃí Stioṗán lán de ġrásta agus de neart
agus é ag déanaṁ mírḃúiltí agus soluidí móra
9 amears na ndaoine. Ansan d'éiriġ daoine áiriṫe
ar an sinagóig ar a dtugtar sinagóg na Libertíneaċ
agus na gCurénéaċ agus na n-Alecsandrineaċ agus
na ndaoine a ṫáinig ó Ċilicia agus ó Ásia, agus ḃíodar
10 ag áragóint le Stioṗán. Agus ní raḃdar ábalta
ar ṡeasaṁ i n-aġaiḋ na h-eagna agus i n-aġaiḋ na
11 spioraide le n-a laḃraḋ sé. Ansan ċuireadar suas
daoine áiriṫe ċun teaċt agus a ráḋ gur airiġdar
féin focail ṁasluiġṫeaċa uaiḋ i n-aġaiḋ Ṁaoise
12 agus i n-aġaiḋ Dé. Do ġríosadar ar an gcuma san
an pobul agus na seanóirí agus na sgríḃneóirí agus
do riteadar i gceann a ċéile agus do rugadar air
13 agus do ṫugadar i láṫair na cóṁairle é. Agus
ċuireadar suas finniṫe bréagaċa ċun a ráḋ: Ní
stadann an duine sin aċ ag laḃairt cainnteana mas-
luiġṫeaċa i n-aġaiḋ na h-áite naoṁṫa agus i n-aġaiḋ
14 na dliġe. Óir d'airiġmair é 'ġá ráḋ so: Déanfaiḋ
Íosa so Nasareit léirsgrios ar an áit seo agus cuir-
15 fiḋ sé atarú ar na nósa a ṫug Maoise dúinn. Agus
ḃí luċt na cóṁairle ag féaċaint go dlúṫ air agus
ċonnacadar go raiḃ a ġnúis mar a ḃeaḋ gnúis aingil.

CAIBIDIOL VII.

Cainnt Stioṗáin os cóṁair na cóṁairle; a ṁartra.

1 Ansan duḃairt uaċtarán na sagart: An ḃfuil so
2 aṁlaiḋ? Duḃairt seisean: A ḟeara, a ḃráiṫre agus
a aiṫreaċa, éistiḋ liom! Do ṫaisbeáin Dia na glóire
é féin d'ár ṅ-aṫair Ábraham nuair a ḃí sé i Meso-
3 potámia sar ar ċóṁnuiġ sé i gCaran, Agus duḃairt
sé leis: [1] "Imṫiġ as do ṫír agus ó d'ġaoltaiḃ agus
4 tar isteaċ sa tír a ṫaisbeánfaḋ duit." Ansan d'ḟág
sé tír na gCaldaéaċ agus ċóṁnuiġ sé i gCaran. Agus
nuair a fuair a aṫair bás d'aistriġ sé é ċun na tíre
5 seo 'na ḃfuiltí-se anois i nḃur gcóṁnuiġe. Agus níor

[1] Gen. xii. 2.

tug sé seilḃ oiġreaċta ḋó ann, oiread agus ciscéim
troiġe, aċ do ġeall sé go dtaḃarfaḋ sé seilḃ na
h-áite ḋó féin agus d'á ṡlioċt 'n-a ḋiaiḋ, agus gan
mac aige. Aċ duḃairt Dia leis: [1] Go mbeaḋ a 6
ṡlioċt 'n-a gcóṁnuiġe i ndúṫaiġ iasaċta agus go
gcuirfí fé ḋaor-smaċt iad agus go dtaḃarfí droċ-
úsáid dóiḃ ar feaḋ ceiṫre céad blian. Agus an 7
náisiún agá mbeid siad fé ḋaoirse, taḃarfadsa breiṫ
orṫa, aduḃairt an Tiġearna, agus 'n-a ḋiaiḋ san
tiocfaid siad amaċ agus beid siad ag déanaṁ seirḃíse
ḋóṁsa sa n-áit seo. [2] Agus tug sé ḋó connraḋ an 8
timpallġearraḋ, [3] agus mar sin do ġein sé Isaac agus
do ḋein sé an timpallġearraḋ air an t-oċtṁaḋ
lá, agus [4] Isáac Iácób, agus [5] Iácób an dáréag
pátriárc.

Agus táinig formad ag na pátriárcaiḃ do Ióseṗ 9
agus [6] ḋíoladar é isteaċ sa n-Éigipt. Agus ḃí Dia
leis, Agus d'ḟuasgail sé é as gaċ guais d'á dtáinig 10
air, [7] agus tug sé fáḃar agus eagna ḋó i súiliḃ Faraó
rí na h-Éigipte, agus do ḋein sé uaċtarán ḋé ar an
Éigipt agus ar a teaġlaċ féin go léir. Ansan do 11
táinig an gorta ar an Éigipt ar fad agus ar Ċanaan,
agus cruaḋtan mór, agus ní raiḃ bia le fáġail ag
ár n-aiṫreaċaiḃ. [8] Agus nuair a ḋ'airiġ Iácób arḃar 12
a ḃeiṫ le fáġail sa n-Éigipt ċuir sé ár n-aiṫreaċa
ann ar dtúis. [9] Agus an tarna turus d'aiṫin a 13
ḋriṫáraċa Ióseṗ agus do noċtaḋ a ċine do Faraó.
Ansan do ċuir Ióseṗ fios ar Iácób, a aṫair, agus ar 14
a ġaoltaiḃ go léir, cúig duine ḋéag a's trí fiċid.
[10] Agus ċuaiḋ Iácób síos sa n-Éigipt, agus [11] fuair 15
sé bás, é féin agus ár n-aiṫreaċa. Agus do tugaḋ 16
go Siċem iad agus do cuireaḋ iad sa n-uaiġ [12] a
ċeannaiġ Ábraham ar airgead ó ṁacaiḃ Hemór, mac
Siċem.

Aċ nuair a ḃí ag teaċt am na geallaṁna a ġeall 17

[1] Gen. xv. 13. [2] Gen. xvii. 10. [3] Gen. xxi. 2.
[4] Gen. xxv. 25. [5] Gen. xxix. 32 agus xxxv. 22.
[6] Gen. xxxvii. 28. [7] Gen. xli. 37. [8] Gen. xlii. 2.
[9] Gen. xlv. 3. [10] Gen. xlviii. 5. [11] Gen. xlix. 32.
[12] Gen. xxiii. 16 agus l. 5 agus 13; Ios. xxiv. 32.

Dia d'Ábrahám ḃí an t-sliocht tar éis dul i [1] líonṁaire
18 sa n-Éigipt, go dtí gur éirigh rí eile sa n-Éigipt
19 ná raiḃ aiṫne aige ar Ióseph. Ḋein sé sin feall ar ár
gcine agus ċuir sé cruaḋtan ar ár n-aiṫreaċaiḃ, go
gcaiṫiḋís a gclann óg do ċur uata amaċ i dtreó ná
20 mairfiḋís. [2] Sa n-am san iseaḋ do rugaḋ Maois,
agus doḃ ionṁuin le Dia é, agus do h-oileaḋ ar
21 feaḋ trí ṁí é i dtiġ a aṫar. Ansan do cuireaḋ amaċ
é, agus do ṫóg inġean Pharaó é agus ḋein sí é ḋ'oileaṁ-
22 aint 'n-a ṁac aici féin. Agus do múineaḋ do Ṁaois
gaċ sagas eagna d'á raiḃ ag muinntir na h-Éigipte
agus ḃí sé ċóṁaċtaċ 'n-a ḃréiṫriḃ agus 'n-a gníoṁ-
23 arṫaiḃ. Nuair a ḃí sé daċad blian d'aois ṫáinig
maċtnaṁ i n' aigne ḋó go raġaḋ sé ag féaċaint a
24 ḃráiṫre, clann Israéil. [3] Agus ċonnaic sé éagcóir 'á
ḋéanaṁ ar ḋuine acu agus do ċosain sé é, agus ḋein
sé díoltas ar son an t-é gur deineaḋ an éagcóir air,
25 mar do ḃuail sé an t-Éigipteaċ. Agus do ṁeas sé
go dtuigfeaḋ a ḃráiṫre go dtaḃarfaḋ Dia tré n-a
26 láiṁ féin, fuasgailt dóiḃ, aċ níor ṫuigeadar. [4] Lár
n-a ṁáireaċ a ḃí ċúġainn ṫáinig sé orṫa agus iad ag
troid, agus ḋein sé caradas agus síoṫċáin eatarṫa,
agus duḃairt sé: A ḟeara, is bráiṫre siḃ; cad ċuige
27 ḋaoiḃ a ċéile ġortú? Aċ an fear a ḃí ag déanaṁ
na h-éagcóra ar a ċóṁarsain do ḋiúltuiġ sé ḋó agus
duḃairt sé: Cé ċeap tusa ad' ṗriúnsa agus ad'
28 ḃreiṫeaṁ os ár gcionn? An me ṁarḃú a ċeapann tú mar
29 a ṁarḃuiġis an t-Éigipteaċ inḋé? Nuair airiġ Maois
an focal san do ṫeiṫ sé agus ḃí sé 'n-a ḋeóruiḋe i
dtír Ṁadian, agus ḃí beirt ṁac aige sa tír sin.
30 Agus tar éis daċad blian do [5] taisbeáin aingeal é
féin ḋó i ḃfásaċ cnuic Sína, i lasair teine, i dtor.
31 Agus nuair a ċonnaic Maois an níḋ sin do ṫáinig
iongna air, agus ḃí sé ag teaċt i n'aice, 'ġá ḃreiṫniú
agus do laḃair guṫ an Tiġearna leis, agus duḃairt:
32 Is mise Dia t'aṫaraċ Dia Ábrahaim, agus Dia
Isáac agus Dia Iacóiḃ. Agus ṫáinig criṫeagla ar
33 Ṁaois agus níor leóṁaiġ sé féaċaint air. Agus

[1] Exod. i. 7. [2] Exod. ii. 2. [3] Exod. ii. 12.
[4] Exod. ii. 13. [5] Exod. iii. 2.

duḃairt an Tiġearna leis: Bain do ḃróga de t' ċosaiḃ
mar is talaṁ naoṁṫa an áit 'na ḃfuilir ad ṡeasaṁ.
Ag féaċaint dom is léir dom an cruaḋtan 'na ḃfuil 34
mo ṗobul atá sa n-Éigipt, agus do ċloisear a
ngéarġol agus tánag anuas ċun iad a ḋ'ḟuasgailt.
Agus tarra anois go gcuireaḋ sa n-Éigipt tu.
An Maois sin d'ár diúltuiġeaḋ nuair a duḃraḋ 35
leis: Cé ċeap tusa aḋ ṗriúnsa agus aḋ ḃreiṫeaṁ?
do ċuir Dia uaiḋ é 'n-a ṗriúnsa agus i n'ḟuasgaltóir,
tré láiṁ an aingil a taisbeánaḋ dó sa tor. [1] Tug 36
sé sin leis amaċ iad, agus é ag déanaṁ mírḃúiltí
agus soluídí i dtír na h-Éigipte agus sa Muir Ruaiḋ
agus sa ḃfásaċ ar feaḋ daċad blian. Isé an Maois 37
sin aduḃairt le clainn Israéil: [2] Tógfaiḋ Dia ċúgaiḃ
fáiḋ d'ḃúr mbráiṫriḃ, mar mise; éistfiḋ siḃ leis sin.
[3] Sidé a ḃí sa n-eaglais sa n-uaigneas i ḃfoċair an 38
aingil, do labair leis ar ċnuc Sína agus le n-ár
n-aiṫreaċaiḃ; do ġlac bréiṫre na beaṫa le tabairt
dúinn. Agus ní déanfaḋ ár n-aiṫreaċa rud air, 39
aċ do diúltuiġdar dó agus d'iompuiġdar a gcroiḋe
ar an Éigipt, Agus dúḃradar le h-Aaron: [4] Dein 40
dúinn déiṫe a ḃeiḋ ag gluaiseaċt róṁainn; óir an
Maois seo a tug amaċ a h-Éigipt sinn ní ḟead-
ramair cad 'tá imiġṫe air. Agus deineadar gaṁ- 41
ain insa laeṫiḃ sin, agus deineadar íḋbirt ċun
an íoṁáiġ, agus deineadar gáirdeaċas a n-obair a
láṁ féin. Agus d'iompuiġ Dia agus do leig sé dóiḃ 42
ḃeiṫ ag déanaṁ seirḃíse do ṡluaġ neiṁe, mar atá
sgríoḃṫa i leaḃar na ḃfáiḋ: [5] Ar deineaḃair offráil
agus íḋbirt dómsa sa ḃfásaċ i gcaiṫeaṁ daċad blian
a teaġlaċ Israéil? Agus do ġlacaḃair tabernacul 43
Moloċ agus réalt ḃúr ndé Rempam, íoṁáġṫa a
deineaḃair le nḃúr láṁaiḃ féin ċun iad d'aḋraḋ.
Agus aistreóċad siḃ tar Ḃabilóin.
Ḃí tabernacul na fiaḋnaise ag ár n-aiṫreaċaiḃ sa 44
ḃfásaċ, fé mar a ċeap Dia dóiḃ nuair a [6] labair sé
le Maois, go ndéanfaḋ sé é do réir an ṁacsaṁla a
ċonnaic sé. Agus do ṫóg ár n-aiṫreaċa, agus Iésus 45

[1] Exod. vii. 8, ix. 10, agus xi. 4. [2] Deut xviii. 15. [3] Exod. xx. 3.
[4] Exod. xxxii. 1. [5] Amos v. 25. [6] Exod. xxv. 40.

é agus tugadar leó é isteaċ sa tír a ḃí ag na geinte,
agus ḋíḃir Dia iad san ó aġaiḋ ár n-aiṫreaċ, go dtí
46 laeṫe Ḋáiḃid, Agus fuair sé sin fáḃar i láṫair
Dé, agus d'iarr sé go ḃfaġaḋ sé tabernacul do
47 Ḋia Iácóib. Aċ is é Salomón a ċuir suas tiġ dó.
48 Aċ ní h-i ndéantúr láṁ a ċóṁnuiġeann an dúileaṁ,
49 mar adeir an fáid:† [1] Is é neaṁ mo ċaṫaoir ríoġḋa,
agus an talaṁ taca mo ċos. Cad é an tiġ a ḋéanfaiḋ
siḃ dom, adeir an Tiġearna, nú cá ḃfuil áit mo
50 ṡuaiṁnis? Náċ iad mo láṁa féin a ḋein iad go léir?
51 A luċt na muinéal stuacaċ agus na g-croiḋte
agus na gcluas gan tímpallġearraḋ, táṫaoi coit-
ċianta ag cur i n-aġaiḋ an Spioraid Naoiṁ: Mar a ḃí
52 ḃúr n-aiṫreaċa, sin mar atáṫaoi-se. Cia'cu de sna
fáiḋiḃ nár ḋein ḃúr n-aiṫreaċa géarleanṁaint air?
Agus ċuireadar ċun báis na daoine a ṫargair dóiḃ
teaċt an Ḟíor-Aoin seo a ḋeineaḃair-se féin anois do
53 ḃraṫ agus do ċur ċun báis. Do ġlacaḃair an dlíġ
ó ḟriṫálaṁ na n-aingeal agus níor ċoiméadaḃair an
dlíġ.

54 Nuair airiġdar an ċainnt sin do ġearr sí an croiḋe
55 acu agus ḃíodar ag díosgán a ḃfiacal ċuige. Aċ ḃí
sé lán de'n Spioraid Naoṁ agus d'ḟéaċ sé suas ins
na flaṫais agus ċonnaic sé glóire Dé agus Íosa 'n-a
ṡeasaṁ ar deasláiṁ Dé, agus duḃairt sé: Féaċ ċím
na flaṫais ar osgailt agus Mac an Duine 'n-a ṡeasaṁ
56 ar deasláiṁ Dé. Ansan do ċuireadar liú árd asta
agus do ċuireadar a láṁa ar a gcluasaiḃ agus do
57 riṫadar i n-aonḟeaċt ċuige, Agus do ċomáineadar
amaċ as an gcaṫair é agus ġaḃdar do sna cloċaiḃ
ann, agus ċuir na finnite a mbrait ag cosaiḃ fir óig

[1] Isáias lxvi. 1.

† Ver. 48. "Ní h-i ndéantúr láṁ," ⁊rl. .i. Níl aon ġáḋ aige le tiġṫiḃ cré agus ní féidir é ḋúnaḋ laistiġ díoḃ. Aċ sa n-am gcéadna, ó 'tá sé gan teóra tá sé ins gaċ uile áit, agus istiġ i n-ár dtiġṫiḃ ċóṁ maiṫ le gaċ áit eile. Agus do ċóṁnuiġ Críost, sa ṁéid gur duine é, i dtiġṫiḃ, agus tá sé anois ar ár n-altóraiḃ.

ar a dtugtí Saul. Agus gaḃdar do sna cloċaiḃ i 58
Stiopán agus é ag glaoḋaċ ar Ḋia, agus: A Ṫiġearna
Íosa, glac ċugat m'anam! adeireaḋ sé. Ansan do 59
leig sé é féin ar a ġlúiniḃ agus duḃairt sé, do gut
árd: A Ṫiġearna ná cuir an peaca so i leit na ndaoine
seo! Agus nuair a ḃí an méid sin ráiḋte aige do
tuit a ċodla air sa Ṫiġearna.

Agus ḃí Saul toilteanaċ ċun a ḃáis.

CAIBIDIOL VIII.

Na Samaritánaiġ dá n-iompóḋ ag Pilib ċun an ċreidiṁ agus an coillteánaċ dá ḃaisteaḋ aige.

Ansan do deineaḋ, ins na laetiḃ [1] sin íde ana-ḋian 1
ar an eaglais a ḃí i nIerúsalem agus do scaipeaḋ na
daoine go léir tré ċríoċaiḃ Iúdaéa agus Ṡamaria, aċ
aṁáin na h-Aspoil. Agus tug daoine diaḋa aire 2
do Stiopán agus ċaoineadar é go mór. Aċ ḃí léir- 3
sgrios ag Saul 'á ḋéanaṁ ar an eaglais, é ag dul
isteaċ ins na tiġtiḃ agus fir agus mná aige 'á tarraċ
amaċ agus é 'gá gcur i mbraiġdinéas.

Aċ an ṁuinntir a scaipeaḋ do ġluaiseadar rómpa 4
ag craoḃscaoile bréitre Ḋé. Agus ċuaiḋ Pilib síos 5
go caṫair Samaria agus ḃí sé ag craoḃscaoile Ċríost
dóiḃ sin. Agus tug na daoine aire do ċainnt Ṗilib 6
agus d'éisteadar leis do toil a ċéile, mar ċonnacadar
na mírḃúilti a ḃí aige 'á ḋéanaṁ. Mar ḃí a lán acu 7
'na raiḃ sprioraidí truaillighte ionta agus go n-im-
tiġdís asta ag éiġeaṁ go h-árd. Agus a lán a ḃí 8
millte agus a ḃí bacaċ do leiġiseaḋ iad.

D'á ḃríġ sin ḃí áṫas mór sa ċaṫair sin. Aċ ḃí fear 9
áirite d'ár ḃ' ainim Simón agus ḃí sé 'n-a ḋraoi sa
ċaṫair roiṁe sin agus é ag meallaḋ muinntire Ṡamaria,
'gá ráḋ gur ḋuine mór éigin é. Agus tugaḋ na daoine 10
go léir, beag agus mór, cluas dó, agus deiridís:
Cóṁaċt Ḋé é seo, an ċóṁaċt ar a dtugtar mór-

[1] A.D. 33

11 ċóṁaċt. Agus d'éistidís leis, mar ḃíodar meallta
12 le n-a ċuid draoiḋeaċta aige ar feaḋ aḃfad. Aċ
nuair a ċreideadar Pilib agus é ag craoḃsgaoile
i dtaoḃ ríġeaċta Dé, do baisteaḋ iad, idir fearaiḃ
13 agus mná, i n-ainim Íosa Críost. Ansan do ċreid
Símón féin agus do baisteaḋ é, agus d'fan sé i
bḟoċair Ṗilib. Agus nuair a ċíoḋ sé na mírḃúiltí
d'á ndéanaṁ, agus na cóṁaċta tar na beartaiḃ, ḃíoḋ
iongna agus alltaċt air.

14 Ansan d'airiġ na h-Aspoil a ḃí i n-Ierúsalem go
raiḃ Samaria tar éis bréiṫir Dé do ġlacaḋ agus
15 ċuireadar Peadar agus Eóin ag triall orta. Agus
nuair a ṫánadar ḋeineadar guiḋe ar a son, go nglac-
16 faidís an Spiorad Naoṁ. Óir ní raiḃ tagaiṫe aige
fós i n-aoinne acu; ní raḃdar aċ baistiṫe i n-ainim
17 an Tiġearna Íosa. Ansan do ċuireadar a láṁa orta
agus do ġlacadar an Spiorad Naoṁ.*

18 Nuair a ċonnaic Símón, áṁ, an Spiorad d'á taḃ-
airt tré ḋul fé láiṁ na n-Aspol do ṫarraig sé airgead
19 dóiḃ, Agus duḃairt sé: tugaiḋ dóṁsa an ċóṁaċt
san, i dtreo, an t-é go gcuirfead mo láṁ air go nglac-
faiḋ sé an Spiorad Naoṁ. Duḃairt Peadar leis, áṁ:
20 Íde ar do ċuid airgid agus ort féin, óir do ṁeasais
21 gur féidir taḃartas Dé d'ḟáġail ar airgead. Ní'l
páirt ná baint agatsa leis an ngnó so, mar ní díreaċ
22 do ċroiḋe i láṫair Dé. Déin aiṫriġe, d'á bríġ sin,
sa n-olc so atá déanta agat, agus iarr ar Ḋia, féaċ-
aint an maiṫfí ḋuit an smuineaṁ so a ṫáinig ad ċroiḋe.
23 Óir ċím go bfuilir i ndomblas seirḃtin agus fé
24 ċuiḃreaċ an uilc. Agus d'ḟreagair Símón agus
duḃairt: Cuiriḋ-se búr nguiḋe ċun an Tiġearna ar

* Ver. 17. "Do ċuireadar a láṁa orta." Ċuireaḋ na h-Aspoil daoine fé láiṁ easboig leis na láṁa ċur orta, agus le guiḋe ḋéanaṁ, agus leis sin do ġlacaḋ na Críostuiḋṫe an Spiorad Naoṁ. Gan amras do ġlacaidís grásta an Spioraid Naoiṁ nuair a baistṫí iad, aċ ní tugtí ḋóiḃ an uair sin an foirlíontaċt grásta agus na tioḋlaicí eile sin a tugaḋ dóiḃ neart ċun an ċreidiṁ a ḋ'aoṁáil go h-osgailte; tioḋlaicí a ġlacaidís 'n-a ḋiaiḋ san ós na h-easbogaiḃ i sacraimint dul fé láiṁ easpuig.

mo ṡon ionus ná tiocfaḋ orm aon níḋ de sna neiṫiḃ
sin atá ráiḋte agaiḃ.
Agus tánadar-san tar n-ais go Ierúsalem, tar 25
éis briaṫar an Tiġearna do ḋearḃaḋ agus do labairt,
agus ḋeineadar craoḃsgaoile tré n-a lán de ċríoċaiḃ
na Samaritánaċ.

Ansan do labair aingeal an Tiġearna le Pilib agus 26
duḃairt sé: Eiriġ agus imṫiġ ó ḋeas ċun na h-áite
'na ḃfuil an bóṫar ó Ierúsalem go Gása; is fásaċ
an áit. D'eiriġ sé agus d'imṫiġ sé. Agus féaċ, 27
ḃí fear ó Étiópia, coillteánaċ ċóṁaċtaċ le banríġin
Étiópia, le Candacé, fear a ḃí os cionn a saiḋḃris
go léir aici, agus ḃí sé tar éis teaċt go Ierúsalem
ċun Dia d'aḋraḋ; Agus ḃí sé ag dul ṫar n-ais agus 28
é 'n-a ṡuiḋe 'n-a ċarbad, agus Isáias fáiḋ aige d'á
léiġe. Agus duḃairt an Spioraid le Pilib: Imṫiġ 29
anonn agus cuir ṫu féin i n-aice an ċarbaid sin.
Táinig Pilib i n'aice agus d'airiġ sé é ag léiġe Isáias 30
fáiḋ, agus duḃairt sé: An dóiġ leat a' dtuigeann
tú an níḋ atá agat d'á léiġe? Duḃairt seisean: 31
Agus conus is féidir dom é ṫuisgint mura dtais-
beánaiḋ duine éigin dom é? Agus d'iarr sé ar Pilib
dul suas agus suiḋe i n'aice. Agus sidé an áit de'n 32
sgriptiúir a ḃí aige dá léiġe: [1] Do seólaḋ ċun a
ṁarḃṫa é mar a seólfí caora; agus, ar nós an uain
a ḃeaḋ gan guṫ i láṫair a ḃearḃóra, níor osgail sé
a ḃéal. I n-úṁluiġeaċt do tógaḋ uaiḋ a ḃreiṫ- 33
eaṁantas. Cé neósfaiḋ a ġeinealaċ? Óir tógfar a
ḃeaṫa de'n dtalaṁ. Agus d'ḟreagair an coill- 34
teánaċ agus duḃairt sé le Pilib: Atċuingim ort cia
air go laḃrann an fáiḋ an ċainnt sin? an air féin nú
an ar ḋuine eile? Ansan d'osgail Pilib a ḃéal agus 35
ṫosnuiġ sé leis an sgriptiúir sin agus do ċraoḃsgaoil
sé Íosa ḋó. Agus, ag cur na sliġe ḋíoḃ dóiḃ tán- 36
adar mar a raiḃ uisge, agus duḃairt an coillteánaċ:
Féaċ an t-uisge, cad 'tá am ċosg air go mbaisttí me?
Aċ duḃairt Pilib: Má ċreideann tú ód' ċroiḋe go 37
h-iomlán ní mirde é. Agus d'ḟreagair seisean agus

[1] Isáias liii. 7.

38 duḃairt: Creidim gur b'é Mac Dé Íosa Críost.* Agus
d'órduiġ sé an carbad do stop agus túirlingeadar
39 araon sa n-uisge, Pilib agus an coillteánaċ, agus do
ḃaist sé é. Agus nuair a ṫánadar anios as an uisge
d'ḟuadaiġ Spiorad an Tiġearna Pilib agus ní ḟeacaiḋ
an coillteánaċ a ṫuille é. Aċ d'imṫiġ sé a ḃótar féin
40 agus áṫas air. Agus do fuaraḋ Pilib i n-Asótos agus
ġluais sé tríd an dtír ag craoḃsgaoile an tSoisgéil
ins na caṫaraċaiḃ go léir ċun go dtáinig se go
Cæsaréa.

CAIBIDIOL IX.

Iompáil Ṗóil ċun an ċreidiṁ, agus a ḋioġras. Éneas d'á leiġeas ag Peadar, ⁊ Taibita dá tógaint aige ón mbás.

1 Agus táinig [1] Saul, agus é ag síor-ḟéide bagarta
báis i n-aġaiḋ deisgiobul an Tiġearna, ag triall ar
2 ṗriúnsa na sagart, Agus d'iarr sé air leitreaċa
taḃairt dó go Damascus, ċun na sinagóg, i dtreó
dá ḃfaġaḋ sé aon daoine, fir 'ná mná, de 'n tslíġ sin,
go dtaḃarfaḋ sé leis iad gabṫa go Ierúsalem.
3 [2] Agus ag cur na slíġe ḋé dó do ṫárla go dtáinig
sé i gcóṁgar do Ḋamascus, agus go h-obann do las
4 solus ó neaṁ 'n-a ṫimpul. Agus ṫuit sé ċun tailiṁ
agus d'airiġ sé an guṫ ġá ráḋ leis: A Ṡaul, a Ṡaul,
5 cad ċuige go ḃfuilir am ġéarleanṁaint? Agus
duḃairt seisean: Cia h-é tu, a Ṫiġearna? agus eisean:
Mise Íosa 'na ḃfuilirse am ġéarleanṁaint, is cruaiḋ
6 ort ḃeiṫ a' speaċuiol i n-aġaiḋ an ṗriocaire. Agus
duḃairt seisean agus é ag criṫ le h-uaṫḃás: A Ṫiġ-

[1] Gal. i. 13.

[2] *Infra* xxii. 6, xxii. 10, xxvi. 12; 1 Cor. xv. 8, 2 Cor. xii. 2.

* Ver. 37. "Má ċreideann tú ód' ċroiḋe go h-iomlán," ⁊rl. Is minic ná h-ainimniġeann an sgrioptiúir aċ aon ċeann aṁáin de sna meónaiḃ riaċtanaċa, mar a deintear anso, .i. creideaṁ, bíoḋ go ḃfuil meóin eile atá riaċtanaċ ċóṁ maiṫ, .i. dólás croiḋe agus dóċas agus gráḋ do Ḋia. Aċ beireann creideaṁ leis iomláine croiḋe, agus gaċ aon rud atá riaċtanaċ ċun slánuiġṫe.

earna, cad is toil leat a ḋéanfainn? Agus duḃairt 7
an Tiġearna leis: Eiriġ agus imtiġ isteaċ sa ċaṫair
agus neósfar sa n-áit sin duit cad tá agat le
déanaṁ. Agus na fir a ḃí le n-a ċois ḃíodar 'n-a
seasaṁ agus uaṫḃás orta, agus iad ag éisteaċt leis
an nguṫ agus ná feacadar aoinne. Agus d'éiriġ 8
Saul de'n talaṁ agus d'osgail sé a ṡúile aċ ní ḟeacaiḋ
sé aon niḋ. Agus do rugadar ar láiṁ air agus do
ṡeoladar isteaċ i nDamascus é. Agus ḃí sé ansan 9
trí lá gan radarc, agus níor ċaiṫ sé bia 'ná deoċ.

Agus ḃí i nDamascus duine de ḋeisgiobulaiḃ an 10
Tiġearna agus Ananias ab ainim dó, [1] agus duḃairt
an Tiġearna leis, i n-aisling: A Ananiais! Agus
duḃairt seisean: Táim anso, A Tiġearna! Agus 11
duḃairt an Tiġearna leis: Eiriġ agus imtiġ go dtí
an tsráid ar a dtugtar an Díreaċ, agus loirg, i dtiġ
Iúdáis, fear ó Tarsus gur ḃ'ainim dó Saul; mar,
féaċ, tá sé ag guiḋe Dé. (Agus ċonnaic sé an fear d'ar 12
ḃ'ainim Ananias agus é ag teaċt isteaċ ag triall air
agus ag cur a láiṁe air ċun radairc a ṫaḃairt dó.) Aċ 13
d'ḟreagair Ananias: A Tiġearna, d'airiġeas i dtaoḃ
an ḟir sin, ó n-a lán, méid na n-olc atá déanta aige
do d'naoiṁ i n-Ierúsalem: Agus tá úgdarás anso 14
aige ó uaċtaránaiḃ na sagart ċun na ndaoine a
ġlaoḋann ar t'ainimse do ġaḃáil. Duḃairt an 15
Tiġearna leis: Imtiġ ort, óir is árṫaċ toġṫa an fear
san agamsa ċun m'ainime ḃreiṫ i láṫair geinte agus
ríġṫe agus clainne Israéil. Mar taisbeánfadsa dó 16
cad iad na neiṫe móra atá le fulang aige ar son
m'ainime. Agus d'imtiġ Ananias agus ċuaiḋ sé 17
isteaċ sa tiġ agus ċuir sé a láiṁ air agus duḃairt
sé: A Ṡaul, a ḃráṫair, an Tiġearna Íosa a taisbeáin
é féin duit ar an sliġ agus tu ag teaċt, do ċuir sé
mise ċugat ionus go ḃfeicfá agus go líonfí de'n
Spiorad Naoṁ tu. Agus láitreaċ do ṫuit mar 18
ḃeaḋ gainni d'á ṡúiliḃ agus fuair sé a radarc agus
d'eiriġ sé agus do baisteaḋ é. Agus ċaiṫ sé bia 19
agus ṫáinig neart dó. Agus d'ḟan sé raint laeṫanta
i ḃfoċair na ndeisgiobul a ḃí i nDamascus.

[1] *Infra* xxii. 12.

20 Agus láiṫreaċ, ins na sinagógaiḃ, ḃí sé ag sean-
21 móin i dtaoḃ Íosa, gur ḃ' é Mac Dé é. Agus ḃí
uaṫḃás ar a raiḃ ag éisteaċt leis, agus deiridís:
Náċ é seo an fear a ḃí ag déanaṁ íde i n-Ierúsalem ar
an muinntir a ġlaoḋaḋ ar an ainim sin, agus náċ é
gnó a ṫug anso é ná ċun iad do ḃreiṫ leis gaḃta ag
22 triall ar uaċtaránaiḃ na sagart? Aċ ḃí Saul ag
neartú go mór agus é ag cur na n-Iúdaċ ar mear-
aiḋe, a raiḃ i nDamascus díoḃ, toisg é ḃeiṫ ġá ḋeiṁ-
niú gur ḃ' é sin an Críost.
23 Agus nuair a ḃí a lán laeṫanta caiṫte ḋein na
Iúdaiġ a ḃeartú, do ṫoil a ċéile, go marḃóċaidís é.
24 Aċ do ḟuair Saul eolus ar iad a ḃeiṫ ar a ṫí. [1] Agus
ḃí luċt cimeádta acu ar na geataiḃ do ló agus d'oiḋċe,
25 ċun go marḃóċaidís é. Aċ do ṫóg na deisgiobuil é
sa n-oiḋċe agus ċuireadar síos de ḋruim an ḟalla
26 é i gcíseán. Agus ṫáinig sé go Ierúsalem agus
ṁeas sé dul leis na deisgiobuil, aċ ḃí eagla acu go
léir roimis agus ní ċreidfidís gur deisgiobul é.
27 Aċ do ṫóg Barnabas é agus do rug sé ag triall ar
na h-Aspoil é agus d'innis sé ḋóiḃ conus mar a
ċonnaic sé an Tiġearna ar an sliġ agus gur laḃair sé
leis, agus conus mar a ḋein sé obair ċalma i n-ainim
28 Íosa, i nDamascus. Agus ḃí sé 'n-a ḃfoċair, ag
gaḃáil amaċ agus ag gaḃáil isteaċ i n-Ierúsalem
agus obair ċalma aige 'á ḋéanaṁ i n-ainim an Tiġ-
29 earna. Do laḃraḋ sé mar an gcéadna leis na gein-
tiḃ agus ḃíoḋ sé ag díospóireaċt leis na Gréagaiġ;
30 agus ḃíodar san a d'iarraiḋ é ċur ċun báis. Fuair
na bráiṫre an níḋ sin amaċ agus do rugadar go
Caesaréa é agus ċuireadar as san go Tarsus é.

31 Agus ḃí síoṫċáin ag an eaglais ar fuid Iúdaéa go
léir agus ar fuid Gaililí agus Samaria, agus ḃí sí ag
dul ar aġaiḋ ag gluaiseaċt i n-eagla an Tiġearna,
32 agus í dá líonaḋ le sólás an Spioraid Naoiṁ. Agus
do ṫárla, nuair a ḃí Peadar ag taḃairt a ċuairt sa
timpal orta, go dtáinig sé ċun na naoṁ a ḃí 'n-a

[1] 2 Cor. xi. 32.

gcoṁnuiġe i Lidda. Agus fuair sé sa n-áit sin duine 33
d'ár ḃ'ainim Énéas, a ḃí gan lúṫ a ġéag agus a ḃí ar
a leabaiḋ ar feaḋ oċt mblian. Agus duḃairt Peadar 34
leis: A Énéis, tá an Tiġearna Íosa Críost ag taḃairt
sláinte ḋuit. Eiriġ agus córuiġ do leabaiḋ! Agus
d'eiriġ sé láiṫreaċ. Agus ċonnaic muinntir Lidda go 35
léir é agus muinntir Ṡaróna, agus d'iompuiġdar ċun
an Tiġearna.

Agus ḃí i n-Ioppé bandeisgiobul agus Taibita ab 36
ainim di, nú, ar ṁíniú, Dorcas. Agus ḃí a lán deaġ-
ġníoṁarta agus a lán déarca aici sin 'á ḋéanaṁ. Agus 37
do ṫárla ins na laeṫiḃ sin gur buaileaḋ breóite í
agus go ḃfuair sí bás. Agus do niġdar í agus ċuir-
eadar sa treómra uaċtaraċ í. Aċ, ó ḃí Lidda cóṁ- 38
garaċ do Ioppé agus gur airiġ na deisgiobuil
Peadar a ḃeiṫ sa n-áit sin, ċuireadar beirt ḟear
ċuige 'gá ráḋ leis: Ná déin riġnear gan teaċt ag
triall orainn. Agus d'eiriġ Peadar agus ṫáinig sé 39
leó. Agus nuair a ṫáinig sé ann do rugadar suas
é go dtí an seómra mór, agus ḃí na baintreaċa 'n-a
seasaṁ 'n-a ṫimpal agus iad ag sile deór agus iad
ag taisbeáint na gcótai agus na mball éadaiġ dó
a ḋeineaḋ Dorcas dóiḃ. Annsan do ċuir Peadar na 40
daoine go léir amaċ as an seómra agus do leig sé é
féin ar a ġlúiniḃ agus ḋein sé úrnuiġṫe, agus d'iom-
puiġ sé ċun an ċuirp agus duḃairt sé: A Ṫaibita,
eiriġ! Agus d'osgail sisi a súile agus ċonnaic sí
Peadar agus d'eiriġ sí aniar. Agus ṫug sé a láṁ 41
di agus ċuir sé 'n-a seasaṁ í. Agus do ġlaoiḋ sé
isteaċ na naoiṁ agus na baintreaċa agus ṫug sé
suas dóiḃ í 'n-a beaṫaiḋ. Annsan do h-innseaḋ é ar 42
fuaid Ioppé go léir agus do ċreid a lán daoine sa
Tiġearna. Agus do ṫuit amaċ gur ḟan sé mórán 43
laeṫanta i n-Ioppé, i dtiġ fir gur ḃ' ainim dó Símón,
fear leaṫair do leasú.

CAIBIDIOL X.

Cornélius d'á ġlacaḋ isteaċ sa n-Eaglais. Aisling Ṗeadair.

1 Aċ ḃí i gCaesaréa fear n-ar ḃ'ainim dó Cornélius,
taoiseaċ céad ar an mbuiḋin airm ar a dtugtar
2 an Eadáileaċ, Fear diaḋa n-a raiḃ eagla Dé air féin
agus ar a ṫeaġlaċ, do ṫugaḋ mórán déarca uaiḋ do
sna daoine, agus a ḃíoḋ ag guiḋe Dé coitċianta.
3 Do ċonnaic an fear san, i n-aisling, go soiléir,
tuairim an naoṁaḋ tráṫ sa lá, aingeal ó Ḋia ag
teaċt ċuige isteaċ, agus duḃairt an t-aingeal leis:
4 A Ċornélius! Agus duḃairt seisean, agus é ag
féaċaint air agus eagla mór air: Cad é sin, a Ṫiġ-
earna? Agus duḃairt sé leis: Taid t'úrnuiġṫe
agus do ḋéirc imiġṫe suas, i gcuiṁne, i láṫair Dé.
5 Agus anois cuir fir go Ioppé agus glaoiḋ ċugat
6 Símón, ar a dtugtar Peadar. Tá sé ar lóistín
i dtiġ Ṡímóin, fear leasuiġṫe leaṫair, n-a ḃfuil a
ṫiġ ar ḃruaċ na farraige; neósfaiḋ sé sin duit cad 'tá
7 le déanaṁ agat. Agus nuair a d'imṫiġ an t-aingeal,
a ḃí ag cainnt leis, do ġlaoiḋ sé ċuige beirt d'á ṫeaġ-
laċ féin agus fear airm n-a raiḃ eagla an Tiġearna
8 air, daoine a ḃí úṁal dó. Agus d'innis sé dóiḃ gaċ
níḋ agus ċuir sé go Ioppé iad.
9 Amáireaċ a ḃí ċúġainn, agus iadsan ag cur na
sliġe ḋíoḃ agus ag teaċt ċun na caṫraċ, tuairim
an séṁaḋ tráṫ, ċuaiḋ Peadar suas i n-uaċtar an
10 tiġe ċun úrnuiġṫe ḋéanaṁ. Ansan ṫáinig ocras air
agus ba ṁian leis bia do ċaiteaṁ. Agus an faid a
ḃíodar ag ollṁú an ḃíḋ dó ṫáinig táṁnéal air.
11 Ċonnaic sé na flaṫais ar osgailt agus árṫaċ, mar a
ḃéaḋ bairlín ana-ṁór agus í d'á leigint anuas, le n-a
12 ċeiṫre cúinniḃ, as na flaṫais ċun an talaiṁ. Agus
ḃí uirṫi an uile ṡaġas ainṁiġṫe ċeiṫre gcos, agus
13 piastaí, agus éanlaiṫe an aeir. Agus do laḃair
14 guṫ leis: Eiriġ, a Ṗeadair, agus mairḃ agus iṫ! Aċ
duḃairt Peadar: Nár leigiḋ Dia go ndéanfainn san, a
Ṫiġearna, óir níor iṫeas riaṁ bia coitċian ná bia
15 neaṁ-ġlan. Agus do laḃair an guṫ aris leis: An

niḋ a ġlan Dia ná tabairse coitċian air! Do deineaḋ 16
san trí h-uaire ar a ċéile agus ansan do tógaḋ an
t-ártaċ tar n-ais isteaċ ins na flaṫais.
Agus an ḟaid a ḃí Peadar 'ġá ḃreiṫniú i n' aigne cad 17
é an sagas an radarc san a ċonnaic sé, féaċ, ḃí na fir a
ċuir Corṅélius uaiḋ 'n-a seasaṁ ag an ndorus, 'ġá ḟiaf-
raiġe cá raiḃ tiġ Símóin. Agus do ġlaoḋadar agus 18
d'ḟiafraiġdar an raiḃ Símón ar a dtugtar Peadar,
ar lóistín sa tiġ. Ḃí Peadar, áṁṫaċ, ag cuiṁneaṁ 19
ar an aisling agus duḃairt an Spiorad leis: Féaċ,
tá triúr fear ad' lorg. Eirig, dá ḃriġ sin, agus 20
imtiġ síos agus gluais leó, óir is mise ċuir ċúgat
iad. D'imtiġ Peadar síos ċun na ḃfear agus duḃ- 21
airt sé: Féaċ, is mise atá uaiḃ: Cad ċuige go dtán-
abair? Agus duḃradar-san: Corṅélius, an taoiseaċ 22
céad, fear atá fíoraonta úṁal do Ḋia agus go ḃfuil
meas mór ag na Iúdaiġ go léir air, fuair sé freagra
ó aingeal naoṁṫa 'ġá ráḋ leis fios a ċur orṫa ċun
a ṫiġe agus éisteaċt le cainnt uait. Do ruġ sé isteaċ 23
iad ansan i gcóir na h-oiḋċe. Agus d'eiriġ sé
amáireaċ a ḃí ċúgainn agus ġluais sé i n-aonḟeaċt
leó, agus ċuaiḋ raint de sna ḃráiṫriḃ ó Ioppé le n-a
ċois.
Ċuaiḋ sé isteaċ i gCaesaréa an lá 'n-a ḋiaiḋ san, 24
agus ḃí Corṅélius ag feiṫeaṁ leó agus a ġaolta agus
a ċáirde cruinniġṫe aige. Agus do ṫárla nuair a 25
ṫáinig sé isteaċ go dtáinig Corṅélius 'n-a ċoinniḃ
agus gur sléaċt sé aġá ċosaiḃ ġá onórú. Aċ do 26
ṫóg Peadar suas é agus duḃairt sé: Eirig! Duine
iseaḋ mise féin, leis. Agus ṫáinig sé isteaċ sa tiġ 27
agus é ag cainnt leis, agus fuair sé an ṁórċuid
daoine cruinniġṫe istiġ,
Agus duḃairt sé leó: Is eól daoiḃse conus mar 28
is urġráin d'ḟear Iúdaċ baint ná coṁluadar a
ḋéanaṁ le cine iasaċta, aċ do ṫaisbeáin Dia ḋóṁsa
gan coitċian ná neaṁġlan a ṫabairt ar aon duine.
Dá ḃriġ sin, ċóṁ luaṫ agus a cuireaḋ fios orm 29
ṫánag gan stad. Fiafraiġim, uime sin, cad ċuige
gur ċuireaḃair fios orm?
Agus duḃairt Corṅélius: Ceiṫre lá ó ṡin, go dtí 30

an uair seo, ḃíos am ṫiġ um an naoṁaḋ tráṫ agus
me ag guiḋe, agus féaċ, do ṡeasaiṁ fear ar m'agaiḋ
31 amaċ agus éadaċ geal air agus duḃairt sé: A Ċor-
néilius, tá éisteaṫ le d' ġuiḋe agus tá cuiṁne ar do
32 ḋéirc i láṫair Dé. Cuir fios go Ioppé, dá ḃríġ sin,
ar Ṡímón ar a dtugtar Peadar: tá sé ar lóisdín
i dtiġ Ṡímóin, an fear leasuiġṫe leaṫair, i n-aice na
33 farraige. Ansan do ċuireas fios orṫa láiṫreaċ agus
is maiṫ an teaċt agaṫsa é. Agus táimíd go léir
anso anois ad láṫair ċun éisteaċt le gaċ uile níḋ
a ḋ'órduiġ Dia ḋuit.
34 Ansan d'osgail Peadar a ḃéal agus duḃairt sé:
Is léir dom le fírinne ná féaċann Dia do [1] ṗear-
35 sain seaċas pearsa. Aċ go ḃféaċann sé do'n t-é
sin, ins gaċ cine, 'na mbíonn a eagla air agus a ḋein-
36 eann fíoraontaċt.* Do ċuir Dia an briaṫar ċun
clainne Israéil, ag fógairt síoṫċána tré Íosa Críost,
37 (siné is Tiġearna ar gaċ uile níḋ): Is eól daoiḃse
an focal a labraḋ ar fuid Iúdaéa go léir, [2] óir do
ṫosnuiġ sé ó Ġaililí tar éis an ḃaiste a ċraoḃsgaoil
38 Eóin: Íosa ó Nazaret: conus mar do ong Dia é
leis an Spiorad Naoṁ agus le cóṁaċt, agus gur
ġluais sé ag déanaṁ tairḃṫe agus ag leiġeas na
ndaoine a ḃí fé annsmaċt an diaḃail, toisg Dia ḃeiṫ
39 leis. Agus is finniṫe sinne ar gaċ níḋ dár ḋein sé
i gcríċ na nIúdaċ agus i n-Ierúsalem, gur cuireaḋ
40 ċun báis é 'dá ċroċaḋ ar an gcrann. Agus do tóg
Dia ó'n mbás é an treas lá agus ṫug sé le feisgint

[1] Deut. x. 17; 2 Par. xix. 7; Iób xxxiv. 19; Eagna vi. 8; Eccli. xxxv. 15; Róm. ii. 11; Gal. ii. 6; 1 Pead. i. 17.
[2] Lúc. iv. 14.

* Ver. 35. "Ins gaċ cine." ⁊rl., .i. ní Iúdaíġ aṁáin aċ geinte leis, pé cine gur díoḃ iad, atá taiṫneaṁaċ i láṫair Dé, má tá eagla Dé orṫa agus má ḋeinid siad deaġ-oiḃreaċa. Aċ tuigtear i gcóṁnuiġe náċ fuláir dóiḃ an creideaṁ fírinneaċ a ḃeiṫ acu, óir "gan creideaṁ (adeir Pól naoṁṫa, Eaḃ. xi. 6) ní féidir Dia do ṡásaṁ." Seaċain, d'á ḃríġ sin, an ṁuinntir a deir, a' ḃríġ na cainnte sin, gur féidir do luċt gaċ creidiṁ ḃeiṫ taiṫneaṁaċ i láṫair Dé. Mar ó nár ṫáinig ó Dia aċ an creideaṁ fírinneaċ, is léir gur ó aṫair an éiṫiġ atá gaċ creideaṁ fallsa, agus náċ féidir dóiḃ gan ḃeiṫ míṫaiṫneaṁaċ i láṫair Dé na fírinne.

é, Ní do'n ṗobul go léir, aċ d'ḟinnitiḃ a ḃí ceapaite 41
ag Dia roim ré: dúinne, a ċait bia agus deoċ i
n'ḟoċair tar éis eirigte ḋó ós na mairḃ. Agus 42
d'órduig sé ḋúinn craoḃsgaoile ḋéanaṁ do sna
daoine, agus fiaḋnaise ḋéanaṁ air gur b'é féin atá
ceapaite ag Dia ċun ḃeit 'n-a ḃreiteaṁ ar ḃeóiḃ
agus ar ṁarḃaiḃ. [1] Is air seo a ḋeiniḋ na fáiḋe go 43
léir fiaḋnaise, gur i n'ainim-sean atá maiteaṁnaċus
peacaí le fágail ag gaċ aoinne a ċreideann ann.

An faid a ḃí Peadar ag ráḋ na cainnte sin do ṫúir- 44
ling an Spiorad Naoṁ ar a raiḃ ag éisteaċt leis an
mbriatar. Agus luċt an timpallgearrta a ṫáinig 45
i n-aonḟeaċt le Peadar, ḃí uatḃás orta a ráḋ gur
ṫáinig grásta an Spiorad Naoiṁ ar na geintiḃ. Mar 46
ḃíodar ag éisteaċt leó ag labairt na dteangtaċa agus
ag móraḋ Dé. Ansan d'ḟreagair Peadar: An 47
féidir d'aoinne an t-uisge ċimeád uainn sar a
mbaistfí na daoine seo atá tar éis an Spiorad
Naoiṁ a ġlacaḋ ċóṁ mait linn féin? Agus d'órduig 48
sé iad do ḃaiste i n-ainim an Tiġearna Íosa Críost.
Ansan d'iarradar air fanṁaint 'n-a ḃfoċair raint
laetanta.

CAIBIDIOL XI.

Peadar ġá ṫaisbeáint go raiḃ an ceart aige 'á ḋéanaṁ nuair a ḃí sé ag glacaḋ na ngeinte isteaċ sa n-eaglais. Iompóḋ a lán i n-Antioċ.

Agus d'airig na h-Aspoil agus na bráitre a ḃí i 1
n-Iúdaéa gur glac na geinte, leis, briatar Dé. Ansan 2
nuair a ċuaiḋ Peadar suas go Ierúsalem ḃí luċt
an timpallgearrta ag aigneas leis, Agus deiridís: 3
Cad ċuige ḋuit dul ameasg daoine gan timpall-
gearraḋ orta agus bia ċaiteaṁ 'n-a ḃfoċair? Agus 4
tosnuig Peadar agus d'innis sé an sgéal dóiḃ tríd
síos, mar seo
Ḃíos i gcatair Ioppé ag déanaṁ urnuigte agus 5

[1] Ierem. xxxi. 34.

táinig támnéal orm agus ċonnac aisling, ártaċ mar
ḃeaḋ bairlín ṁór d'á leigint anuas as na flaṫais le
n-a ċeiṫre cúinniḃ, agus ṫáinig an bairlín am' aice.
6 Agus d'ḟéaċas isteaċ inti 'gá breiṫniú agus ċonnac
ainmiṁiġṫe ċeiṫre gcos an doṁain agus beiṫiḋiġ
7 agus piastai agus éanlaiṫe an aéir. Ansan d'airiġ-
eas guṫ 'gá ráḋ liom: Eiriġ, a Ṗeadair, mairḃ agus
8 iṫ! Agus dubhart: Ní ḋéanfad, a Ṫiġearna, óir
níor ċuaiḋ bia coitċian ná bia neaṁ-ġlan am béalsa
9 riaṁ fós. Agus d'ḟreagair an guṫ as na flaṫais
an tarna h-uair: An níḋ a ġlan Dia, ná tabairse
10 coitċian air! Do deineaḋ an méid sin trí h-uaire
ar a ċéile agus ansan do tógaḋ na neiṫe go léir suas
11 ins na flaṫais airís. Agus le n-a linn sin siúd ag
an dtiġ 'na rabas triúr fear a cuireaḋ ag triall orm
12 a' Caesaréa. Agus dubhairt an Spioraid Naoṁ liom
dul leó gan ċeist orm. Agus ċuaiḋ an seisear
bráṫar so le m'ċois, agus ċuamair isteaċ i dtiġ an
13 ḟir. Ansan d'innis seisean dúinn conus mar a
ċonnaic sé, 'n-a tiġ féin, aingeal 'n-a ṡeasaṁ, agus
go ndubhairt an t-aingeal leis: Cuir fios go Ioppé ar
14 Ṡímón ar a dtugtar Peadar, Agus labharfaiḋ sé leat
cainnt a ṡaorfaiḋ tu féin agus do teaġlaċ go léir.
15 Ansan nuair a tusnuiġeas ar ċainnt do ṫuirling an
Spioraid Naoṁ orṫa sé mar a ṫuirling sé orainne
16 i dtosaċ. Agus ċuiṁniġeas ar focal an Tiġearna,
mar adubhairt sé: [1] Ḋein Eóin baiste le h-uisge aċ
17 baisteḟar sibse leis an Spioraid Naoṁ. Dá ḃríġ sin,
má tug Dia dóiḃsin an grásta céadna a tug sé
dúinne nuair a ċreideamair sa Tiġearna Íosa Críost;
cia'r ḃ'é mise go ḃféadfainn cosg a ċur le Dia?
18 Nuair airiġdar an méid sin d'éisteadar, agus
tugadar glóire do Ḋia agus dubhradar: Seaḋ aċ
tá aiṫriġe ċun na beaṫa tabarṫa ag Dia do sna gein-
tiḃ féin

19 Agus na daoine úd a sgaipeaḋ mar ġeall ar an
dtrioblóid i dtaoḃ Stiopáin do ṡiubladar ċóṁ
fada le Poenicé agus le Cuprus agus le h-Antioċ,

[1] Mait. iii. 11; Marc. i. 8; Lúc. iii. 16: Eóin. i. 26.

gan an focal do laḃairt le h-aoinne aċ le Iúdaiġ aṁáin.
Aċ ḃí cuid acu agus Cupriánaiġ ab eaḋ iad agus Cur- 20
énéaċa, agus nuair a ċuadar isteaċ i n-Antioċ ḃídís
ag cainnt leis na Gréagaiġ féin ag tabairt eóluis ar
an dTiġearna Íosa dóiḃ. Agus ḃí láṁ Dé leó agus 21
do h-iompuiġeaḋ cuid mór daoine ċun creidiṁ an
Tiġearna.

Ansan do ṫáinig tuairisg na neiṫ sin ċun a gcluas 22
do luċt na h-eagailse a ḃí i n-Ierúsalem agus ċuir-
eadar Barnabas go h-Antioċ. Ṫáinig sé agus ċonnaic 23
sé an grásta ó Ḋia agus ḃí áṫas mór air agus ṫug sé
cóṁairle do sna daoine go léir ḃeiṫ seasaṁaċ 'n-a
gcroiḋe agus leanṁaint do'n Tiġearna. Óir fear 24
fóġanta b'eaḋ é a ḃí lán de'n Spiorad Naoṁ, agus
de ċreideaṁ. Agus do tugaḋ cuid mór daoine
ċun an Tiġearna.

Ansan do ċuaiḋ Barnabas go Tarsus ag lorg 25
Saul agus nuair a fuair sé é ṫug sé leis go h-Antioċ
é. Agus ṫugadar bliain iomlán i gcóṁluadar na 26
h-eagailse ann, agus ḋeineadar pobal mór do
teagasg, i dtreó gur i n-Antioċ a tugaḋ ar dtúis
Críostaiḋte ar na deisgiobuil.

Agus ins na laeṫiḃ sin do ṫáinig fáiḋí ó Ierúsalem 27
go h-Antioċ. Agus d'eiriġ duine acu san d'ar 28
b' ainim Agabus agus ṫug sé le tuisgint, ó'n spiorad,
go raiḃ gorta mór le teaċt ar an saoġal go léir,
agus do ṫáinig san ré Ċlaudius. Agus do ḃeartuiġ 29
na deisgiobuil, gaċ aoinne do réir a ġustail, cabair
a ċur ag triall ar na bráiṫre a ḃí 'n-a gcóṁnuiġe
i nIúdaéa. Agus ḋeineadar san. Ċuireadar an 30
ċabair ċun na seanóirí le Barnabas agus le Saul.

CAIBIDIOL XII.

Géarleanṁaint Héróid. Peadar dá ḟuasgailt ag aingeal.
Pionós ar Héród.

Le linn na h-aimsire céadna do ċuir Héród, an 1
rí, a láṁa ċun uilc a ḋéanaṁ ar ċuid de ṁuinntir na
h-eagailse. Agus do ṁairḃ sé Séamus, driṫáir Eóin, 2
le claiḋeaṁ.

3 Ansan, nuair a ċonnaic sé gur ṫaiṫn an gníoṁ san
leis na Iúdaiġ ċeap sé Peadar leis do ġabáil. I
4 laeṫiḃ an aráin gan giost ab eaḋ é áṁṫaċ. Do ġaiḃ
sé é agus ċuir sé i bpríosún é agus ċuir sé ceiṫre
ceaṫrair de luċt airm 'ġá ċimeáḋ, ċun go dtaḃarfaḋ
sé i láṫair an ṗobuil é tar éis na Cásga.
5 Ansan ḃí Peadar sa ṗríosún, fé ċimeáḋ, aċ ḃí
úrnuiġṫe ag dul suas ċun Dé ar a ṡon, gan stad, ó'n
eaglais go léir.
6 Agus nuair a ḃí Héród ċun é taḃairt os cóṁair
na ndaoine, ḃí sé an oiḋċe ċéadna san 'n-a luiġe
idir ḃeirt luċt airm, agus é ceangailte le dá ṡlaḃra.
Agus ḃí luċt cimeádta lasmuiċ de'n dorus ag cimeáḋ
7 an ṗríosúin. Agus féaċ, do ṡeasaiṁ aingeal ó'n
d-Tiġearna i n-aice leis, agus do las solus sa
tseómra, agus do ḃuail an t-aingeal sa ċliaṫán é
agus ḋúisiġ sé é, agus duḃairt sé: Eiriġ d'urċar!
8 Agus do ṫuit na slaḃrai d'á láṁaiḃ. Agus duḃairt
an t-aingeal leis: Cuir umat do ċrios agus do ḃróga
Agus do ḋein. Agus duḃairt sé leis: Cuir umat
9 do ḃrat agus lean me. Agus ḃí sé 'ġá leanṁaint
amaċ, agus ní raiḃ 'ḟios aige gur ḃ'ḟíor gur ḃ'aingeal
a ḃí 'ġá ḋéanaṁ; aċ is aṁlaiḋ a ċeap sé gur ḃ'aisling
10 a ḃí aige dá ḟeisgint. Agus ċuadar tar an gcéad
luċt faire agus tar an tarna luċt faire, agus tán-
adar ċun an ġeata iarainn, an geata ċun na caṫraċ,
agus d'osgail an geata uaiḋ féin dóiḃ. Ċuadar
amaċ agus ṡiúḃluiġeadar aon tsráid aṁáin, agus
ansan d'imṫiġ an t-aingeal go h-obann uaiḋ.
11 Ansan do ṫáinig Peadar ċuige féin agus duḃairt
sé: Tá ḟios agam anois go fíor gur ḃ'é an Tiġearna
do ċuir a aingeal ċuġam 'am ḟuasgailt a' láiṁ
Héróid agus ó gaċ niḋ 'na ḃfuil an pobul Iúdaċ ag
12 súil leis. Ansan, ar a ṁaċtnaṁ, ṫáinig sé ċun tiġe
Ṁáire, máṫair Eóin ar a dtugtí Marcus, agus ḃí
mórán daoine cruinniġṫe ann agus iad ag déanaṁ
13 úrnuiġṫe. Ḃuail sé cómla an dorais. Ṫáinig amaċ,
14 'ġá ḟreagairt, cailín 'nar ḃ'ainm di Rodé. Agus
d'aiṫin sí guṫ Peadair, agus le méid an áṫais a ḃí
uirṫi níor osgail sí an dorus aċ do riṫ sí isteaċ agus

d'innis sí go raiḃ Peadar ag an ndorus. Duḃradar- 15
san léi: Ar buile ataoí. Aċ duḃairt sisi gur ḃ'ḟíor
é. Agus duḃradar-san: Isé a aingeal atá ann. Aċ 16
do lean Peadar ag bualaḋ. Ansan nuair osgaladar
agus ċonnacadar é ḃí uatḃás orta. Aċ do ḃagair 17
sé le n-a láiṁ orta éisteaċt, agus d'innis sé ḋóiḃ
conus a ṫug Dia amaċ as an bpríosún é, agus duḃ-
airt sé: Innis na neiṫe sin do Ṡéamus agus do sna
bráiṫriḃ! Agus ċuaiḋ sé amaċ agus d'imṫig sé go
h-áit eile.

Nuair a ṫáinig an lá ḃí céimigráḋ* nár ḃeag imeasg 18
na saiġdiúirí i dtaoḃ cad a ḃí imiġṫe ar Ṗeadar.
Agus nuair a ḋ'iarr Héród é agus ná raiḃ sé le 19
fáġail ċuir sé ceistiú ar an luċt cimeádta agus
d'órduiġ sé iad do ċur ċun báis, agus d'imṫig sé
síos ó Iúdaea go Caesaréa agus d'ḟan sé ann.

Agus ḃí fearg air ċun muinntire Tuire agus ċun 20
muinntire Síḋón. Ṫánadar-san áṁtaċ, do toil a
ċéile, ag triall air, agus ḋeineadar muinnteartas le
Ḃlastus, fear seómra an rí, agus d'iarradar síoṫċáin,
toisg a dtír féin a ḃeiṫ d'á ċotú ó'n rí. Ansan, lá a 21
ḃí ceapaiṫe ċuige, ḃí Héród 'n-a ṡuiḋe sa truiḋe
breiṫe agus éadaċ ríoġḋa uime agus ḋein sé óráid
ḋóiḃ. Agus ḋeireaḋ na daoine, 'ġá ṁolaḋ: Ní 22
guṫana ó ḋuine iad aċ guṫana ó Ḋia éigin. Ansan, 23
láiṫreaċ bonn, do ḃuail aingeal an Tiġearna é, toisg
nár ṫug sé an onóir do Ḋia, agus ḋein bró ṗiastaí
ḋé agus iad 'á ḋ'iṫe, agus fuair sé bás.

Agus d'ḟás briaṫar an Tiġearna agus do méad- 24
úiġeaḋ é.

Agus ṫáinig Ḃarnabas agus Saul ṫar n-ais ó Ierú- 25
salem [1] nuair a ḃí a ḃfriṫálaṁ déanta acu, agus
ṫugadar leó Eóin ar a dtugtí Marcus.

[1] *Supra* xi. 30.

* .i. cur tre ċéile

CAIBIDIOL XIII.

Saul agus Barnabas d'á gcur amaċ ag an Spioraid Naoṁ. Seanmóiniú acu 'á ḋéanaṁ i gCuprus agus i n-Antioċ Pisidia.

1 Aċ ḃí sa n-eaglais, a ḃí i n-Antioċ fáiḋí agus teag-
asgóirí, ar a raiḃ Barnabas agus Símón, ar a dtugtí
Símón Duḃ, agus Lúcius an Curénaċ agus Manaen,
2 cóṁḋalta Héróid an tetrarc, agus Saul. Agus
ḃíodar ag déanaṁ gnóta an Tiġearna agus ag déanaṁ
trosgaiḋ agus duḃairt an Spioraid Naoṁ leó:
Deiġliġiḋ ċugam Saul agus Barnabas ċun na h-oibre
3 d'á ḃfuilid glacaite agam. Ansan do ḋeineadar
trosgaḋ agus úrnuiġte agus ċuireadar a láṁa orta-
san agus ċuireadar ċun siúḃail iad.
4 Agus sé ṡeólaḋ an Spioraid Naoiṁ ċuadar-san
go Seleúcia, agus as san, ar faraige, go Cuprus
5 Agus nuair a ṫánadar go Salamis ḃíodar ag craoḃ-
sgaoile ḃréitir Dé i sinagógaiḃ na n-Iúdaċ.
6 Agus ḃí Eóin acu sa tseirḃís, leis. Agus nuair a ḃí
an t-oileán go léir siúḃalta acu ċóṁ fada le Paphos,
fuaradar draoi áirite, fáiḋ fallsa, Iúdaċ gur
7 ḃ'ainim dó Bar-Iésus. Agus ḃí sé i ḃfoċair an
ṗróconsuil, Sergius Paulus, fear ciallṁar. Ċuir
sé sin fios ar Ḃarnabas agus ar Ṡaul mar ba ṁian
8 leis briaṫar Dé do ċloisint. Aċ ḃí Elimas, an
draoi, (óir is mar sin a minigtear a ainim) ag cur
'n-a gcoinniḃ, a d'iarraiḋ an ṗróconsuil d'iompáil ó'n
9 gcreideaṁ. Aċ ḃí Saul, (tá Pól mar ainm air leis), lán
10 de'n Spioraid Naoṁ, agus d'ḟéaċ sé air Agus duḃairt
sé: Ó a ḟir atá lán de gaċ feall agus de gaċ éiteaċ,
a ṁic an diaḃail a naṁaid gaċ cirt, ná stadfair de
ṡliġtiḃ díreaċa an Tiġearna do ċur bun os cionn?
11 Aċ féaċ sinné láṁ an Tiġearna anois ort, agus beiḋ
tú ad ḋall, agus ní ḟeicfir an ġrian, go ceann tamaill.
Agus le n-a linn sin do ṫuit sgamall air agus doir-
ċeaċt, agus ḃí sé ag cuardaċ 'n-a ṫimpall féaċaint
12 an ḃfaġaḋ sé duine taḃarfaḋ a láṁ dó. Ansan
nuair a ċonnaic an próconsul an niḋ sin do ḋein sé
iongna de teagasg an Tiġearna agus do ċreid sé.

Agus ċuaiḋ Pól agus a ṁuinntir, ar luing, ó Ṗapos 13
go Perge i bPamfilia. [1] Aċ d'imṫiġ Eóin uaṫa
agus d'ḟill sé go Ierúsalem. Aċ do ċuaiḋ an ċuid 14
eile ar aġaiḋ tré Ṗerge agus ṫánadar go h-Antioċ
i bPisidia agus ċuadar isteaċ sa tsinagóig Lá na
sabbóide agus ṡuiḋeadar ann. Agus nuair a ḃí 15
léiġeaḋ na dliġe agus na ḃfáiḋ déanta ċuir uaċtaráin
na sinagóige teaċtaireaċt ċúca 'gá ráḋ: A ḟeara,
a ḃráiṫre, má tá agaiḃ aon ċainnt ṫeagaisg do'n pobul
abraiḋ í.

Ansan d'éiriġ Pól agus ḃagair sé ciúnas le n-a 16
láiṁ agus duḃairt sé:

A ḟeara de ṡliocṫ Israéil, agus siḃse go ḃfuil
eagla Dé oraiḃ éistiḋ liom! Do ṫoiġ Dia an tsleaċta 17
so Israéil ár n-aiṫreaċa agus d'árduiġ sé an pobul
nuair a ḃíodar 'n-a gcóṁnuiġe [2] i dtalaṁ na
h-Éigipte agus ṫug se amaċ as an áit sin iad le [3] láiṁ
ċóṁaċtaċ. [4] Agus ċuir sé suas le n-a mbéasaiḃ ar feaḋ 18
daċad blian sa ḃfásaċ. Agus d'ídiġ sé seaċt gcineaċa 19
i dtalaṁ Ċanaan agus [5] do rainn sé orṫa-san a gcuid
tailiṁ á ċur ar ċrannaiḃ. [6] Agus 'n-a ḋiaiḋ san, 20
timpall ċeiṫre ċéad agus caogad blian, ṫug sé
breiṫeaṁain dóiḃ, go dtí Samuél fáiḋ. Ansan 21
[7] d'iarradar rí agus ṫug Dia dóiḃ Saul mac Ċis,
fear de ṫreiḃ Ḃeniamin, ar feaḋ daċad blian.
[8] Ansan do ċuir sé an fear san i leiṫ taoiḃ agus ṫóg 22
sé suas ċúca Dáiḃid 'n-a rí, agus ṫug sé teistiméir-
eaċt air nuair a duḃairt sé: [9] Tá Dáiḃid mac
Iesse fágalta agam, fear do réir mo ċroiḋe féin,
fear a ċóiṁlíonfaiḋ gaċ níḋ is toil liom. A' síol 23
an fir sin, [10] do réir na gealaṁna, tá Slánuiġṫeóir
taḃarṫa ag Dia d'Israél, 'sé sin Íosa. [11] Agus roime 24
n-a teaċt san do ċraoḃsgaoil Eóin baiste ċun aiṫ-
riġe do pobul Israéil go léir. Agus nuair a ḃí Eóin 25
ag cóṁlíonaḋ a ċuarda duḃairt sé: [12] Ní mise an t-é

[1] A.D. 42. [2] Exod. i. 1. [3] Exod. xiii. 21 agus 22.
[4] Exod. xvi. 3. [5] Iosue xiv. 2. [6] Breiṫ. iii. 9.
[7] 1 Ríġ. viii. 5. [8] 1 Ríġ. xiii. 14 agus xvi. 3. [9] Salm. lxxxviii. 21.
[10] Isaias xi. 1. [11] Maiṫ. iii. 1; Marc. i. 4; Lúc. iii. 3.
[12] Maiṫ. iii. 11; Marc. i. 7; Eóin i. 27.

is dóiġ liḃ is mé, aċ féaċ tá ag teaċt am ḋiaiḋ an
t-é náċ fiú me bróga a ċos do sgaoile.
26 A ḟeara, a ḃráiṫre, a ḟliocht sleaċta Ábrahaim,
agus an méid agaiḃ ar a ḃfuil eagla Dé, is ag triall
oraiḃse do cuireaḋ briaṫar an tslánuiġṫe seo! Óir
níor aiṫin muinntir Ierúsalem é, agus níor aiṫin uaisle
Ierúsalem é, ná guṫana na ḃfáiḋ, bíoḋ go léiġtear
iad gaċ sabbóid, agus ṫugadar breiṫ air agus ċóṁ-
28 líonadar guṫana na ḃfáiḋ. Agus bíoḋ ná fuaradar
aon ċoir ann [1] d'iarradar ar Ṗilát go leogfí dóiḃ
29 é ċur ċun báis. Agus nuair a ḃí gaċ níḋ d'á raiḃ
sgríoḃṫa 'n-a ṫaoḃ cóṁlíonta acu ṫógadar anuas
30 de'n aḋmad é agus ċuireadar i leaċt é. [2] Aċ do
ṫóg Dia ós na mairḃ é an treas lá, agus ḃí sé d'á
31 ḟeiscint ar feaḋ mórán laeṫanta ag an muinntir a
ṫáinig le n-a ċois ó Ġaililí go Ierúsalem, agus atá
32 go dtí anois 'n-a ḃfinniṫe dó i láṫair daoine. Agus
táimíd 'á ċur i n-iúil daoiḃse cad í an ġeallaṁaint
33 a tugaḋ d'ár n-aiṫreaċaiḃ, Agus conus mar atá an
ġeallaṁaint sin cóṁlíonta ag Dia d'ár sliocht, mar
gur aiṫḃeóḋaiġ sé Íosa, do réir mar atá sgríoḃṫa sa
tarna sailm: [3] Is tusa mo ṁac, do ġeinear-sa ṫu an
34 lá so. Aċ i dtaoḃ a ṫógailt ós na mairḃ gan casaḋ
aige arís ar ċlaoċlóḋ, duḃairt sé mar seo: [4] Taḃar
fad daoiḃ na neiṫe naomṫa dilse is le Dáiḃid.
35 Agus is uime sin a deir sé i n-áit eile mar an gcéadna:
[5] Ní ċeadóċair do t' Aon Naoṁṫa claoċlóḋ a
36 ḋ'ḟeiscint." Óir, nuair a ḃí a ġnó déanta ag Dáiḃid,
do réir toile Dé, 'n-a ġeinealaċ féin, do [6] ċodail sé
agus do cuireaḋ i dteannta a aiṫreaċa é, agus
37 ċonnaic sé claoċlóḋ. Aċ an t-é a ṫóg Dia ós na
mairḃ ní ḟeacaiḋ sé claoċlóḋ.
38 Bíoḋ a ḟios agaiḃ, dá ḃríġ sin, a ḟeara a ḃráiṫre,
gur tríd sin a fógartar daoiḃse maiṫeaṁnaċas
peacaí, agus (fuasgailt) ós na neiṫe ná féadfaḋ
39 fíoraontaċt a ṫaḃairt daoiḃ i ndliġe Ṁaoise. Sa

[1] Mait. xxvii. 20 agus 23; Marc. xv. 13; Lúc. xxiii. 21 agus 23; Eóin xix. 15.
[2] Mait. xxviii.; Marc. xvi.; Lúc. xxiv.; Eóin xx.
[3] Salm. ii. 7. [4] Isáias lv. 3. [5] Salm. xv. 10. [6] 3 Ríġ. ii. 10.

duine ṡeo ġeiḃeann gaċ aoinne, a ċreideann, fíor-
aontaċt. Seaċnaiḋ, d'á ḃríġ sin, sar a' dtiocfaḋ 40
oraiḃ an rud adeirtear ins na fáiḋiḃ: [1] Féaċaiḋ, a 41
luċt an neaṁsuime, agus deiniḋ iongna, agus éagaiḋ,
óir tá obair agamsa d'á oibriú i nbúr laeṫiḃse, obair
ná creidfiḋ siḃse, má innseann aoinne ḋaoiḃ é.

Agus nuair a ḃíodar ag imṫeaċt amaċ d'iarradar 42
orṫa an ċainnt sin do laḃairt leó sa tsabbóid a ḃí
ċugainn. Agus nuair a dísgaoileaḋ an tsinagóg, 43
do lean a lán de sna Iúdaiġ, agus de sna daoine
iasaċta ḃí diaḋa, Pól agus Barnabas, agus do
ċaḃruiġeadar-san leó agus ċóṁairliġeadar dóiḃ
leanṁaint i ngrásta Dé.

An tsabbóid a ḃí ċugainn ṫáinig an ċaṫair go léir, 44
náċ mór, ċun éisteaċt le briaṫar Dé. Ansan nuair 45
a ċonnaic na Iúdaiġ na sluaiġte do líonadar d'for-
mad agus ḃíodar ag bréagnú na cainnte a deireaḋ
Pól, go diaṁasluiġteaċ. Ansan duḃairt Pól agus 46
Barnabas, go dána: Is libse nár ḃfoláir dúinn briaṫar
Dé do laḃairt ar dtúis; aċ ó diúltuiġeann siḃ dó,
agus náċ fiú siḃ, do réir búr mbreiṫe féin, beaṫa
ṡíoruiḋe d'ḟágail, táimíde, féaċ, ag iompáil ċun na
ngeinte. Óir seo mar a d'órduiġ an Tiġearna 47
dúinn: [2] Ċuireas tu mar ṡolus do sna geintiḃ,
ionus go mbeiṫeá ad áḃḃar slánuiġṫe go dtí imeall
an doṁain. Nuair airiġ na geinte an níḋ sin ḃí 48
áṫas orṫa agus ḃíodar ag taḃairt glóire do ḃriaṫar
Dé, agus do ċreid an méid acu a ḃí roiṁ-órduiġṫe
ċun na beaṫa síoruiḋe.

Agus do leaṫaḋ briaṫar an Tiġearna tríd an 49
ndúṫaiġ go léir. Aċ do ṡéid na Iúdaiġ fé sna mnáiḃ 50
diaḋa onóraċa agus fé uaisliḃ na caṫraċ agus ṁús-
gladar géarleanṁaint ar Pól agus ar Ḃarnabas
agus ċomáineadar as an dtír iad. [3] Agus dein- 51
eadar-san ceó a gcos do ċroṫaḋ 'n-a gcoinniḃ agus
ṫánadar go h-Iconium. Agus do líonaḋ na deis- 52
ciobuil le sólás agus leis an Spiorad Naoṁ.

[1] Habac. i. 5. [2] Isáias xlix. 6.
[3] Mait. x. 14; Marc. vi. 11; Lúc. v. 9.

Caibidiol XIV.

Pól agus Barnabas ag seanmóiniú i n Icónium agus i Listra. Cláiríneaċ 'á leiġeas. Daoine ġá ṁeas gur déiṫe iad. Gabtar do ċloċaiḃ ar Ṗól. Deinid siad seanmóiniú i nDerbé agus i bPergé.

1 Agus do tuit amaċ i n-Icónium go ndeaġadar
isteaċ i n-aonḟeaċt i sinagóig na nIúdaċ agus gur
deineadar cainnt, i dtreó gur ċreid sluaġ líonṁar
2 de sna Iúdaiġ agus de sna Gréagaiġ. Aċ na Iúdaiġ
a ḃí díċreidmeaṁaċ, do ġríosadar agus do ṡéid-
eadar suas ċun feirge aigne na ngeinte i gcoinniḃ
3 na mbráiṫre. Aċ d'ḟanadar mórán aimsire ann
ag obair, agus a muinġin ar an dTiġearna, agus é ag
déanaṁ fiaḋnaise ar ḃriaṫar a ġrása, ag cur mír-
4 úilti uaṫḃásaċa d'á ndéanaṁ le n-a láṁaiḃ. Ḃí
muinntir na caṫraċ deiġilte, áṁṫaċ, cuid acu ag
gaḃáil leis na Iúdaiġ agus cuid acu ag gaḃáil leis
5 na h-Aspail. Agus d'eiriġ fuadar fé sna geintiḃ
agus fé sna Iúdaiġ, agus fé sna h-uaċtaráin, ċun
6 iad do tarcuisniú agus gaḃáil do ċloċaiḃ orṫa, Agus
tuigeadar (an níḋ sin) agus do teiteadar go Listra
agus go Derbé, dá ċaṫair i Licaónia, agus go dtí
an tír go léir mór-timpall, agus ḃíodar ag craoḃ-
sgaoile an tSoisgéil sa n-áit sin.
7 Agus ḃí duine i Listra, n-a ṡuiḋe, agus é gan lúṫ
a ċos ó ḟág sé bruinn a ṁátar, agus níor ṡiúḃluiġ
8 sé riaṁ. D'airiġ an duine sin Pól ag cainnt. Agus
d'ḟéaċ Pól air agus ċonnaic sé go raiḃ aige creideaṁ
9 ċun a ṡlánuiġṫe, Agus duḃairt sé do ġuṫ árd: Eiriġ
ad ṡeasaṁ ar do ċosaiḃ! Agus do léim sé 'n-a ṡeasaṁ
agus ṡiúḃluiġ sé.
10 Agus nuair a ċonnaic na daoine cad a ḃí déanta
ag Pól d'árduiġeadar a nglór agus duḃradar, as
Licaóinis: Táid na déiṫe, i riocṫaiḃ daoine, tagaiṫe
11 anuas ċúġainn. Agus tugadar Iúpiter ar Ḃarnabas
agus Mercuri ar Ṗól mar is aige ḃí buaḋ cainnte.
12 Agus ḃí sagart le Iúpiter lasmuiċ de'n ċaṫair agus
tug sé leis tairḃ agus coróinneaċa, ar aġaiḋ an
ġeata, ċun go ndéanfaḋ sé féin agus na daoine

íoḋbirt. Nuair a ḋ'airiġ na h-Aspuil, Pól agus 13
Barnabas, an níḋ sin do raobadar a gcuid éadaiġ
agus do léimeadar amaċ imeasg na ndaoine agus
do liúġadar: A ḋaoine, cad ab áil liḃ 'á ḋéanaṁ san? 14
Daoine a ġeoḃaiḋ bás, mar siḃ féin, iseaḋ sinne,
agus táimid 'gá iarraiḋ oraiḃ iompáil ó sna neiṫiḃ
baoṫa sin ar Ḋia atá beó, [1] ó isé ċruṫuiġ neaṁ agus
talaṁ agus muir agus gaċ a ḃfuil ionta. Ins na 15
h-aimsiriḃ atá imiġṫe do leog sé do sna geintiḃ go
léir gluaiseaċt ar a sliġṫiḃ féin. Aċ fós níor ḟág 16
sé é féin gan cur i n-úil dóiḃ, óir ṫugaḋ sé tabar-
ṫaisí ó neaṁ uaiḋ, fearṫainn agus trátana torṫaṁla,
agus do líonaḋ sé ár gcroiḋe le bia agus le h-áṫas.
Agus bíoḋ gur labradar mar sin is ar éigin ḟéadadar 17
na daoine do ċosg ar íoḋbirt a ḋéanaṁ ċúċa.

Ansan, áṁṫaċ, ṫáinig roinnt Iúdaċ agus do ṁeall- 18
adar na daoine agus ġabadar do ċloċaiḃ i bPól
agus ṫarraingeadar amaċ as an gcaṫair é mar ṁeasadar
go raiḃ sé marḃ. Aċ ḃí na deisgiobuil 'n-a ṫimpall 19
agus d'eiriġ sé agus ṫáinig sé isteaċ sa ċaṫair, agus
amáireaċ a ḃí ċugainn d'imṫiġ sé féin agus Barnabas
go Derbé.

Agus ḋeineadar craobsgaoile sa ċaṫair sin agus 20
ṫugadar teagasg d'á lán, agus ansan d'ḟilleadar
go Listra agus go h-Iconium agus go h-Antioċ, Ag 21
neartú aigne na ndeisgiobul agus 'á gcóṁairliú ċun
beiṫ seasaṁaċ sa ċreideaṁ, mar gur le mórán a
ḋ'ḟulag naċ fuláir dúinn dul isteaċ i ríġeaċt Dé.
Agus do ċuireadar sagairt fé ġrádaiḃ dóiḃ ins gaċ 22
eaglais, agus ḋeineadar úrnuiġṫe agus trosgaḋ,
agus ansan ṫugadar suas do'n Tiġearna iad, óir do
ċreideadar ann. Agus d'imṫiġeadar treasna na 23
Pisidia agus ṫánadar go dtí Pampilia, Agus do 24
labradar briaṫar an Tiġearna i bPergé agus ċuadar
síos go h-Attalia,

[2] Agus ċuadar as san go h-Antioċ, ar luing, an 25
áit as ar ṫugaḋ suas iad do ġrásta Dé ċun na h-oibre

[1] *Sup a* xiii. 1. [2] Gen. i. 1; Salm. cxlv. 6; Apoc. xiv. 7.

26 a ḃí críoċnuiġte acu. Agus nuair a ṫánadar ann
ċruinniġeadar an eaglais agus d'innseadar na neiṫe
móra a ḋein Dia tríota, agus conus mar a ḋ'osgail
27 sé dorus an ċreidiṁ do sna geintiḃ. Agus d'ḟana-
dar aimsir nár ġearr i ḃfoċair na ndeisgiobul.

CAIBIDIOL XV.

Aiġneas i dtaoḃ tímpallġearraḋ. Cinneaḋ cóṁairle Ierúsaleim agus a leitir.

1 Agus ṫáinig daoine áirite anuas ó Iúdaéa agus
ḃíodar ag teagasg na mbráiṫre: Mura ndéanfar
tímpallġearraḋ oraiḃ (ar siad) do réir dliġe
2 Ṁaoise ní féidir ḃúr slánú. Ċuir Pól agus Bar-
nabas 'n-a gcoinniḃ agus ní go lag é. Ansan do
ṡocaruiġeadar ar Ṗól agus Barnabas, agus raint
daoine ó'n dtaoḃ eile, do ḋul go dtí na h-Aspuil
agus na sagairt a ḃí i n-Ierúsalem, i dtaoḃ an sgéil.
3 Ansan do ċuir an eaglais ċun siuḃail iad san agus
ṫánadar tré Ṗoenicé agus tré Ṡamaria agus iad
'ġá innsint conus mar a ḃí na geinte ag iompáil,
agus ċuireadar áṫas mór ar na bráiṫriḃ go léir.

4 Agus nuair a ṫánadar go Ierúsalem ḃí fáilte
rómpa ag an eaglais agus ag na h-Aspuil agus ag
na seanóiriḃ, agus iad 'ġá innsint cad iad na neiṫe
5 móra a ḃí déanta ag Dia tríota. Aċ d'eiriġ cuid
d'aicme na ḃFairisíneaċ, a ḃí tar éis an ċreidiṁ a
ġlacaḋ, agus duḃradar: Ní fuláir tímpallġearraḋ
do ḋéanaṁ orṫa agus a ċur fiaċaiḃ orṫa dlíġ Ṁaoise
ċimeád.

6 Ansan do ṫáinig na h-Aspuil agus na seanóirí i
7 gceann a céile ċun an sgéil sin a ḃreiṫniú. Do
deineaḋ mórán aiġnis. Ansan d'eiriġ Peadar agus
duḃairt sé leo: [1] A ḟeara, a ḃráiṫre, is eól daoiḃ
conus mar a ḋein Dia toġaḋ eadrainn fadó gur ar
mo ḃéal-sa do ċloisfeaḋ na geinte briaṫar an

[1] *Supra* x. 20.

tSoisgéil agus do ġlacfaidís an creideaṁ. Agus 8
Dia a ċíonn an croiḋe, ṫug sé fiaḋnaise 'n-a
ḃfáḃar, mar [1] do ṫug sé an Spiorad Naoṁ dóiḃ sé
mar a ṫug se dúinne é. Agus níor dein sé aon 9
deifriġeaċt idir sinne agus iadsan, mar do ġlan sé
a gcroiḋe leis an gcreideaṁ. Cad ċuige daoiḃ, 10
d'á ḃríġ sin, ḃeiṫ ag tatant ar Ḋia go gcuirfeaḋ sé
ar ṁuinéalaiḃ na ndeisgiobul cuing nár ḟéad ár
n-aiṫreaċa ná sinne a ḋ'iompar? Aċ creidimíd 11
go saorfar sinne, agus iadsan mar an gcéadna, tré
ġrásta ár dTiġearna Íosa Críost.

Ansan d'ḟan na daoine go léir ciúin agus ḃíodar 12
ag éisteaċt le Pól agus le Barnabas 'ġá innsint
cad iad na mírḃúiltí uaṫḃasaċa a ḃí déanta ag Dia
tríoṫa féin imeasg na ngeinte.

Agus nuair éisteadar d'ḟreagair Séamus agus 13
dubairt sé: A ḟeara, a ḃráiṫre, éistiḋ liom. Tá 14
innste ag Simón conus mar a ḋ'ḟéaċ Dia ar dtúis
ar na geintiḃ ċun go dtógfaḋ sé asta pobul d'á
ainim féin. Agus tá cainnt na ḃfáiḋ ag teaċt isteaċ 15
leis sin, do réir mar atá sgríoḃta: [2] Tar éis na 16
neiṫ sin fillfead agus cuirfead suas arís an taber-
nacul so Ḋáiḃid atá ar lár, agus deiseóċad a ḃfuil
ḃriste ḋe, agus cuirfead 'n-a ṡeasaṁ arís é, I dtreó 17
go loirgeóċaid an ċuid eile de sna daoine an
Tiġearna, agus na geinte go léir, 'na ḃfuil m'ainim
dá ġlaoḋaċ os a gcionn, adeir an Tiġearna agus na
neiṫe sin aige 'á ḋéanaṁ. Tá fios a oibre féin 18
ag an dTiġearna ó ṫosaċ an tsaoġail. Dá ḃríġ sin 19
isé mo ḃreiṫeaṁantas-sa, gan buaireaṁ a ċur ar na
daoine atá iompuiġṫe ċun Dé ar na geintiḃ. Aċ 20
sgríoḃaḋ ċúċa, iad féin a ṡeaċaint ar ṫruailliú iom-
áġṫaċ, agus ar ḋrúis, agus ar ḟeóil taċtaiṫe,
agus ar fuil. Óir tá ag Maois, ó'n sean-aimsir, 21
i ngaċ caṫair, daoine ċun é ḋ'ḟógairt ins na sinagóg-
aiḃ, [3] mar a léiġtear é gaċ sabbóid.

Ansan do ṫocaruiġ na h-Aspuil agus na seanóirí 22
agus an eaglais go léir air go gcursí go h-Antioċ,
i n-aonḟeaċt le Pól agus le Barnabas, lúdár ar a

[1] *Supra* x 45 [2] Amos ix. 11. [3] *Supra* xiii. 27.

dtugtí Ḃarnabas, agus Silas, fir tosaiġ imeasg na
23 mbráiṫre, Agus go gcurfí an sgríḃinn seo ar a
láṁaiḃ :

Ó sna h-Aspuil, agus ó sna seanóirí, na
bráiṫre, ċun na mbráṫar ngeinteaċ atá i n-Antioċ
agus i Siria agus i gCilicia, ag beannúġaḋ dóiḃ.
24 Toisg gur airíġeamair go ndeaċaiḋ daoine
amaċ uainne agus gur ċuireadar buaireaṁ
oraiḃse, ag suataḋ ḃur n-aigne le neiṫiḃ nár
25 órduiġeamairne, Do ṫánamair i ḃfoċair a ċéile
agus do socaruiġeamair ar ḟearaiḃ do ṫoġa
agus do ċur ċúġaiḃ i n-aonḟeaċt le n-ár gcáir-
26 diḃ ionṁuine Ḃarnabas agus Pól, Fir a ṫug a
n-anam ar son ainime ár dTiġearna Íosa Críost.
27 Tá curṫa uainn againn, d'á ḃríġ sin, Iúdás agus
Silas agus neosfaiḋ siad san daoiḃ ó ḃéal, na
28 neiṫe céadna. Is toil leis an Spioraid Naoṁ
agus linne gan a tuille ualaiġ do ċur oraiḃse
29 aċ an méid seo atá riaċtanaċ .i., Ná h-iosfaiḋ siḃ
neiṫe do h-íḋbreaḋ d'íoṁáġtiḃ, ná fuil, ná
feóil a taċtaḋ, agus go staonfaiḋ siḃ ó ḋrúis.
Má ḋéineann siḃ an méid sin beiḋ an sgéal go
maiṫ agaiḃ. Slán liḃ."*

30 Ansan do cuireaḋ iad-san ċun siuḃail agus ċuadar
síos go h-Antioċ, agus ċruinniġeadar an pobul agus
31 ṫugadar uaṫa an sgríḃinn, Agus nuair a léiġeaḋ
32 é ḃí áṫas orṫa mar ġeall ar an sólás. Aċ fáiḋí
ab eaḋ Iúdás agus Silas féin agus ḋeineadar mórán
cainnte leis na bráiṫriḃ agus ṫugadar mórán sólás
33 dóiḃ agus mórán misniġ. Ansan d'ḟanadar ann
rainnt aimsire agus 'n-a ḋiaiḋ san do ċuir na bráiṫre
ċun siuḃail iad go síoṫaċ ag triall ar an muinntir

*Ver. 29. "Ná fuil, na feóil a taċtaḋ." Neiṫe iad san a ḃí neaṁḋíoḃálaċ ionta féin aċ do coisgeaḋ an uair sin iad i dtreó gur ḃ'usaide na Iúdaiġ do ṁeallaḋ ċun cóṁluadair leis na geintiḃ agus taṫaiġe ṫabairt do sna geintiḃ ar beiṫ sneasgartaċ. Níor lean an cosg aċ tamall, áṁṫaċ, agus táisé imiġṫe le fada riaṁ, go mór mór a h-eagailsiḃ an taoiḃ ṫiar de'n Eóraip.

a ċuir uaṫa iad. Aċ do ḟocaruiġ Silas ar ḟanṁaint 34
ann agus ċuaiḋ Iúdás i n'aonar tar n-ais go Ierú-
salem.

Agus d'ḟan Pól agus Barnabas i n-Antioċ, ag 35
teagasg agus ag craoḃsgaoile bréiṫir an Tiġearna,
mar aon le mórán eile daoine. Ansan, tar éis rainnt 36
laeṫanta duḃairt Pól le Barnabas: Iompuiġmis
agus tugaimis cuaird ar na bráiṫrib, tré sna caṫ-
raċaib go léir ionar ċraoḃsgaoileamair briaṫar
an Tiġearna, féaċaint conas atá an sgéal acu. Aċ 37
ba ṁian le Barnabas Eóin, ar a dtugtí Marcus, do
ḃreiṫ leis. Duḃairt Pól, áṁṫaċ, nár ċeart dóiḃ an 38
duine sin a ġlacaḋ, (mar gur imṫiġ sé uaṫa i bPam-
pilia [1] agus nár ċuaiḋ sé sa n-obair leó). Agus ḃí 39
easaontaċt ann i dtreó gur sgaradar le n-a ċéile,
agus ċuaiḋ Barnabas ar luing go Cuprus agus do
rug sé Marcus leis.

Agus do rug Pól Silas leis agus ġluais sé ċun 40
siúḃail, agus ċuir na bráiṫre fé ċomairċe ġrásta
Dé é. Agus siúḃluiġ sé Siria agus Cilicia, ag cur 41
misniġ ar na h-eagailsiḃ, agus 'gá ráḋ leó aiṫeanta
na n-Aspol agus na seanóiri do ċimeád.

CAIBIDIOL XVI.

Tugann Pól cuaird na n-eagailsi. Glaoḋtar é ċun sean-
móiniġṫe i Macedonia. Sgiúrsáltar é i bPhilippi.

Agus táiniġ sé go dtí Derbé agus go dtí Listra. 1
Agus féaċ, ḃí sa n-áit sin deisgiobul dár b' ainim
Timoteus, mac do ṁnaoi Iúdaċ n-a raiḃ an creideaṁ
aici, agus d'aṫair ġeinteaċ. Tug na bráiṫre a ḃí 2
i Listra agus i n-Iconium teistiméireaċt ṁaiṫ ar an
bfear san. Ba ṁian le Pól an fear san do ḋul leis 3
féin, agus dein sé timpallġearraḋ air mar ġeall ar
na Iúdaiġ a ḃí ins na h-áiteanaiḃ sin. Óir dob eól
dóiḃ go léir gur ġeinteaċ a aṫair. Agus ag gabáil 4

[1] *Supra* xiii. 13.

tré sna cataraċaiḃ ḋóiḃ tugadar do sna daoine le
cimeáḋ na reaċta a ḃí ḋéanta ag na h-Aspuil agus
5 ag na seanóirí a ḃí i n-Ierúsalem. Agus mar sin ḃí
na h-eaglaisí ḋ'á ndaingniú sa ċreideaṁ agus ag
dul i líonṁaire gaċ lá
6 Agus nuair a ḃíodar ag gaḃáil tré ċríċ Ṗrigia agus
Galatia do ċosg an Spiorad Naoṁ iad ar ḃriaṫar Dé
7 do laḃairt i n-Ásia. Agus nuair a ṫánadar isteaċ
i Misia ċuireadar ċun dul isteaċ i mḂitinia aċ níor
8 leog Spiorad Íosa ḋóiḃ dul ann. Aċ tar éis gaḃáil
tré Ṁisia ċuadar síos go Tróas.
9 Agus do taisbeánaḋ aisling do Ṗól sa n-oiḋċe;
fear ó Ṁacedonia n-a ṡeasaṁ, agus é 'gá ġuiḋe,
agus deireaḋ sé: Tar anall go Macedonia agus caḃruiġ
10 linne. Agus nuair a ċonnaic sé an aisling do ċea-
pamair láiṫreaċ dul go Macedonia mar ḃíomair
deiṁniġṫeaċ go raiḃ glaoiḋte ag Dia orainn ċun
craoḃsgaoile ḋéanaṁ dóiḃ.

11 Ċuamair ar luing, ceann ar aġaiḋ ó Ṫróas go
dtánamair go Samotrácé, agus go Neápolis an
12 lá 'n-a ḋiaiḋ san, Agus as san go Ṗilippi, príoṁ-
ċaṫair sa ċuid sin de Ṁacedonia agus caṫair daoine
iasaċta. Ṫugamair roinnt laeṫanta sa ċaṫair sin,
i gcóṁairle.
13 Agus lá na sabbóide ċuamair amaċ an geata
i n-aice aḃan, mar ar saṁluiġeaḋ úrnuiġṫe ḃeiṫ ar
siúḃal, agus do ṡuiḋeamair ann agus ḃíomair ag
14 cainnt le mnáiḃ a ḃí cruinniġṫe ann. Agus ḃí bean
acu agus Lidia ab ainim di agus ḃíoḋ sí ag díol pur-
puir i gcaṫair na dTiatirénaċ, agus bean diaḋa
ab eaḋ í. D'airiġ sí an ċainnt agus d'osgail an
Tiġearna a croiḋe ċun go n-éisteaḋ sí le n-a raiḃ ag
15 Pól d'á ráḋ, Agus do baisteaḋ í féin agus a teag-
laċ, agus ansan d'iarr sí níḋ: Má 'sé ḃur mear (ar
sise) go ḃfuilimse dílis do'n Tiġearna tagaiḋ isteaċ
am ṫiġ agus fanaiḋ ann. Agus ċuir sí ḟiaċaiḃ orainn
dul.
16 Agus do ṫárla, agus sinn ag dul ċun úrnuiġṫe,
go dtáinig ar an sliġe róṁainn cailín n-a raiḃ sprior-

aid ṗútónaċ* inti. Agus do ġeibeaḋ sí mórán
saiḋḃris do'n ṁuinntir go mba leó í, ag tabairt feasa
uaiti. Agus do lean sí Pól agus sinne, agus í ag 17
liúiriġ agus deireaḋ sí: Seirḃísiġ do'n árd-Ḋia
iseaḋ na fir sin, agus táid siad ag innsint sliġe búr
slánuiġte daoiḃ. Ḃí sí 'gá déanaṁ san ar feaḋ 18
mórán laetanta. Do ġoill san ar Ṗól agus d'iom-
puiġ sé agus duḃairt sé leis an spioraid: Deirim
leat, i n-ainim Íosa Críost, imteaċt amaċ aisti.
Agus d'imtiġ, an uair ċéadna.

Ansan, nuair a ċonnaic an ṁuinntir go mba leó 19
í go raiḃ deire le n-a súil leis an saiḋḃreas, do ruga-
dar ar Ṗól agus ar Ṡilas agus do tugadar leó iad
go h-áit an ṁargaiḋ, i látair na n-uaċtarán. Agus 20
ċuireadar i látair na ngiúistísí iad agus duḃradar:
Iúdaiġ iseaḋ na daoine seo, agus táid siad ag cur
na cataraċ tré n-a ċéile orainn. Agus tá nós acu 21
dá teagasg náċ dleaġtaċ dúinne a ġlacaḋ, mar is
Rómánaiġ sinn. Agus do ċruinniġ an pobul 'n-a 22
gcoinniḃ, agus do stracaḋ a gcuid éadaiġ, agus
d'órduiġ [1] na giúistísí gabáil de ḟlataiḃ orta. Agus 23
do buaileaḋ mórán builli orta agus ansan do cuir-
eaḋ i bpríosún iad, agus duḃraḋ le fear an ṗríosúin
iad a ċimeád go mait. Agus nuair a fuair sé sin 24
an t-órdú san do ċuir sé sa ċarcair ba ṡia isteaċ
iad agus a gcosa daingean i gceap adṁaid.

I lár na h-oiḋċe, áṁtaċ, ḃí Pól agus Silas ag 25
déanaṁ úrnuiġte agus ag molaḋ Dé, agus ḃí na
príosúnaiġ ag éisteaċt leó. Agus go h-obann do 26
táiniġ luasgaḋ talṁan i dtreó go raiḃ fallaí an
ṗríosúin d'á suataḋ go bun. Ansan, siúd na geataí
go léir ar osgailt agus na ceangalaċa sgaoilte de
sna príosúnaiġ go léir. Do ḋúisiġ fear cimeádta 27
an ṗríosúin as a ċodla agus nuair a ċonnaic sé dóirse
an ṗríosúin ar osgailt ċeap sé go raiḃ na príosúnaiġ
imiġte agus tarraiġ sé a ċlaiḋeaṁ as a ṫruail ċun
é féin a ṁarḃaḋ. Do liúiġ Pól air, áṁtaċ, do ġut 28

[1] 2 Cor. xi. 25; Phil. i. 13; 1 Tess. ii. 2.

.i. spioraid feasa agus fáistine, mar ḋ'eaḋ.

árd agus duḃairt sé: Ná dein aon díoḃáil duit féin;
29 táimíd go léir anso. D'iarr sé solus agus ċuaiḋ
sé isteaċ agus ċait sé é féin ag cosaiḃ Póil agus
30 Sílas, Agus tug sé leis amaċ iad agus dúḃairt sé:
A Ṫiġearnaí, cad 'tá le déanaṁ agam ionus go
31 saorfí me? Agus duḃradar-san: Creid sa Ṫiġearna
Íosa agus beiḋ tú slán, tu féin agus do teaġlaċ.
32 Agus do laḃradar briaṫar an Ṫiġearna leis féin
33 agus le n-a raiḃ 'n-a teaġlaċ. Agus tóg sé iad an
tráṫ céadna de'n oiḋċe agus do niġ sé a gcneaḋaċa,
agus do baisteaḋ é féin agus a teaġlaċ láiṫreaċ.
34 Agus tug sé isteaċ 'n-a tiġ féin iad agus ċuir sé
'n-a suiḋe ċun búird iad, agus ḃí gáirdeaċas air féin
agus ar a teaġlaċ agus a gcreideaṁ i nDia.
35 Agus nuair a ṫáiniġ an lá ċuir na giúistísí oificeaċa,
36 'gá ráḋ: Sgaoiliḋ uaiḃ na fir sin. D'innis fear cim-
eádta an ṗríosúin an ċainnt sin do Ṗól: Ċuir na giúis-
tísí órdú sid do sgaoile ċun siúḃail; anois, dá
37 bríġ sin téiġiḋ amaċ agus imṫiġiḋ i síoṫċáin. Duḃairt
Pól leó, áṁtaċ: Is fir Róṁánaċa* sinn. Do sgiúr-
sálaḋ sinn os cóṁair an ṗobuil, gan breiṫ tabarta
orainn, agus do cuireaḋ i bpríosún sinn. An maiṫ
leó anois sinn do ḋíbirt uata a gan fios? Ní beiḋ
38 san mar sin. Tagaidís anso, Agus cuiridís féin
amaċ sinn. D'innis na h-oificeaċa do sna giúistísiḃ
an ċainnt sin. Ṫáiniġ sgannra orta nuair airíġdar
39 gur b' feara Róṁánaċa iad. Ṫánadar agus d'iarra-
dar maiṫeaṁnaċas orta, agus do rugadar amaċ iad
40 agus d'iarradar orta imṫeaċt as an gcaṫair. Aċ
nuair a ċuadar-san amaċ as an bpríosún ċuadar
isteaċ i dtiġ Lidia, agus ċonnacadar na bráiṫre
agus ċuireadar sólás orta. Ansan do ġluaiseadar
ċun siúḃail.

* Brise dliġe ab ead fear Róṁánaċ do sgiúrsáil.

Caibidiol XVII.

Seanmóiniú Ṗóil do sna Tessalónaiġ agus do sna Beréanaiġ. A ċainnt leis na h-Aténaċaiḃ.

Ansan do ṡiúḃluiġdar Amphipolis agus Apollónia, 1
agus tánadar go Tesalonica, áit 'na raiḃ sinagóg
leis na Iúdaiġ. Ċuaiḋ Pól isteaċ ċúċa, mar ba 2
ġnáṫ leis, agus i gcaiṫeaṁ trí sabbóidí ḃí sé ag
léiriú dóiḃ as an Scriptiúir, 'ġá osgailt dóiḃ agus 3
'ġá ċur 'n-a luiġe orta conus nár ḃfoláir do'n
Ċríost ḟulag agus eiriġe ós na mairḃ; agus gur ḃ'é
seo an t-Íosa Críost, atá agamsa d'á ḟógairt
daoiḃse. Agus do ċreid cuid acu agus ġaḃdar le 4
Pól agus le Silas, agus de sna geintiḃ a ḃí diaḋa,
sluaġ ana-ṁór, agus rainnt nár ṡuaraċ de ṁnáiḃ a ḃí
uasal.

Ansan táinig éad ar na Iúdaiġ agus do ḃailiġdar 5
as an sluaġ rainnt droċ-ḋaoine agus ḋeineadar
aċrann agus ċuireadar an ċaṫair i gcollóid. Ansan
tánadar timpal ar tiġ Iásoin agus ḃíodar a d'iarraiḋ
go gcuirfí amaċ ċun an ṗobuil iad-san. Agus nuair 6
ná fuaradar iad do rugadar Iáson agus cuid de
sna bráiṫre i láṫair uaċtaráin na caṫaraċ, 'ġá ráḋ
go h-árd: táinig anso, leis, an aicme seo atá
ag cur na *caṫaraċ tré ċéile. Agus ġlac Iáson 7
iad: agus táid siad go léir ag gaḃáil i gcoinniḃ
dliġe Ċaesair, 'ġá ráḋ go ḃfuil rí eile ann, Íosa.

Agus do ġríosadar na daoine agus na h-uaċtaráin, 8
a ḃí ag éisteaċt leis na neiṫiḃ sin. Agus nuair a ḃain- 9
eadar sásaṁ de Iáson agus de'n gcuid eile do
leogadar ċun siúḃail iad.

Agus gan ṁoill do ċuir na bráiṫre ċun siúḃail, 10
san oiḋċe, Pól agus Silas, go Beréa. Agus nuair a
tánadar ann do ċuadar isteaċ i sinagóig na n-Iúdaċ.
Agus ḃíodar so níos uaisle 'ná muinntir Tesalonica, 11
agus do ġlacadar an briaṫar le lán-díograis, agus
ḃídís coitċianta ag cuardaċ na Scriptiúirí féaċaint

*Vers. 6. "na caṫaraċ." Sa Ġréigis, "oikoumenén" = "an doṁan."

12 an mbíoḋ san aṁlaiḋ.* Agus do ċreid a lán acu,
agus de sna mnáiḃ geinteaċa a ḃí uasal, agus cuid
13 nár ḃeag de sna fearaiḃ. Ansan d'airiġ na Iúdaiġ
i dTessalonica go raiḃ Pól ag teagasg ḃréiṫir Dé
i mBeréa agus ṫánadar ann ag déanaṁ toirmisg
14 ag cur ṫré ċéile ar na daoine. Ansan, go tapaiḋ,
ċuir na ḃráiṫre Pól ċun na farraige; aċ d'ḟan Silas
agus Timoteus sa n-áit.

15 Agus an ṁuinntir a ċuaiḋ le Pól do rugadar go
dtí Aténé é, agus tug sé órdú dóiḃ le taḃairt do
Silas agus do Ṫimoteus 'gá ráḋ leó teaċt ag triall
air láiṫreaċ, agus ġluaiseadar.

16 An ḟaid a ḃí Pól i n-Aténé ag feiṫeaṁ leó d'eiriġ
dásaċt aigne istiġ ann nuair a ċonnaic sé an ċaṫair
17 taḃarṫa suas ar fad d'aḋraḋ na n-íoḋol. Ḃíoḋ
sé, dá ḃríġ sin, ag díospóireaċt sa tsinagóig leis na
Iúdaiġ agus leis na daoine a ḃí diaḋa, agus i n-áit
an ṁargaiḋ gaċ aon lá, leis na daoine a ḃíoḋ ann.
18 Agus ḃíoḋ cuid d'ollaṁnaiḃ na n-Epicúraċ agus na
Stóiceaċ ag cur air, agus deireaḋ cuid acu: Cad
'tá ó'n ḃfear so n-a ḃfuil an ċainnt go léir aige?
Ansan deireaḋ tuille acu: Déiṫe nua atá aige 'á
ċraoḃsgaoile, is dóċa; mar ḃí sé ag cainnt leó i
19 dtaoḃ Íosa agus i dtaoḃ na h-aiseirġe. Ansan do
rugadar air agus tógadar leó é go dtí an t-Areo-
pagus, agus duḃradar: An miste dúinne eolus a
ḋ'ḟáġail ar an dteagasg nua so atá agatsa 'á taḃ-
20 airt uait? Tá neiṫe nua agat 'á ċur i n-ár gcluasaiḃ.
Ba ṁaiṫ linn a ḟios a ḃeiṫ againn cad é an sagas neiṫe
21 iad. (Ba gnáṫ, áṁṫaċ, leis na h-Aténiġ go léir
agus le pé daoine iasaċta a ḃíoḋ ann gan suim a ċur

*Ver. 11. "Níos uaisle," moltar, agus is ceart é, Iúdaiġ Ḃeréa mar ġeall ar an ḃfírinne do ġlacaḋ ċóṁ fonnṁar, agus ḃeiṫ ag sgrúdaḋ na Sgríḃinne Diaḋa ċun na cainnte a dúḃairt na h-aspail a ḋ'ḟáġail amaċ. Ba ġalánta go mór an níḋ sin 'ná an rud a ḋein muinntir Ṫessalonica, .i. luċt an tSoisgéil do ċráḋ gan aon ċuardaċ a ḋéanaṁ féaċaint ar ḃ'ḟíor an rud a ḃí acu d'á ṁúine.

i n-aon rud eile aċ ḃeit ag innsint agus ag cloisint
nuaċt.)
Do ṡeasaiṁ Pól i lár an Areopaguis agus duḃairt 22
sé: A ḟeara Aténaċa, ċím siḃse, ins gaċ sliġe, ana-
úṁal do ḋéitiḃ. Óir, ag gaḃail na sliġe agus ag 23
féaċaint dom ar ḃúr n-ioṁáġtiḃ, do fuaras altóir
agus ḃí sgríoḃta uirti "Do'n Dia ná h-aitniġtear."
An níḋ sin a ḋ'onórann siḃ gan aiṫne agaiḃ air,
táimse 'ġá teagasg daoiḃ. [1] Dia, a ḋein an doṁan 24
agus gaċ a ḃfuil ann, ó 'sé Tiġearna neiṁe agus
talṁan é, [2] ní ċóṁnúiġeann sé i dteampallaiḃ a
deineaḋ le láṁaiḃ;* Ná ní deintear dó, le láṁaiḃ 25
daoine, seirḃís go ḃfuil gáḋ aige leis, óir isé féin
a ṫugann do gaċ duine anam agus anál agus gaċ uile
níḋ. Agus do ċuir sé, ó aon duine aṁáin, an ċine 26
ḋaona go léir 'n-a gcóṁnuiḋe ar uaċtar na talṁan,
agus do ċeap sé gaċ tréiṁse aimsire ḋóiḃ ċun cóṁ-
nuiġte ann, agus gaċ teóra, Ċun iad a ḃeit ag lorg 27
Dé, féaċaint an ḃféadfaidís teangaḃáil leis ná
teaċt suas leis, bíoḋ ná fuil sé aḃfad ó gaċ duine
againn. Óir is ann féin a ṁairimíd agus a ċorruiġ- 28
míd agus atáimíd, fé mar adeir daoine d'ḃur ḃfiliḃ
féin; "Óir is d'á ġeineaṁaint sinn." D'á ḃriġ sin, 29
ó's de ġeineaṁaint Dé sinn, ní cóir dúinn a ṁeas
go mbeaḋ Dia cosṁail le h-ór 'ná le h-airgead ná
le cloiċ, snoiġe ealaḋan agus ceapaḋ aigne duine.
Agus anois tá Dia ag leogaint aimsire an ainḃfiosa 30
san ṫaisir agus 'ġá ḟógairt do sna daoine, go ndéan-
faidís go léir aiṫriġe ins gaċ aon ḃall. Mar go ḃfuil 31
lá ceapaite aige ċun breiteaṁantais a ṫaḃairt ar an
ndoṁan do réir ċirt, tríd an ḃfear atá ceapaite
aige, ag taḃairt creidiṁ do gaċ aon duine, mar gur
ṫóg sé ó sna mairḃ é.
Aċ nuair airiġdar an aiseirġe ó sna mairḃ ċrom 32

[1] Gen. i. 1. [2] *Supra* vii. 48.

* Ver. 24 "Ní ċómnuiġeann sé i dteampallaiḃ." Ní coinniġtear é i dteampallaiḃ i gcéill go mbeaḋ riaċtanas aige leó ċun cóṁnuiġte, nú ċun aon úsáide eile, mar ṁeasaḋ na págánaiġ. Aċ ó tá sé ins gaċ uile áit, tá sé ins na teampallaiḃ fé mar atá sé ins gaċ áit eile.

cuid acu ar ṁagaḋ déanaṁ, agus duḃairt cuid acu:
Éistfimíd leat uair éigin eile i dtaoḃ an sgéil sin.
33 Ansan d'imtiġ Pól uata amaċ. 34 Aċ do lean fir
áiriṫe é agus ċreideadar, ar a raiḃ Dionusios an
t-Areopagaċ, agus bean n-ar ḃ'ainim di Damaris,
agus tuille leo.

Caibidiol XVIII.

Eaglais Coirint dá cur ar bun ag Pól, agus é ag seanmóiniú i n-Ephesus, 7rl. Apollo do ḋul go h-Ephesus.

1 Tar éis an méid sin d'ḟág sé caṫair Aṫéné agus
2 táinig sé go dtí Coirint. Agus fuair sé sa n-áit sin
Iúdaċ n-ar ḃ'ainim dó Acuila, fear a rugaḋ i bPontus
agus a ḃí tar éis teaċt go déanaċ ó'n Eadáil, agus
Priscilla, a ḃean (do ḋeargaiḃ a ḃeiṫ órduiġṫe ag
Claudius do sna Iúdaiġ go léir imteaċt ó'n Róiṁ),
3 agus ċuaiḋ sé ag triall orṫa. Agus toisg é ḃeiṫ
ar aon ċeárd leó d'ḟan sé 'n-a ḃfoċair ag obair ar
an gcéird (agus ag déanaṁ pailiún ab eaḋ an
4 ceárd). Agus ḃíoḋ sé sa tsinagóig ag pléiḋ, gaċ lá
sabbóide, ag tráċt ar ainim an Tiġearna Íosa, agus
ḃí sé ag taḃairt na nIúdaċ agus na nGréagaċ leis.
5 Ansan nuair a táinig Silas agus Timoteus ċuige
ó Ṁacedonia do ġéaruiġ Pól sa teagasg, gá ċur
'n-a luiġe ar na Iúdaiġ gur ḃ'é Íosa is Críost ann.
6 Aċ ḃí na Iúdaiġ 'gá ḃréagnú go masluiġṫeaċ.
Ansan do ċrot sé a ċuid éadaiġ agus duḃairt sé:
Bíoḋ ḃúr gcuid fola ar ḃúr gceann féin. Táimse
7 glan. Taḃarfad aġaiḋ ar na geintiḃ feasda. Ansan
d'ḟág sé an áit sin agus táinig sé go tiġ duine dár
ḃ'ainim Titus Iústus, duine a ḃí úṁal do Dia, agus
8 go raiḃ a tiġ ceangailte de'n tsinagóig. Agus do
ċreid Crispus, uaċtarán na sinagóige, sa Tiġearna,
agus a teaġlaċ go léir, agus do ċreid mórán de
sna Coirintiġ a ḃí ag éisteaċt leis agus do baisteaḋ
iad.
9 Ansan duḃairt an Tiġearna le Pól, i n-aisling, san

oiḋċe: Ná bíoḋ eagal ort, aċ laḃair agus ná h-eist,*
Óir táimse leat, agus ní leóṁfaiḋ aoinne doċar a 10
ḋéanaṁ duit; mar tá mórán daoine sa ċatair seo
agamsa.

Agus d'ḟan sé ansan bliain agus sé ṁí ag teagasg 11
bréitir Dé 'n-a measg. Aċ nuair a ḃí Gallió 'n-a 12
próċonsul i n-Acaía d'eiriġ na Iúdaiġ, do ṫoil a ċéile
i n-agaiḋ Póil agus tugadar os cóṁair an t-suiḋe-
ḃrata é, Agus duḃradar: Tá an fear so ag cur na 13
ndaoine suas ċun Dia d'aḋraḋ go h-aindleaġtaċ.
Aċ nuair a ḃí Pól ag tusnú ar a ḃéal a ḃogaḋ ċun 14
labarta duḃairt Gallió leis na Iúdaiġ: A ḟeara
Iúdaċa, dá mba éagcóir é, nú coir ċionntaċ ana-olc,
ba ċeart dom cur suas liḃ. Aċ má's cúrsaí focal 15
é, agus ainimneaċa, agus ḃúr ndliġe-se, féaċaiḋ
féin ċuige: ní h-áil liomsa ḃeiṫ am ḃreiteaṁ ar na
neiṫiḃ sin. Agus do ċomáin sé ó'n suiḋeḃrata 16
iad. Agus do rugadar go léir ar Sóstenés uaċ- 17
tarán na sinagóige agus ḃíodar ag gaḃáil air os
cóṁair an tsuiḋeḃrata agus níor ċuir Gallió aon
tsuim i n-aon níḋ de sna neiṫiḃ sin.

D'ḟan Pól mórán laeṫanta sa n-áit. Ansan 18
d'ḟág sé slán ag na bráiṫriḃ agus ċuaiḋ sé ar luing
go Siria (agus Priscilla agus Acuila i n-aonḟeaċt
leis) [1] tar éis a ċinn a ḃearraḋ i gCencrea, mar ḃí
móid aige. Agus ṫáinig sé go dtí Eṗesus agus 19
d'ḟág sé iad-san ann. Agus ċuaiḋ sé féin isteaċ
sa tsinagóig ag díospóireaċt leis na Iúdaiġ. Agus 20
d'iarradar air fanṁaint níos sia aċ níor ṫoiliġ sé
ċuige, Aċ d'ḟág sé slán acu agus duḃairt sé: Tioc- 21
faḋ ċúġaiḃ arís má's toil le Dia é. Ansan d'imṫiġ
sé ó Eṗesus

Agus ċuaiḋ sé síos go Caesaréa. Ansan ċuaiḋ 22
sé suas† agus ḃeannuiġ sé do'n eaglais, agus ċuaiḋ
sé síos go h-Antioċ.

Ċaiṫ sé suim aimsire ansan, agus ġluais sé tré 23

[1] Num. vi. 18; *Infra* xxi. 24.

* .i. ná bí ciúin † ċuaiḋ sé suas .i. go Ierúsalem.

ḋúṫaiḃ Ġalatia agus Ṗrigia, i nḋiaiḋ céile, ag cur
24 misniġ ar na deisgiobuil go léir. Ṫáinig, áṁ, go
h-Eṗesus Iúdaċ n-ar ḃ'ainim dó Apollo, Alecsan-
drineaċ, fear deaġlaḃarta, láidir ins na Scriptiúr-
25 aiḃ. Ḃí sé oilte ar ṡliġe an Tiġearna agus do laḃair
sé le díogras aigne agus do ṫeagaisg sé go dúṫr-
aċtaċ na neiṫe a ḃaineann le h-Íosa, agus gan ar eólus
26 aige aċ baiste Eóin. Do ċrom an fear san ar laḃ-
airt go dána sa tsinagóig. Agus nuair a ḋ'airiġ
Priscilla agus Acuila é tugadar leó é agus ṁúin-
27 eadar dó níos cruinne sliġe an Tiġearna. Ansan
ba ṁian leis dul go h-Acaia agus do sgríoḃ na ḃráiṫre
ag triall ar na deisgiobuil 'gá iarraiḋ orta é
ġlacaḋ. Agus nuair a ṫáinig sé ṫug sé congnaṁ
28 mór do'n ṁuinntir a ḃí tar éis creideaṁaint. Óir
do ċuir sé 'n-a luiġe go cuṫaiġ ar na Iúdaiġ, go puiḃ-
ilíḋe, gur ḃ'é Íosa is Críost ann.

CAIBIDIOL XIX.

An eaglais dá cur ar bun ag Pól i n-Eṗesus. Clampar sa ngaiḃní ngeal.

1 Agus do ṫárla, le linn Apollo ḃeiṫ i gCoirint
go dtáinig Pól go h-Eṗesus, nuair a ḃí na h-áiteana
uaċtaraċa siúḃalta aige, agus go ḃfuair sé roinnt
2 deisgiobul; Agus duḃairt se leó: Ar ġlacḃúir
an Spiorad Naoṁ ó ċreidḃúir? Agus duḃradar-
san leis: Ní h-eaḋ aċ níor ċloiseamair an Spiorad
3 Naoṁ a ḃeiṫ ann i n-aon ċor. Agus duḃairt seisean:
Má 'seaḋ cad ann 'nar baisteaḋ siḃ? Agus duḃ-
4 radar: I mbaiste Eóin. Agus duḃairt Pól: [1] Do
ḃaist Eóin na daoine le baiste aiṫriġe agus duḃairt
sé leó nár ḃ'ḟoláir dóiḃ creideaṁaint sa' t-é a ḃí
5 le teaċt 'n-a ḋiaiḋ féin, 'sé sin, i n-Íosa. Nuair a
ḋ'airiġdar an méid sin do baisteaḋ iad i n-ainim an
6 Tiġearna Íosa. Ansan do ċuir Pól a láṁa orta

[1] Maiṫ. iii. 11; Marc i. 8; Lúc. iii. 16; Eóin i. 26; *Supra* i. 5 agus ix. 16.

agus do ṫúirling an Spiorad Naoṁ orṫa agus do
laḃradar i dteangṫaċaiḃ agus ḋeineadar targair-
eaċt. Agus timpal dáréag acu a ḃí ann ar fad. 7
Agus ḃíoḋ sé ag dul isteaċ sa tsinagóig agus ag 8
laḃairt ann go dána, ar feaḋ trí ṁí, ag díospóir-
eaċt agus ag cur i ḃfeiḋm i dtaoḃ ríġeaċta Dé. Aċ 9
ḃí daoine dúra ann ná creidfeaḋ, aċ ḃíoḋ ag tar-
cuisniú sliġe an Tiġearna os cóṁair na ndaoine.
D'imṫiġ sé uaṫa agus do ḋeiġil sé na deisgiobuil
uaṫa, agus ḃíoḋ sé ag argóint gaċ lá i sgoil fir dár
ḃ'ainim Turannos. Do lean san mar sin ar feaḋ dá 10
ḃliain, i dtreó gur airiġ gaċ a raiḃ i n-Ásia, idir
Iúdaċ agus Geinteaċ, briaṫar an Tiġearna. Agus 11
do ḋein Dia mírḃúiltí éagsaṁlaċa tré láiṁ Póil.
I dtreó go mbeirtí ċun na ndaoine mbreóite, ó n-a 12
ċolainn, ciarsúirí agus aprúin, agus go n-imṫiġeaḋ
an ḃreóiteaċt díoḃ, agus go n-imṫiġeaḋ na deaṁain
asta
Do ṫárla go raiḃ cuid de sna Iúdaiġ ag imṫeaċt 13
ó áit go h-áit agus go raḃdar a d'iarraiḋ deaṁan a
ċur amaċ, agus d'agraidís ainim an Tiġearna Íosa
agus deiridís: Fógraim oraiḃ Íosa atá ag Pól d'á
ċraoḃsgaoile. Agus ḃí Iúdaiġ áiriṫe, mórṡeisear 14
mac a ḃí ag Sceḃa duine d'uaċtaránaiḃ na sagart,
'gá ḋéanaṁ san. Aċ d'ḟreagair an annsprid iad 15
agus dúḃairt sé: Tá aiṫne agam ar Íosa agus tá
eólus agam ar Pól, aċ cia h-iad sibse? Agus an 16
fear n-a raiḃ an annsprid ṁalluiġṫe ann do léim
sé ċúċa agus fuair sé an láṁ uaċtair ar an mbeirt
acu agus ġaiḃ sé orṫa i dtreó gur riṫeadar as an
dtiġ sin tárnoċt,* agus iad geárrṫa. Do h-innseaḋ 17
an méid sin d'á raiḃ d'Iúdaċaiḃ agus de Ġeintiḃ
i n-Ephesus agus ṫáinig sgannra orṫa go léir, agus
do móraḋ ainim an Tiġearna Íosa.
Agus ḃíoḋ a lán de'n ṁuinntir a ċreid ag teaċt 18
ag déanaṁ faoisdine agus ag innsint a ngníoṁarṫa.
Agus a lán de'n ṁuinntir a ḃíoḋ ag déanaṁ deis- 19
mireaċta ṫugadar na leaḃair leó agus do ḋóġdar

* .i. do strac sé a gcuid éadaiġ díoḃ.

iad os cóṁair na puiblíḋeaċta. Agus do mearaḋ
fiaċa na leaḃar, agus do fuaraḋ gur ḃ'fiú caogad
20 míle píosa airgid iad. Sin mar a ḃí briaṫar Dé
ag fás go láidir agus ag dul i ndaingineaċt.
21 Nuair a ḃí na neite sin críoċnuiġṫe do ḃeartuiġ
Pól, sa spioraid, gaḃáil tré Ṁacedonia agus tré
Acaia agus dul go Ierúsalem, agus duḃairt sé: Tar
éis me ḃeiṫ sa n-áit sin ní foláir dom an Róiṁ a
22 ḋ'feisgint. Ansan ċuir sé beirt d'á luċt friṫálṁa,
Timoteus agus Erastus, go Macedonia agus d'ḟan
sé féin ar feaḋ tamaill san Ásia.
23 Agus d'eiriġ an uair sin aċrann nár ḟuaraċ i dtaoḃ
24 slíġe an Tiġearna. Ḃí fear n-ar ḃ' ainim dó
Démétrius, agus gaḃa geal ab eaḋ é, agus bíoḋ sé
ag déanaṁ teampall airgid do Ḋiána agus bíoḋ fág-
25 altas nár ḟuaraċ ag ceárduiġṫiḃ d'á ḃárr. Ċruinniġ
sé i láṫair a ċéile iad féin agus an luċt oibre a ḃain
leó agus duḃairt sé: A ḟeara, is eól daoiḃ gur as
26 an gcéird seo a ṫagann ár gcuid ċúġainne. Aċ
ċíonn siḃ agus airíġeann siḃ conus mar atá mórán
daoine iompuiġṫe ag Pól so, le n-a ċóṁráḋ, ní
h-aṁáin i n-Ephesus aċ ar fuid na h-Ásia go léir náċ
mór, 'gá ċur 'n-a luiġe orṫa—Ní déiṫe i n-aon ċor
27 na déiṫe a deintear le láṁaiḃ. Is baoġal go dtaḃ-
arfaiḋ san droċ-ainim d'ár slíġe ḃeaṫa, agus na
fágfaiḋ sé aon ṁeas ar teampull ṁór Ḋiána, agus ní
h-aṁáin sin aċ go dtuirnóċaiḋ a mórḋaċt ar dul ar
neaṁníḋ, bíoḋ go n-aḋrann an Ásia go léir agus an
28 doṁan go léir í. Nuair airíġdar an ċainnt sin do
lasadar le feirg agus do liúġdar: Is mór í Ḋiána
na n-Ephesiánaċ!
29 Do cuireaḋ an ċaṫair go léir tré n-a ċéile. Do
riṫeadar i n-aonḟeaċt ċun an téaṫair agus greim acu
ar Ġaius agus ar Aristarċus, Macedonaiġ, compán-
30 aiṫe do Ṗól. Ċeap Pól dul isteaċ ameasg na
31 ndaoine. Ní leogfaḋ na deisgiobuil dó é. Agus
ḃí cuid d'uaċtaránaiḃ na h-Ásia ann, cáirde dó, agus
ċuireadar teaċtaireaċt ċuiġe 'gá iarraiḋ air gan dul
32 isteaċ sa téaṫar. Do liúiġ duine an rud so agus
duine eile an rud úd. Is aṁlaiḋ a ḃí measgán

mearaiḋe ar an ḃpobul agus ní ḟeidir an ċuid ba
ṁó díoḃ cad a tug ann i n-aon ċor iad. Do ṫaraig- 33
eadar Alecsanḋer amaċ as an mbrúṫ. Do ḟáig
na Iúdaiġ amaċ é. Do ḃagair Alecsanḋer a láṁ
orta a' d'iarraiḋ ciúnais ċun go mineoċaḋ sé an
sgéal do sna daoine. Aċ nuair a ċonnacadar gur 34
b' Iúdaċ é ċuireadar go léir aon liú amáin suas:
Is mór í Diána na n-Epesiánaċ! agus do leanadar
de'n liúġ ar feaḋ suas le dá uair a' ċluig.

Ansan do ċuir cléireaċ na caṫraċ ċun suaiṁnis an 35
pobal agus duḃairt sé: A ḟeara Epesiánaċa, cá
ḃfuil an duine beó ná fuil fios aige go n-aḋrann
muinntir na caṫraċ so Epesus Diána mór, ingean
Iúpiteir? D'á ḃríġ sin óir náċ féidir an méid sin do 36
ṡéanaḋ is ceart daoiḃ fanṁaint socair agus gan aon
ḃeart obann a ḋéanaṁ. Tugḃúir anso na fir seo agus 37
gan masla taḃarta acu d'ḃúr dteampull 'ná d'ḃur
mbandia. Aċ má tá ag Démétrius, agus ag na ceár- 38
duiġṫiḃ atá le n-a ċois, cúis i gcoinniḃ aoinne, táid na
cúirteana ann agus na *próconsuil: Cuiridís neiṫe i
leiṫ a ċéile. Má tá aon níḋ eile agaiḃ d'á lorg, 39
socaruiġtear é i gcóṁṫionól a ḃeiḋ do réir dliġe.
Agus is baoġal go gcurfar i n-ár leiṫ toirmeasg an 40
lae indiu agus gan aoinne ciontaċ (gur féidir cúntas
a ṫaḃairt air) leis an gcruinniú so. Nuair a ḃí an
méid sin ráiḋte aige do ċuir sé an pobal ċun siúḃail.

CAIBIDIOL XX.

Cuaird Ṗóil tré Ṁacedonia agus tríd an nGréig. Duine aige á tógaint ó'n mbás i dTróás. A ċainnt le cléir Epesuis.

Ansan, nuair a ḃí an toirmeasg imiġṫe do ġlaoiḋ 1
Pól ċuige na deisgiobuil agus do ċóṁairliġ sé iad,
agus d'ḟág sé slán acu agus do ġluais sé ċun dul
go Macedonia. Agus nuair a ḃí na tríúċa san 2
siúḃalta aige agus mórán cainnte déanta aige leis
na daoine táinig sé sa Ġréig. Ḃí sé trí ṁí sa n-áit 3

* .i. an giúistís Róṁánaċ a ḃí os a gcionn.

sin. Ansan ċeap sé dul go Siria ar luing aċ ḃí na
Iúdaiġ i gceilg ag faire air agus ḟocaruiġ sé ar
4 teaċt tré Ṁacedonia. Agus ċuaiḋ i n-aonḟeaċt
leis Sópatér Mac Pirruis, ó Ḃeréa; agus Aris-
tarċus agus Secundus Tessalónaiġ; agus Gaius
ó Ḋerbé, agus Timoteus; agus Tuċicus agus Troṗ-
5 imus, beirt Ásiánaċ. Ċuadar san róṁainn agus
d'ḟanadar linn i dTróás.

6 Agus do ċuamair-ne ar luing ó Ṗilippi, tar éis
laeṫanta an aráin gan giost, agus ḃíomair cúig
lá ag teaċt go Tróás agus d'ḟanamair ann seaċt lá.
7 Ansan, an ċéad lá de'n tseaċtṁain do ṫánamair
i ḃfoċair a ċéile ċun aráin do ḃrise, agus ḃí Pól ag
tabairt teagaisg dóiḃ, mar ḃí sé le h-imṫeaċt ar
maidin amáireaċ a ḃí ċúġainn, agus do lean sé ar
8 an dteagasg go meadon oiḋċe.* Aċ ḃí lóċrainn ár
ndóṫin againn sa tseómra mór 'na raḃmair cruinn-
9 iġṫe. Agus ḃí buaċaill dár ḃ' ainim Eúṫuċus 'n-a
suiḋe ar an ḃfinneóig, agus ṫuit sé 'n-a ċodla go sáṁ
an faid a ḃí Pól ag cainnt. Le truime a ċodlata do
ṫuit sé síos ó'n dtríṁaḋ loċta agus do tógaḋ suas
10 marḃ é. Aċ do ċuaiḋ Pól síos ċuige agus do luiġ
sé anuas air agus ċuir sé a láṁa 'n-a ṫimpull agus
duḃairt sé: Na bíoḋ ceist oraiḃ. Tá a anam ann.
11 Ansan ċuaiḋ sé suas agus ḃris sé arán agus do ḃlais,
agus ḋein sé cainnt ar feaḋ abfad, go dtáinig an
solus, agus ansan d'imṫiġ sé. Agus do rugadar leó
12 an buaċaill, agus é beó, agus níor ḃeag é a n-áṫas.

Ansan do ċuamair-ne ar an luing agus ḟeólamair
13 go h-Assos, i dtreó go mbéarfaimís Pól linn ó'n áit

* Ver. 7. "An ċéad lá de'n tseaċtṁain." Miniġid Chrusostom Naoṁṫa, agus a lán eile de luċt sgrúduiġṫe an Sgriptúra, i dtaoḃ na ḃfocal san go raiḃ na Críostaiḋṫe, um an dtaca san féin tar éis lae na Sabbóide do ċur i dtúsaċ na seaċtṁaine (.i. ar an nDoṁnaċ), mar atá sé anois ag na Críostaiḋṫiḃ go léir. Is deiṁin gur le h-úġdarás na h-Eaglaise a deineaḋ an t-aṫarú san. Mar sin do ḋein sí úsáid dé'n ċóṁaċt a ḃí tabarṫa ag an dTiġearna ḋi, óir is é Rí an Doṁnaiġ é.

sin, óir sin mar a ḃí socair aige, agus go raġaḋ sé
féin ann ar tír. Agus táinig sé ċúġainn i n-Assos 14
agus tógamair ċúġainn é agus tánamair go Miti-
léné. Agus ḟeólamair ó'n áit sin agus tánamair, 15
amáireaċ a ḃí ċúġainn, ar aġaiḋ Ċíos amaċ agus an lá
'n-a ḋiaiḋ san do ḟroiseamair Sámos, agus an lá 'n-a
ḋiaiḋ san airís do tánamair go Milétus; Óir do 16
ḃí Pól ceapaite ar ḟeólaḋ tar Ephesus i dtreó ná
curfí aon ríġneas air sa n-Ásia, mar ḃí diṫineas
air ċun, dá mb' ḟéidir dó é, lá na Cingcíse* tabairt
i n-Ierúsalem.

Aċ do ċuir sé teaċtaireaċt ó Ṁilétus go h-Ephesus 17
'ġá ráḋ le sinnsearaiḃ na h-eaglaise teaċt ċuige.
Tánadar, agus nuair a ḃíodar 'n-a láṫair duḃairt 18
sé leó:

Is eól daoiḃse conus mar atá an aimsir go léir
tabarta agam i ndúr ḃfoċair ó'n gcéad lá a tánag
isteaċ sa n-Ásia, Agus me ag déanaṁ seirḃíse Dé 19
le fíor-úṁluiġeaċt, ag sile deór, agus ag fulag na
dtrioblóidí a táinig orm tré ċeilgiḃ na n-Iúdaċ;
Conus mar nár ċimeádas siar aon niḋ de sna neitiḃ 20
a ḃí tairḃteaċ daoiḃ, gan iad a teagasg daoiḃ go
puiblíḋe agus i ndúr dtiġtiḃ, Agus me ag deiṁ- 21
niú aitriġe ċun Dé, agus creidiṁ i n-ár dTiġearna
Íosa Críost, do Iúdaiġ agus do Ġeintiḃ.

Agus féaċ táim ag dul go Ierúsalem fé ċeangal 22
na spioraide, agus ní fios dom cad 'tá le h-imteaċt
orm ann, Aċ go ḃfuil an Spiorad Naoṁ ag labairt 23
liom coitċianta, ins na catraċaiḃ go léir, 'ġá ráḋ
liom gur slaḃraí agus pionóisí atá am ċóir i n-Ierú-
salem. Aċ ní h-eagal liom aon niḋ díoḃ san ná 24
ní ṁeasaim gur mó is fiú mo ḃeata 'ná me féin, aċ
go gcoṁlíonfad mo turus, agus seirḃís an ḃréitir,
a fuaras ó'n dTiġearna Íosa, fiaḋnuise ḋéanaṁ ar
soisgéal ġrásta Dé. Agus féaċ anois, is eól dómsa 25
ná feicfiḋ siḃ mo ġnúis a tuille, siḃse go léir n-a
ḃfuil siúḃalta i ndúr measg agam ag craoḃsgaoile
ríġeaċta Dé.

* .i. Lá an Spioraid Naoiṁ do teaċt.

26 D'á ḃríġ sin cuirim a ḟiaḋnuise oraiḃse, sa lá so
atá indiu againn, go ḃfuilim glan ar ċuid fola gaċ
27 duine, Mar níor staonas ó ċoṁairle Dé do ċur
28 i n-iúil daoiḃ go h-iomlán. Tugaiḋ aire daoiḃ féin
agus do'n tréad go léir, ar ar ċuir an Spiorad
Naoṁ siḃ i n-ḃúr n-easbogaiḃ ag riaġlaḋ eaglaise
29 Dé a ċeannuiġ sé le n-a ċuid fola féin. Tá 'fios
agamsa go dtiocfaiḋ isteaċ i n-ḃúr measg, nuair a
ḃeadsa imiġte, faolċoin ċraosaċa, agus ná staonfaid
30 siad ó'n dtréad. Agus éireoċaid, oraiḃ féin, fir
a laḃarfaiḋ neite tuatalaċa, ċun deisgiobul a tarraċ
31 n'a ndiaiḋ. D'á ḃríġ sin déiniḋ faire, agus cim-
eádaiḋ i nḃúr gcuiṁne conus mar nár stadas ar
feaḋ trí mbliadan, do ló ná d'oiḋċe, aċ ag cóṁairliú
an uile ḋuine agaiḃ agus deóra le m'ḟúiliḃ.
32 Agus anois tugaim suas do Ḋia siḃ agus do
ḃriaṫar a ġrásta, ó's ar a ċumas atá an obair do
ċríoċnú agus an oiġreaċt a ṫaḃairt daoiḃ ameasg
33 na naoṁ go léir. Níor ṡanntuiġeas airgead ná ór
34 ná éadaċ aon duine, Mar is eól daoiḃ féin, [1] gurab
iad an dá láiṁ seo ḟoláṫair gaċ a raiḃ riaċtanaċ dom
35 féin agus do sna daoine atá am ḟoċair. Tá gaċ
aon niḋ taisbeánta agam daoiḃ, gur ag obair ar
an gcuma san is ceart dúinn fóiriṫint ar na daoine
laga, agus cuiṁneaṁ ar ḃriaṫar an Tiġearna Íosa
mar go nduḃairt sé féin: Is mó an t-aoiḃneas go
mór rud a ḃronnaḋ ná rud a ġlacaḋ.
36 Agus nuair a ḃí an méid sin ráiḋte aige do leog
sé é féin ar a ġlúiniḃ agus ḋein sé guiḋe ċun Dé 'n-a
37 dteannta go léir. Ansan ḃíodar go léir ag gol go
fuiġeaċ agus ag cur a láṁ timpal ar ṁuinéal Póil
38 agus 'gá pógaḋ, Ag déanaṁ buarṫa go mór mar
ġeall ar an ḃfocal aduḃairt sé, ná feicfidís a ġnúis
a tuille. Agus ḋeineadar é ṫionnlacan síos ċun
na luinge.

[1] Cor. iv. 12; 2 Tess. iii. 8.

CAIBIDIOL XXI.

Cuaird Ṗóil go Ierúsalem. É ḋá ġabáil aige sna Iúdaiġ sa teampull.

Agus nuair a ṫárla go raiḃ sgarṫa againn leó agus 1
sinn ag gluaiseaċt fé ṡeól,* ṫánamair ceann ar aġaiḋ
go Cóos, agus an lá 'n-a ḋiaiḋ san go Rodos, agus as
san go Patara. Ansan do ḟuaramair long a ḃí ag 2
dul treasna go Ṗoenicé, agus ċuamair ar bórd
agus ġluaiseamair. Ṫánamair i raḋarc Ċuprois 3
agus d'ḟágamair ar ár láiṁ ċlé é agus ṡeólamair
go Siria agus ṫánamair go Túros; óir is ann a ḃí ar
an luing a h-ualaċ do ċur airti. Ḟuaramair deis- 4
giobuil sa n-áit sin agus d'ḟanamair ann seaċt lá,
agus ḃíodar, tríd an spioraid, á ráḋ le Pól gan
dul suas go Ierúsalem. Aċ nuair a ḃí na laeṫanta 5
caiṫte do ġluaiseamair agus ḃíomair ag imṫeaċt,
agus ṫánadar go léir, iad féin agus a mná agus a
gclann, gár dtionnlacan, go geatai na caṫraċ;
agus do leogamair sinn féin ar ár nglúiniḃ ar an
dtráiġ agus do ġuiḋmair. Ansan d'ḟágamair slán 6
ag á ċéile agus ċuamair-ne ar an luing agus ċuadar-
san abaile. Ḋeineamair-ne ár gcuaird ar uisge ó 7
Ṫúros síos go Ptolemáis agus ḃeannuiġmair do sna
bráiṫriḃ a ḃí ann agus d'ḟanamair lá 'n-a ḃfoċair.
Ġluaiseamair an lá 'n-a ḋiaiḋ agus ṫánamair go 8
Caesaréa. Ċuamair, ansan, go tiġ Ṗilib, an sois-
géalaiḋe, [1]duine de'n ṁórṡeisear, agus d'ḟana-
mair aige.†
Ḃí aige sin ceaṫrar ingean, ceaṫrar maiġdean, 9
agus ḋeinidís targaireaċt. Do stadamair ann raint 10
laeṫanta agus ṫáinig ċúgainn ó Iúdaéa fáiḋ n-ar
ḃ'ainim dó Agabus. Nuair a ṫáinig sé sin ċúgainn do 11
ṫóg sé crios Póil agus ċeangail sé a láṁa féin agus

[1] *Supra* vi. 5.

* .i. an long fé ṡeól againn.

† Ver. 8. "An soisgéalaiḋe," .i. seanmónaiḋe an tsoisgéil, an fear céadna úd d'iompuiġ na Samaritánaċa agus do ḃaist an coillteánaċ (Caib. viii.), duine de sna seaċt ndiaconaiḃ tosaiġ ab eaḋ é.

a ċosa agus duḃairt sé: Seo mar adeir an Spiorad
Naoṁ, an fear gur leis an crios so, sin mar a ċeang-
alóċaid na Iúdaiġ é i n-Ierúsalem, agus taḃarfaid
12 siad i láṁaiḃ na nGeinte é. Nuair airiġmair-ne an
méid sin ḃíomair féin agus muinntir na h-áite sin
13 ag taċant air gan dul suas go Ierúsalem. Ansan
duḃairt Pól 'ár ḃfreagraḋ: Cad tá agaiḃ á ḋéanaṁ,
ag gol agus ag cur buarṫa ar mo ċroiḋe? Táimse
ollaṁ, ní h-aṁáin ċun ceangail d'ḟulag aċ fós ċun
14 báis d'ḟulag, ar son ainime an Tiġearna Íosa. Ansan,
nuair a ṫeip orainn é ḃogaḋ d'éisteaṁair, agus duḃ-
ramair: Toil an Tiġearna go ndeintear!
15 Agus tar éis na laeṫanta san d'olluṁuiġmair
sinn féin agus ḃíomair ag dul suas go Ierúsalem.
16 Agus táinig i n-aonḟeaċt linn cuid de sna deisgio-
buil ó Ċaesaréa, agus Cuprianaċ 'n-a dteannta, duine
dár ḃ'ainim Mnasón, seana-ḋeisgiobul, n-a raḃ-
mair ċun beiṫ ar lóistín aige.

17 Tánamair go Ierúsalem agus do ġlac na bráiṫre
18 sinn go fáilteaċ. Amáireaċ a ḃí ċúġainn ċuamair
féin agus Pól go tiġ Séamuis agus ḃí na sinsir go
19 léir cruinniġṫe ann. Ḃeannuiġ sé dóiḃ agus d'innis
sé dóiḃ, trid síos, gaċ a raiḃ déanta ag Dia, tré n-a
20 ḟriṫálaṁ féin, ameasg na nGeinte. Agus nuair
airiġdar é ṫugadar glóire do Ḋia, agus duḃradar
leis: Ċíonn tú, a ḃráṫair, cad iad na mílte de sna
Iúdaiġ atá tar éis creideaṁaint, agus tá báiḋ acu
21 go léir do'n dliġe. D'airiġdar, áṁṫaċ, go ḃfuilirse
gá ċur 'n-a luiġe ar na Iúdaiġ atá ameasg na nGeinte
naċ misde dóiḃ imṫeaċt ó Ṁaoise, agus ná fuil ḟiaċ-
aiḃ orṫa timpallġearraḋ do ḋéanaṁ ar a gclainn,
22 ná réir na dliġe do leanṁaint. Cad 'tá le déanaṁ
mar sin? Gan aṁras caiṫfid na daoine cruinniú
23 mar aireoċaid siad gur ṫánais. Dein an níḋ seo a
deirimíd leat dá ḃríġ sin: Tá ceaṫrar fear againn
24 go ḃfuil móid orṫa. Tóg leat iad san agus glantar
tu i n-aonḟeaċt leo. Ansan díol-se asta i dtreó,
go [1]mbeárrfar a gcinn. Ansan ċífid gaċ aoinne

[1] Num vi. 18; *Supra.* xviii. 18.

gur ḃ'éiteaċ ar airiġdar aḋ ṫaoḃ, agus go ḃfuilir
féin ag siúḃal aḋ ċosnaṁaiḋe do'n dliġ.* Aċ 25
i dtaoḃ na nGeinteaċ a ċreid, [1] do sgrioḃmair-ne
ġá órdú dóiḃ cimeád ó'n rud a h-ioḋḃaireaḋ d'ioḋ-
olaiḃ, agus ó ḟuil, agus ó níḋ a taċtaḋ, agus ó ḋrúis.
Ansan do ṫóg Pól leis na fir lár n-a ṁáireaċ agus 26
do glanaḋ é i n-aonḟeaċt leó agus ċuaiḋ sé isteaċ
sa teampull, tar éis laeṫanta a nglanta d'ḟógairt,
ċun go ndéanfí ofráil ar son gaċ duine acu.
Aċ ḃí Iúdaiġ ó'n Ásia ann agus nuair a ḃí na seaċt 27
laeṫanta ḋá gcríoċnú ċonnacadar sa teampull é
agus do ġrioradar an pobul go léir agus ċuireadar
a láṁa air agus do liúġdar: Congnaṁ! a ḟeara 28
Israéil. Siḋé an duine atá ag múine na ndaoine ins
gaċ aon ḃall i gcoinniḃ an ṗobuil seo agus i gcoinniḃ
na dliġe agus i gcoinniḃ na h-áite seo. Ṫug sé
daoine geinteaċa isteaċ sa teampull agus do ṡáruiġ
sé an áit ḃeannuiġte seo. Óir ḃíodar tar éis Tropi- 29
muis ó Epesus a d'ḟeiscint sa ċaṫair 'n-a teannta
agus ċeapadar go raiḃ Pól tar éis é ṫaḃairt isteaċ
sa teampull. Agus ḃí an ċaṫair go léir ar buile, 30
agus do ċruinniġ na daoine. Do rugadar ar Pól agus
tarraigeadar amaċ as an dteampull é agus do
dúnaḋ na dóirse láiṫreaċ.
Agus ḃí fonn orṫa é ṁarḃaḋ, aċ do h-innseaḋ do 31
ṫribiún an airm Ierúsalem go léir a ḃeiṫ tré n-a
ċeile. Ṫóg sé sin leis saiġdiúirí agus taoiseaċa 32
céad agus do riṫ sé ċúca síos. Nuair a ċonnacadar
an tribiún agus na saiġdiúirí do stadadar de ḃeiṫ
ag bualaḋ Póil. Ansan do ṫáiniġ an tribiún agus 33
ṫóg sé é agus d'órduiġ sé é ċeangal le ḋá ṡlaḃra
agus d'ḟiafraiġ sé cia'r ḃ'é agus cad a ḃí déanta
aige. Aċ ḃí an sluaġ ag liúiriġ, duine ġá ráḋ so 34
agus duine ġá ráḋ súd. Agus nuair nár ḃ'ḟéidir

[1] *Supra* xv. 20 agus 29.

*Ver. 24. "Aḋ ċosnaṁaiḋe do'n dliġ." Bíoḋ go raiḃ an dliġ sin a deirtear imiġṫe a' feiḋm um an dtaca san ḃí na Críostaiḋṫe Iúdaċa ġá cimeád, agus do leanadar 'ġá cimeád ar feaḋ roinnt aimsire, ċun na sinagóige, mar a déarfí, d'aḋlacaḋ le h-onóir.

dó deiṁin a ḋ'ḟágail mar ġeall ar an gcur tré ċéile,
35 d'órduiġ sé é ṫabairt ċun an longṗuirt. Agus
nuair a ṫáiniġ sé go dtí an staiġre do ṫárla go raiḃ
na saiġdiúiri ġá iompar mar ġeall ar ḋéine na
36 ndaoine; Óir ḃí an tsluaġ 'n-a ndiaiḋ agus iad ag
liúiriġ: Tóg uainn é.
37 Agus le linn é ḃreiṫ isteaċ sa longṗort duḃairt
Pól leis an dtribiún: An misde ḋom beagán cainnte
ḋéanaṁ leat? Agus duḃairt seisean: An dtuig-
38 eann tú Ġréigis? Náċ tusa an t-Éigipteaċ úd a
ḋein an ċiréib ins na laeṫanta roimis seo agus do
rug leat isteaċ sa ḃfásaċ ċeiṫre ṁíle de ropairiḃ.
39 Agus duḃairt Pól leis: Iúdaċ iseaḋ mé go deiṁin,
ó Ṫarsus i gCilicia. Is cóṁnuiġteaċ mé do ċaṫair
naċ suarac. Iarraim ort leogaint dom labairt leis
40 an bpobul. Ṫug sé cead dó. Ansan do ṡeasaiṁ
Pól ar an staiġre agus ḃagair sé a láṁ ar an sluaġ
agus do deineaḋ ana-ċiúnas agus do labair sé leó
sa teangain Eaḃra, agus duḃairt sé:

CAIBIDIOL XXII.

Pól ġá innsint do'n phobul conus a h-iompuiġeaḋ ċun an ċreidiṁ é féin. É 'ḋul ó sgiúrsáil le n-a ráḋ gur ḃ'ḟear Rómánaċ é.

1 A ḟeara, a ḃráiṫre agus a aiṫreaċa, éistiḋ leis an
2 gcúntas atá agam le taḃairt daoiḃ. Nuair airiġ-
dar ag labairt leó é sa teangain Eaḃra ċiúnuiġdar
3 niba ṁó. Agus duḃairt sé: Fear Iúdaċ iseaḋ mise.
I dTarsus Ċilicia do rugaḋ mé, aċ sa ċaṫair seo iseaḋ
do tógaḋ me, ag cosaiḃ Ġamaliéil, agus do múineaḋ mé
do réir fírinne dliġe ár sinsear, ċóṁ searaṁaċ
4 do'n dliġe sin agus atátaoi-se go léir indiu. [1] Agus
deineas géarleanṁaint go bás ar an sliġe seo, ġá
ngabáil, idir fearaiḃ agus mnáiḃ, agus ġá dtaḃairt
5 ċun láṁa agus ġá gcur i mbraiġdineas. Ṫug uaċtarán
na sagart, agus na seanóiri, teistiméireaċt dom

[1] *Supra* viii. 3.

air sin; ¹ agus fuaras leitireaċa uata ag triall ar
na bráiṫriḃ i nDamascus, ċun iad a tabairt liom
anso gabta go Iarúsalem i dtreó go gcurfí pionós
orta. Aċ do tárla, agus mé ar an sliġe agus ag 6
teaċt i gcóṁgar do Ḋamascus, i lár an lae, gur las
am timpal solus iomarcaċ ó neaṁ; Agus gur ṫuitear 7
ċun tailiṁ agus gur airiġeas an guṫ ġá ráḋ liom:
A Ṡaul, a Ṡaul, cad 'n-a ṫaoḃ go ḃfuilir ag géar-
leanṁaint orm? Agus d'ḟreagaras: Cia h-é tu, a 8
Ṫiġearna? Agus duḃairt sé liom: Mise Íosa
Nasareit atá agat d'á ġéarleanṁaint. Agus an 9
ṁuinntir a ḃí le m' ċois do ċonnacadar an solus, aċ
níor airiġdar guṫ an t-é a ḃí ag cainnt liom.* Agus 10
duḃart: Cad tá agam le déanaṁ, a Ṫiġearna? Agus
duḃairt an Tiġearna liom: Eiriġ agus imṫiġ isteaċ
go Damascus, agus neósfar duit ansan i dtaoḃ na
neiṫ go léir atá agat le déanaṁ. Ansan, mar ġeall 11
ar neart an tsoluis úd, ḃíos gan radarc agus do rug
mo ċompánaiḃṫe ar láiṁ orm agus tánag go Damas-
cus. Agus ḃí fear dár ḃ'ainim Ananias, fear go 12
raiḃ creideaṁaint aige, i dtaoḃ na dliġe, ó n-a raiḃ
de Iúdaċaiḃ 'n-a gcóṁnuiġe sa n-áit. Agus táinig 13
sé ċúġam agus ṡeasaiṁ sé am ḟiaḋnaise agus duḃ-
airt sé liom: A Ṡaul, a ḃráṫair, féaċ suas. Agus
d'ḟéaċas-sa air-sean an uair ċéadna. Ansan duḃairt 14
sé: Do ċeap Dia ár sinnsear tusa roim ré ċun go
dtuigfá a toil agus go ḃfeicfá an t-Aon Ceart.
agus go n-aireóċfá guṫ a ḃéil; † Óir beiḋ tu ad 15
ḟinné dó, i láṫair na ndaoine go léir, ar na neiṫiḃ a
ḃ'airiġis agus do ċonnaicis. Anois cad é an riġ- 16
neas so ort? Eiriġ agus baisttear tu agus niġ
díot do ṗeacaí le glaoḋaċ ar a ainim. Agus nuair 17
a ṫánag tar n-ais go Iarúsalem do tárla go rabas
sa teampull ag guiḋe agus gur ṫuit táṁ-néal aigne

¹ *Supra* ix. 2.

* Ver. 9. "Níor airiġdar guṫ." .i. Níor ḟéadadar na focail do ṫuisgint ó n-a ċéile bíoḋ gur airiġdar fuaim na ḃfocal (*supra* ix. 7).

† Ver. 14. "An t-Aon Ceart." .i. ár Slánuiġṫeóir do ṫaisbeáin é féin do Ṗól. Gníoṁ. ix. 17.

18 orm, Agus go ḃfeaca é agus go nduḃairt sé liom:
Ḃrostuiġ agus imṫiġ go luaṫ a' Ierúsalem, óir ní
19 ġlacfaid siad t'ḟiaḋnuise ormsa. Agus duḃartsa:
A Ṫiġearna, is eól dóiḃ [1] go mbínnse ag cur na
ndaoine a ċreid ionat-sa isteaċ i bpríosún agus 'ġá
20 mbualaḋ ins na sinagógaiḃ; Agus nuair a ḃí fuil
Stiopáin t' ḟinné-se, d'á dortaḋ [2] ḃíos-sa láiṫreaċ,
agus ḃíos toilteanaċ, agus ḃíos ag taḃairt aire
21 do ḃrataiḃ na ndaoine a ḃí 'ġá ṁarḃú. Agus duḃ-
airt sé liom: Imṫiġ leat, óir is ag triall ar na gein-
tiḃ i gcéin a ċuirfead-sa tu.
22 D'éisteadar leis go dtáiniġ an focal san. Ansan
d'árduiġdar a nglór agus duḃradar: Cuir as an
23 saoġal a leiṫéid sin. Ní cóir é ḃeiṫ beó. Agus
ḃíodar ag liúiriġ agus ag caiteaṁ a mbalcuisí díoḃ
24 agus ag stealladh na cré sa n-aer. Ansan d'órduiġ an
tribiún é taḃairt isteaċ sa longport agus gaḃáil de
sgiúirsiḃ air, agus é ṗianaḋ, ċun go ḃfaġaḋ sé amaċ
cad é an ċúis go raḃdar ag liúiriġ mar sin 'n-a
25 ċoinniḃ. Do ċeangaladar Pól le téadaiḃ. Ansan
duḃairt sé leis an dtaoiseaċ céad a ḃí 'n-a ṡeasaṁ
i n'aice: An ḃfuil ceaduiġṫe ḋaoiḃ gaḃáil de sgiúir-
26 siḃ ar ḟear Rómánaċ gan é ḋaoraḋ ar dtúis? Nuair
a ḋ'airiġ an taoiseaċ céad an focal san ċuaiḋ sé ag
triall ar an dtribiún agus d'innis sé ḋó é agus duḃ-
airt sé: Cad é seo a ṁeasann tú a ḋéanaṁ? Ḟear
27 Rómánaċ iseaḋ an duine sin. Ansan do ṫáiniġ an
tribiún agus duḃairt sé leis: Innis dom an fear
Rómánaċ tu? Agus duḃairt seisean: Iseaḋ.
28 D'ḟreagair an tribiún: Ḋíolas-sa mórán airgid as
an bpribléid sin a ḋ'ḟáġail. Agus duḃairt Pól: Do
29 rugaḋ mise aṁlaiḋ. D'imṫiġ uaiḋ láiṫreaċ na
daoine a ḃí ċun é ṗianaḋ. Ṫáiniġ eagla ar an dtri-
biún féin nuair a fuair sé gur ḃ'ḟear Rómánaċ é
agus go raiḃ sé tar éis é ċeangal.

30 Ansan, lá ar n-a ṁáireaċ an lae sin, ba ṁian leis a
ḋ'ḟáġail amaċ níos cruinne cad a ḃí ag na Iúdaiġ.

[1] *Supra* viii. 3. [2] *Supra* vii. 57.

'á ċur 'n-a leiṫ, agus do sgaoil sé é, agus d'órduiġ sé na sagairt agus an ċóṁairle do teaċt i bḟoċair a ċéile agus tug sé Pól amaċ agus ċuir sé os a gcóṁ-air é.

CAIBIDIOL XXIII.

Pól i láṫair na cóṁairle. Deiniḋ na Iúdaiġ ceilg ċun é ṁarḃú. Curtar go Caesaréa é.

D'ḟéaċ Pól ar an gcóṁairle agus duḃairt sé: 1
A ḟeara, a ḃráiṫre, tá mo ġnó déanta agamsa i ngaċ
deaġ-ċoinsias, i dtaoḃ Dé, go dtí an lá so indiu
againn. Ansan duḃairt an t-árd-ṡagart, Ananias, 2
leis na daoine a ḃí i n'aice é ḃualaḋ sa ḃéal. Duḃ- 3
airt Pól leis, áṁṫaċ: Buailfiḋ Dia tusa, a ḟala
*aolta. Tusa ad ṡuiḋe ċun ḃreiṫe taḃairt ormsa
do réir na dliġe, agus, i n-aġaiḋ na dliġe, a n-órd-
uiġeann tú mé ḃualaḋ? Agus duḃairt na daoine 4
a ḃí n-a seasaṁ i n'aice: An ag easgainí ar árdṡagart
Dé atáoi? Agus duḃairt Pól: Ní raiḃ 'ḟios agam, 5
a ḃráiṫre, gur ḃ'é an t-árdṡagart é. Óir tá sgríoḃṫa:
[1] Ná taḃair droċ-ċainnt d'uaċtarán do ḋaoine.
Aċ ḃí 'ḟios ag Pól gur de sna Saddúcíniġ cuid 6
acu agus gur de sna Fairisíniġ an ċuid eile, agus
duḃairt sé go h-árd: A ḃráiṫre, [2] Fairisíneaċ iseaḋ
mise, mac Fairisíniġ. Is mar ġeall ar ṡúil le h-ais-
eirġe na marḃ atáim ar mo ṫriail. Nuair a ḃí an 7
méid sin ráiḋte aige d'éiriġ toirmeasg idir na
Fairisíniġ agus na Saddúcíniġ agus deineaḋ dá
ċuid de'n ḃuiḋin. [3] Óir deir na Sadducíniġ ná fuil 8
aiseirġe ann, ná aingeal, ná spiorad. Agus adaṁ-
uiġid na Fairisíniġ gaċ níḋ acu. Ansan d'éiriġ 9
callóid ṁór. Do ṗreab cuid de sna Fairisíniġ 'n-a
seasaṁ agus ḃíodar ag aiġneas agus deiridís: Ní
ḃfaiġmíd aon olc sa duine seo. Má laḃair spiorad
leis, nú aingeal, cad é sin d'aoinne eile sin. Ansan, 10
nuair a ḃí an sgéal 'n-a ḃruiḋin ċaorṫainn eatarta

[1] Exod. xxii. 28. [2] Phil. iii. 5. [3] Mait. xxii. 23.

* .i. a duine atá geal lasmuiċ agus duḃ laistiġ.

Ḃí eagal ar an dtribiún go stracfaidís as a céile Pól,
agus d'órduig sé do sna saiġdiúirí dul síos agus é
tógaint uaṫa agus é ṫabairt isteaċ sa longṗort.
11 An oiḋċe 'n-a ḋiaiḋ san do ṡeasaiṁ an Tiġearna
láiṁ leis agus duḃairt sé: Ḃí seasaṁaċ! Fé mar
atá fiaḋnuise déanta agat ormsa i n-Ierúsalem
caiṫfir fiaḋnuise déanaṁ orm sa Róiṁ.
12 Aċ nuair a ṫáinig an lá ṫáinig rainnt de sna Iúdaiġ
i ḃfoċair a ċéile agus ḋearḃuiġdar ná h-iosfaidís bia
agus ná h-ólfaidís deoċ go dtí go mbeaḋ Pól marḃ
13 acu. Ḃí breis agus daċad duine acu ann a ċuir an
14 dearḃú san orṫa féin. Ansan ṫánadar ag triall
ar uaċtaránaiḃ na sagart agus ar na seanóiriḃ agus
duḃradar: Tá ceangal fé easgaine curṫa againne
orainn féin gan aon níḋ do ḃlaise go marḃuiġmíd
15 Pól. Anois, d'á ḃríġ sin, cuiriḋ-se agus an ċóm-
airle sgéala ag triall ar an dtribiún agus abraiḋ
leis é ċur ċúġaiḃ, fé mar a ḃeaḋ eólus éigin níos
cruinne uaiḃ 'n-a ṫaoḃ. Táimíde ollaṁ agus sar a
sroisiḋ sé siḃse beiḋ sé marḃ againn.
16 Ḃí mac deirḃféar do Ṗól ag éisteaċt leis an uisge-
fé-talaṁ. Ṫáinig sé agus ċuaiḋ sé isteaċ sa long-
17 ṗort agus d'innis sé do Ṗól an sgéal. Ġlaoiḋ
Pól ċuige duine de sna taoiseaċaiḃ céad agus duḃ-
airt sé leis: Beir an buaċaill seo ag triall ar an
18 dtribiún; tá níḋ aige le h-innsint dó. Ṫóg seisean
leis é ag triall ar an dtribiún agus duḃairt sé:
Duḃairt an príosúnaċ, Pól, liom an buaċaill seo
ṫabairt ċúġat mar go ḃfuil rud aige le ráḋ leat.
19 Do rug an tribiún ar láiṁ air, agus d'imtiġ sé i leiṫ
taoiḃ leis agus ċuir sé an ċeist ċuige: Cad é seo
20 atá agat le h-innsint dom? Agus duḃairt seisean:
Tá socair ag na Iúdaiġ ar a iarraiḋ ort Pól do ċur
ag triall orṫa amáireaċ, ċun na cóṁairle, mar
d'eaḋ go dteastuiġeann uaṫa é ċeistiú níos géire
21 ar níḋ éigin. Aċ ná creid-se iad. Tá breis agus
daċad fear acu ag faire i gceilg air agus tá ceangal
fé easgaine* curṫa acu orṫa féin gan bia d'iṫe ná

* nú dearḃú fé easgaine.

ḋeoċ a ḋ'ól go marḃuiġid siad é, agus táid siad
ollaṁ anois ag feiteaṁ leis an ngeallṁaint uait.
Do ċuir an tribiún uaiḋ an buaċaill agus duḃairt 22
sé leis gan a ḋ'innsint d'aoinne gur ṫug sé an méid
sin eoluis dó féin.

Ansan do ġlaoiḋ sé ċuige beirt taoiseaċ céad 23
agus duḃairt sé leó: Ollṁuiġiḋ dá ċéad saiġdiúir,
agus deiċniuḃar a's trí fiċid marcaċ, agus dá ċéad
luċt sleaġ, ó'n dtríṁaḋ h-uair de'n oiḋċe, ċun dul
go Caesaréa; Agus ollṁuiġiḋ eaċra iompair ar 24
a gcuirfid siad Pól ċun é ḃreiṫ slán ag triall ar
Ḟeilics an Ġoḃernóir. (Mar ḃí eagal air go dtóg- 25
faḋ na Iúdaiġ ar éigin é agus go marḃóċaidís é, agus
ansan go ndéanfí tromaiḋeaċt air féin, go ndéarfí
go raiḃ airgead le fáġail aige as.) Agus do sgríḃ 26
sé litir agus duḃairt sé inti:

"Claudius Lusias ċun an Ġoḃernóra ró-
uasail, Féilics, sláinte. Do rug na Iúdaiġ ar 27
an ḃfear so agus ḃíodar ar tí é ċur ċun báis.
Do fuaras féin amaċ gur ḃ'ḟear Rómanaċ é
agus ṫánag orṫa le buiḋin airm agus ṫógas
uaṫa é. Ansan teastuiġ uaim 'ḟios a ḃeiṫ agam 28
cad a ḃí acu 'á ċur 'n-a leiṫ agus ċuireas i láṫair
a gcóṁairle féin é. Fuaras gur neiṫe éigin 29
a ḃain le n-a ndliġe féin a ḃí acu 'á ċur n-a leiṫ,
agus ná raiḃ aon ċoir déanta aige do ṫuillfeaḋ
bás ná braiġdeanas. Ansan do h-innseaḋ dom 30
go raiḃ ceilg déanta acu ḋó agus ċuireas ag
triall orṫa é, agus duḃart leó-san pé niḋ a
ḃí acu le cur 'n-a leiṫ, é ċur n-a leiṫ ad láṫair-
se. Slán leat."

Ansan do ṫóg na saiġdiúirí leó Pól, fé mar a 31
h-órduiġeaḋ dóiḃ, sa n-oiḋċe, go h-Antipatris,
Agus amáireaċ a ḃí ċúgainn do leogadar do'n ṁarc- 32
ṡluaġ dul leis agus ṫánadar féin tar n-ais go dtí
an longport. Ċuadar-san go Caesaréa agus tuga- 33
dar an litir do'n Ġoḃernóir agus ċuireadar Pól 'n-a
láṫair. Do léiġ sé an litir Ansan d'ḟiafraiġ sé 34
cad é an ceanntar n-ar ḃ' as é, agus nuair a fuair sé
gur ḃ' ó Ċilicia é: Éistfead leat. ar seisean, nuair 35

a ṫiocfaiḋ an ṁuinntir atá ag cur ad leiṫ. Agus d'órduiġ sé é ċur fé ċimeád i gcúirt Héróid.

Caibidiol XXIV.

Pól 'ġá ċosaint féin i láṫair Féilics, an gobernóir. An creideaṁ dá ṁúineaḋ aige dó.

1 Ansan, i gcionn ċúig lá, ṫáinig uaċtarán na sagart,
Ananias, anuas agus cuid de sna seanóiriḃ, agus
cainnteóir dár ḃ'ainim Tertullus, agus ċuadar i
láṫair an gobernóra i gcoinniḃ Póil. Do glaoḋaḋ
Pól agus ċrom Tertullus ar é ḋaoraḋ: Admuiġ-
mid i gcóṁnuiġe agus ins gaċ ball, Agus le buiḋċas
2,3 mór, a Ḟéilics oirḋeirc, méid na síoṫċána atá againn
de ḋ'ḃarr-sa agus liaċt na neiṫ atá d'á seólaḋ ar
4 leas tréd' ṁórċiall. Aċ, ionus ná cuirfinn a ṫuille
righnis ort, iarraim ort éisteaċt, de ḋ'ċeannsaċt, le
5 beagán focal uainn. Fuaramair an fear so, i n'ann-
sgian, ag déanaṁ coirmirsg amearsg na n-Iúdaċ go
léir ar fuid an doṁain agus 'n-a ċeann ar an aicme
6 annrianta san, na Nasaréanaċ. Do ṁeas sé an
teampall do ṡárú agus do rugamair air agus
ċeapamair breiṫ a ṫaḃairt air do réir ár ndliġe.
7 Aċ ṫáinig Lusias, an triḃiún, agus neart slóġ aige
8 agus ḃain sé as ár láṁaiḃ é. Agus d'órduiġ sé an
ṁuinntir a ḃí ag cur 'n-a leiṫ do ṫeaċt ad' láṫair-se,
agus féadfair féin a ḋ'ḟáġail uaiḋ, ad ḃreiṫeaṁ,
eólus ar na neiṫiḃ seo go léir atá againne á ċur n-a
9 leiṫ. Ansan d'aontuiġ na Iúdaiġ mar an gcéadna
agus duḃradar go raiḃ san aṁlaiḋ.
10 Ansan d'ḟreagair Pól, (óir do ḃagair an Gober-
nóir ċuige labairt):
Ó 's eól dom go ḃfuilir-se ad ḃreiṫeaṁ ar an náis-
iún so le fada 'ḃliantaiḃ is móide sin is fonn liom
11 sásaṁ a ṫaḃairt am ṫaoḃ féin. Is féidir duit a
ḋ'ḟáġail amaċ ná fuil aċ dá lá déag ó ċuas go Ierú-
12 salem ċun adarta déanaṁ, Agus ní ḃfuaradar me

ag aiġnear le h-aoinne sa teampull, 'ná ag cruinniú
na ndaoine, ins na sinagógaib, ná ar fuid na caṫ-
raċ; agus ní'l ar a gcumas a taisbeáint duit-se gur 13
fíor na neiṫe atá acu 'á ċur am leiṫ. Adṁuiġim 14
an méid seo ḋuit, áṁṫaċ, i dtaoḃ na sliġe seo ar a
dtugaid siad eiriceaċt, sin mar a ḋeinimse seirbís
do'n Aṫair agus do m'Ḋia, óir creidim gaċ uile níḋ
atá sgríoḃṫa sa dliġe agus in sna fáiḋiḃ, go ḃfuil 15
mo ṁainiġin agam as Dia, fé mar atá acu so féin, go
dtiocfaiḋ aiseiriġe na ndeaġ-ḋaoine agus na ndroċ-
ḋaoine. Táim féin ag déanaṁ mo ḋíċill air seo, mo 16
ċoinsias a ċimeád glan i gcóṁnuiġe ċun Dé agus
ċun daoine. Do ṫánag tar éis mórán blian ċun 17
déarca ḋéanaṁ ar mo ḋaoine féin agus ċun ofrá-
laċ a ḋéanaṁ agus ċun móid a ċóṁlíonaḋ. [1] Sa 18
n-obair sin iseaḋ do fuaradar me am ġlanaḋ sa
teampull, agus ní le sluaġ ná le colloid. Aċ roinnt 19
Iúdaċ* ó Ásia,—agus ḃí sé ceart iad san a taḃairt
anso ad láṫair agus leogaint dóiḃ neiṫe ċur am leiṫ
má ḃí aon rud am ċoinniḃ acu. Nú abraidís seo 20
féin é, má fuaradar aon ċionntaċt ionam nuair a
ḃíos am ṡeasaṁ i láṫair na cóṁairle, aċ an t-aon 21
ḟocal aṁáin úd a laḃras amaċ agus me am ṡeasaṁ
eatarṫa: [2] Is i dtaoḃ aiseiriġe na marḃ atá breiṫ
agaiḃse 'á taḃairt orm-sa indiu.

Ansan do ċuir Féilics ar cáirde iad, óir do tuig 22
sé go cruinn i dtaoḃ na sliġe sin agus duḃairt sé:
Nuair a ṫiocfaiḋ Lisias, an tribiún, anuas éisteaḋ liḃ.
Agus d'órduiġ sé do'n taoiseaċ céad eisean do 23
ċimeád agus suaiṁneas a taḃairt dó agus gan aoinne
d'á ṁuinntir a ċosg ar ḟritálaṁ a ḋéanaṁ air.

Ansan, tar éis suim laeṫanta, ṫáinig Féilics agus a 24
ḃean, Drúsilla,—Iúdaċ ab eaḋ í,—agus ġlaoiḋ sé ċuige
Pól agus d'éist sé le tuairisg uaiḋ ar an gcreideaṁ
atá i n-Íosa Críost. Agus ḃí sé ag léiriú dó ar 25
ċeart agus ar ġeanmnaiḋeaċt, agus ar an mbreiṫ-
eaṁantas atá le teaċt, agus ṫáinig criṫeagla ar
Ḟéilics agus duḃairt sé: Imṫiġ anois, aċ nuair a

* .i. do laḃair am ċoinniḃ.

[1] *Supra* xxi. 26. [2] *Supra* xxiii. 6.

26 ḃeiḋ caoi agam cuirfeaḋ fios ort. Sa n-am gcéadna
ḃí sé ag braṫ air go dtaḃarfaḋ Pól rainnt airgid dó,
agus uime sin ċuir sé fios go minic air agus ḋein sé
cainnt leis.
27 Aċ d'imṫig dá ḃliain, agus ṫáinig Porcius Féstus
i n-ineaḋ Ḟéilics. Agus mar ṡásaṁ ar na Iúdaiġ
d'ḟág Féilics Pól sa ṗriosún.

CAIBIDIOL XXV.

Caesar dá ġairm ag Pól. Is áil le h-Agrippa, an Rí, eisteaċt leis.

1 Trí lá tar éis teaċt d' Ḟéstus sa ċeanntar ċuaiḋ
2 sé suas ó Ċaesaréa go Ierúsalem. Agus ṫáinig
uaċtaráin na sagart agus uaisle na nIúdaċ ag triall
air i gcoinnib Ṗóil agus ḃíodar a d'iarraiḋ aċainiġe
3 air, A d'iarraiḋ go mbeaḋ sé fáḃraṁail dóiḃ 'n-a
ċoinnib, go n-órdóċaḋ sé é ṫaḃairt go Ierúsalem,
agus ḃí ceilg déanta acu ċun go marḃóċaidís é ar
4 an sliġe. Aċ duḃairt Féstus go gcimeádfí Pól i
gCaesaréa agus go mbeaḋ sé féin ag dul ann go luaṫ.
5 Agus, ar seisean, na daoine ar ḃúr measg-sa atá
ábalta air, téidís síos i n-aonḟeaċt liom agus má
tá coir déanta ag an nduine cuiridís 'n-a leiṫ í.
6 Níor ḟan sé 'n-a measg aċ oċt lá nú deiċ lá 'n-a
diaiḋ san, agus ċuaiḋ sé síos go Caesaréa agus an lá
n-a ḋiaiḋ san do ṡuiḋ sé sa tribúnal agus d'órduiġ sé
7 Pól a ṫaḃairt 'n-a láṫair. Do tugaḋ, agus do ṡeasaiṁ
'n-a ṫimpal na daoine ṫáinig anuas o Ierúsalem, agus
ċuireadar a lán neiṫe troma 'n-a leiṫ, aċ níor ḟéadadar
8 iad a ḋeiṁniú, Mar ḋein Pól iad do ḟreagairt: Ní'l
coir déanta agam i n-aġaiḋ dliġe na nIúdaċ, ná i
9 n-aġaiḋ an teampuill, ná i n-aġaiḋ Ċaesair. Ba ṁian
le Féstus, áṁ, comaoine ċur ar na Iúdaiġ agus
duḃairt sé, ag freagairt Ṗóil: An maiṫ leat dul
suas go Ierúsalem agus go dtaḃarfí breiṫ ort ansan
am láṫair-se, i dtaoḃ na neiṫ seo? Annsan duḃairt
10 Pól Táim am ṡeasaṁ ag tribiúnal Ċaesair. Is

ann is ceart breiṫ do ḃreiṫ orm. Ní'l coir déanta
i n-aġaiḋ na nIúdaċ agam, mar is eól duit-se go dian-
ṁaiṫ. Má tá coir déanta agam, ná aon níḋ do 11
tuillfeaḋ bás, ní'l aon ċur i gcoinniḃ an ḃáis agam; aċ
mura ḃfuil aon níḋ aṁlaiḋ, de sna neiṫiḃ seo atá
acu á ċur am leiṫ, ní'l ar ċumas aon duine me ṫaḃ-
airt suas dóiḃ. Gairmim Caesar Ansan do labair 12
Féstus leis an gcóṁairle, agus d'ḟreagair sé: Do
ġairmis Caesar; go Caesar a raġair.

Agus nuair a ḃí rainnt laeṫanta curṫa ḋíoḃ acu 13
ċuaiḋ Agrippa, an rí, agus Bernicé, síos go Caesaréa,
ag fáiltiú roiṁ Ḟéstus. Ḋeineadar riġneas ann 14
ar feaḋ mórán laeṫanta agus d'inis Féstus do'n
rí i dtaoḃ Ṗóil: Fear, ar seisean, a d'ḟág Féilics
anso 'n-a ṗríosúnaċ, Agus nuair a ḃíos i nIerúsalem 15
táinig uaċtaráin agus seanóirí na nIúdaċ ċúġam
ġá iarraiḋ orm é ḋaoraḋ ċun báis. Duḃart leó 16
náċ é bés na Rómánaċ aon duine ḋaoraḋ ċun báis
gan luċt a ċionntuiġṫe ṫaḃairt os a ċóṁair agus
caoi ṫaḃart dó ar é féin do ċosaint agus ar é féin
do ġlanaḋ ar na coirte. Aċ do tánadar anso láit- 17
reaċ, agus amáireaċ a ḃí ċúġainn do ṡuiḋeas sa
triḃiúnal agus d'órduiġeas an fear a ṫaḃairt am
láṫair. Ansan d'eirig na cionntuiġṫeóirí aċ níor 18
ċuireadar aon rud 'n-a leiṫ n-ar ḟéadas aon droċ-
níḋ d'feisgint ann. Aċ ḃí ceisteana éigin acu 'n-a 19
ċoinniḃ a ḃain le pé deismireaċt creidiṁ atá acu
féin, agus i dtaoḃ Íosa éigin a fuair bás agus go
raiḃ Pól 'gá ráḋ é ḃeiṫ beó. Níor ṁaiṫ liom 20
féin aon ḃaint a ḃeiṫ agam le níḋ de'n tsórd san
agus d'ḟiafraiġeas de ar ṁaiṫ leis dul go Ierú-
salem ċun go dtaḃarfí breiṫ air ins na neiṫiḃ sin.
Aċ do ḋein Pól gairm, go gcimeádfí é ċun go n-aireó- 21
ċaḋ Augustus a ċúis, agus d'orduiġeas é ċimeád
go gcuirfeaḋ ag triall ar Ċaesar é.

Ansan duḃairt Agrippa le Féstus: Ḃa ṁaiṫ liom 22
féin, leis, an fear san do ċloisint. Cloisfir amáir-
eaċ é, ar seisean.

Amáireaċ a ḃí ċúġainn táinig Agrippa agus Ber- 23
nicé agus leaṫaḋ mór fuṫa, agus ċuadar isteaċ sa

halla éisteaċta, iad féin agus na tribiúin agus
maiṫe móra na caṫraċ, agus d'órduig Féstus Pól
24 a ṫaḃairt 'n-a láṫair. Ansan duḃairt Féstus: A rí
Agrippa agus a ḟeara uile atá againn anso, ċíonn
siḃ an duine sin. Nuair a ḃíos i nIerúsalem ṫáinig
an pobul Iúdaċ go léir ċúġam 'ġá iarraiḋ orm agus
'ġá ráḋ i nguṫanaiḃ árda nár ċeart é ḃeiṫ beó a
25 ṫuille. Aċ níor ḟéadas féin a ḋ'ḟeisgint go raiḃ
aon rud déanta aige do ṫuillfeaḋ bás. Aċ do ġairm
sé féin Augustus agus tá socair agam ar a ċur ċuige.
26 Ní'l aon níḋ cruinn agam, áṁ, le sgrí 'n-a ṫaoḃ ag
triall ar mo ṫiġearna. Uime sin do ṫugas anso
ċúġaiḃ-se é, agus ċúġat-sa go mór mór, a rí Agrippa,
go gceisteóċaḋ siḃ é agus go mbeaḋ rud agam a
27 sgrífinn. Óir measaim gur obair ṁí-réasúnta cime
ċur uaim agus gan a ḋ'innsint cad 'tá 'n-a ċoinniḃ.

CAIBIDIOL XXVI.

Cúntas ag Pól ḋá ṫaḃairt d' Agrippa ar a ḃeaṫa, ar conus a h-iompuiġeaḋ ċun an ċreidiṁ é, agus ar an obair a ḃí le déanaṁ aige.

1 Ansan duḃairt Agrippa le Pól: Tá cead cainnte ar
do ṡon féin agat. Do ṡín Pól a láṁ agus ċrom sé
ar a sgéal a ḋ'innsint.
2 Is maiṫ an ḃail orm, dar liom, a rí Agrippa, gur
ad láṫair-se atá orm me féin a ċosaint indiu ar na
3 neiṫiḃ seo go léir atá ag na Iúdaiġ 'á ċur am leiṫ, go
mór mór, toisg eolus a ḃeiṫ agat ar na nósaiḃ agus
ar na ceisteanaiḃ atá amearg na n-Iúdaċ. Uime
sin iarraim ort éisteaċt go foiḋneaċ liom.
4 Tá aiṫne ag na Iúdaiġ go léir ar an saġas beaṫa
ċaiṫeas ó m'óige, óir is amearg mo náisiúin féin
5 i nIerúsalem a ċaiṫeas í. Tá ḟios acu, (dá mba
ṁaiṫ leó é ḋ'innsint i bfiaḋnuise), gur ṁaireas, do
réir na h-aicme is deiṁnigṫiġe i n-ár gcreideaṁ,
6 am Ḟairisíneaċ. Agus tá breiṫ 'á ṫaḃairt orm anois
mar ġeall ar an mainigin atá agam ar an ngeallaṁ-

aint a ṫug Dia d'ár n-aiṫreaċaiḃ. An ġeallaṁaint 7
sin go bḟuil an dá ṫreiḃ déag againn, atá ann, ag
déanaṁ réir Dé do ló agus d'oiḋċe, ag braṫ ar í
ḋ'ḟaġáil. Is í an ṁainiġin sin atá ag na Iúdaiġ 'á ċur
am leiṫ-se, a rí. Cad 'n-a ṫaoḃ náċ féidir, dar 8
libse, a ċreideaṁaint go n-aiṫḃeoḋann Dia na mairḃ?
Ḃí sé buailte isteaċ am aigne-se féin go raiḃ 9
ceangailte orm mórán neite ḋéanaṁ i gcoinniḃ ainime
Íosa Nasareit. [1] Agus do ḋeinead, i nIerúsalem. 10
Ċuiread mórán daoine naoṁṫa isteaċ i bpríosúnaiḃ.
Fuaras úġdarás ó uaċtaránaiḃ na sagart agus nuair
a ḃídís (na naoiṁ) le cur ċun báis is mise ṫugaḋ
an t-órdú liom ċuige. Agus ins na sinagógaiḃ 11
go léir ḃinn go minic ag cur pionóis orṫa, agus
ċuirinn fiaċaiḃ orṫa diaṁasluḋ ḋéanaṁ, agus do
méaduiġeaḋ mo ḃuile 'n-a gcoinniḃ i dtreó go mbinn
'ġá ngéarleanṁaint isteaċ ins na caṫaraċaiḃ iasaċta
féin.
[2] Agus ḃíos ag dul go Damascus ar an inntinn 12
sin agus úġdarás agus cead agam ó uaċtaránaiḃ na
sagart, Agus, a rí, do ċonnac ar an sliġe i lár an 13
lae, ag taitneaṁ am ṫimpal agus timpal ar na daoine
a ḃí le m'ċois, solas ar na flaṫais agus é níos treise
ná solus na gréine. Agus tuiteamair go léir ċun 14
tailiṁ, agus d'airiġeas-sa an guṫ ag labairt liom sa
teangain Eaḃra: A Ṡaul, a Ṡaul, cad ċuige ḋuit
ḃeiṫ 'am ġéarleanṁaint? Is deacair duit ḃeiṫ ag
speaċuiol i n-aġaiḋ an ṗriocaire.
Agus duḃart-sa: Cia h-é tu, a Ṫiġearna? Agus 15
duḃairt an Tiġearna: Mise Íosa atá agat d'á ġéar-
leanṁaint. Aċ eiriġ agus seasaiṁ ar do ċosaiḃ, 16
óir is ċuige taisbeánas me féin duit ċun go ndéan-
fainn díot seirḃíseaċ agus finné ar na neiṫiḃ a ċonn-
aicis agus ar na neiṫiḃ 'na ḃfeicfir me, 'gat ṫaḃairt 17
saor ó'n bpobul agus ós na geinte na ḃfuilim 'ad
ċur ċúċa anois, ċun a súl a ḋ'osgailt dóiḃ ionus go 18
n-iompóċaidís ó'n ndoirċeaċt ċun an tsoluis agus
ó ċóṁaċt Ṡátain ċun Dé, ionus go bḟaiġdís mait-

[1] *Supra* viii. 3. [2] *Supra* ix. 2.

eaṁnaċas peacaí agus ineaḋ ameasg na naoṁ tríḋ
an gcreideaṁ atá ionamsa.
19 Dá ḃríġ sin, a rí Agrippa, níor ṫugas-sa diúlta
20 do'n radharc ó neaṁ, [1] Aċ do ċraoḃsgaoileas é,
do'n ṁuinntir atá i nDamascus ar dtúis, agus
i nIerúsalem, agus i gcríċ Iúdaea ar fad, agus do
sna Geintiḃ, ionus go ndéanfaidís aiṫriġe agus go
n-iompóċaidís ar Ḋia, ag déanaṁ dionġaḃála na
21 h-aiṫriġe d'oiḃreaċaiḃ. Mar ġeall air sin iseaḋ
[2] do rug na Iúdaiġ orm nuair ḃíos sa teampull agus
22 ṁeasadar me ṁarḃú. Aċ do ċaḃruiġ congnaṁ Dé
liom agus táim am ṡeasaṁ go dtí an lá indiu, ag
déanaṁ fiaḋnuise do ḃeag a's do ṁór, gan aon ruḋ
do ráḋ lasmuiġ de sna neiṫiḃ aduḃairt na fáiḋe a
23 ḃí le teaċt agus Maois, go ndéanfaḋ Críost fulag
agus gur ḃ'é an céad duine é d'eireóċaḋ ós na mairḃ
agus do noċtfaḋ an solus do'n ṗoḃul agus do sna
Geintiḃ.
24 Le linn na cainnte sin do ráḋ dó agus é ġá ċosaint
féin duḃairt Féstus do ġuṫ árd: As do ṁeaḃair
atáoi, a Ṗóil. Tá iomad léiġinn 'ad ċomáint as do
25 ṁeaḃair. Nílim as mo ṁeaḃair, a Ḟéstuis oirdeirc.
26 Táim ag innsint na fírinne gan ḃaois. Tá eolus ar
na neiṫiḃ seo ag an rí atá ag éisteaċt le m'ċainnt gan
sgáṫ; óir ní ṁeasaim gur féidir aon níḋ acu ḃeiṫ las-
muiġ d'á eólus. Ní h-i gcúinne a deineaḋ aon níḋ
27 acu. An gcreideann tú na fáiḋe, a rí Agrippa?
28 Tá 'ḟios agam go gcreideann tú. Ansan duḃairt
Agrippa le Pól: Is beag ná go n-áitiġeann tú orm
29 iompáil am Ċríostaiḋe. Agus duḃairt Pól: Go
dtugaiḋ Dia ḋom, 'n-a ḃeag a's 'n-a ṁór, ní h-aṁáin
tusa aċ gaċ a ḃfuil de ḋaoiniḃ anso ag éisteaċt liom
d'iompáil ar an gcuma san agus iad a ḃeiṫ mar me
féin, aċ gan na slaḃraí seo ḃeiṫ orta.
30 Ansan d'éiriġ an rí agus an goḃernóir agus Ber-
31 nicé agus a raiḃ 'n-a suiḋe 'n-a ḃfoċair. Agus
d'imṫiġdar i leiṫ taoiḃ agus ḃíodar ag cainnt, agus
duḃradar: Ní'l aon ruḋ déanta ag an nduine sin a

[1] *Supra* ix. 20. [2] *Supra* xxi. 31.

tuillfeaḋ bás ná braiġdinear dó. Agus duḃairt 32
Agrippa le Féstus: D'ḟéadfí an duine sin do leog-
aint ċun siúḃail mura mbeaḋ gur ġairm sé Caesar.

CAIBIDIOL XXVII.

Curtar Pól ar bórd luinge ċun dul sa Róiṁ. A ṫaisteal agus a longḃrise.

Ansan, do socaruiġeaḋ ar ḋul ar uisge go dtí 1
an Eadáil agus ar Ṗól agus ná prioṡúnaiġ eile taḃ-
airt ar láiṁ do ṫaoiseaċ céad dár b'ainim Iúlius,
de ḃuiḋin Augustuis, [1]Agus ċuamair ar bórd luinge 2
Adrumétiġe, ċun go seólfaimís san ċiuṁais tráġa
na h-Ásia, agus tógamair ár seólta. Agus d'ḟan
i n-ár bfoċair Aristarcus an Macedonaċ, ó Tessa-
lonica.

Ṫánamair an lá 'n-a ḋiaiḋ san go Sidón. Agus ḃí 3
Iúlius ceannsa le Pól agus do leog sé ḋó dul ċun
a ċáirde agus aire taḃairt dó féin. Ansan d'ḟága- 4
mair an áit sin agus ḟeólamair ar sgáṫ Ċúprus mar
ḃí an ġaoṫ i n-ár gcoinniḃ. Agus ḟeólamair tré 5
farraige Ċilicia agus Ṗamṗilia, agus ṫánamair go dtí
Lystra, atá i Lucia, Do fuair an taoiseaċ céad, sa 6
n-áit sin, long Alecsandríneaċ a ḃí ag dul san-Eadáil
agus ċuir sé uirti sinn.

Ansan ḃíomair ag gluaiseaċt go ríġin ar feaḋ 7
mórán laeṫanta gan teaċt aċ ar aġaiḋ Ċniduis, mar
ḃí an ġaoṫ 'ġár gcosg, agus ḟeólamair i gcóṁgar do
Ċréta, láṁ lé Salmóné. Do ḟeolamair tar an áit 8
sin, agus ba deacair é, agus ṫánamair go dtí áit ar
a dtugtí Deaġċuanta, i n-aice le caṫair Talassa.

Ansan ḃí mórán aimsire caitte agus ḃí taisdeal 9
farraige contaḃartaċ mar ḃí aimsir an trosgaiḋ
imiġte, agus ḃí Pól ag taḃairt cóṁairle a leasa
dóiḃ, 'Gá ráḋ leó: A ḟeara, ċím go ḃfuil tráċt na 10
farraige ag tusnú ar ḃeiṫ ana-ḋíoḃálaċ agus ana-
ċontaḃartaċ, ní h-aṁáin do'n luing agus do'n méid

[1] 2 Cor. xi. 25.

11 ualaiġ atá inti aċ d'ár n-anam féin ċóṁ maiṫ. Aċ
ba ṁó an truim a ċuir an taoiseaċ céad i ngiolla
na luinge agus i máiġistir na luinge 'ná i gcainnt Ṗóil.
12 Agus toisg gan an cuan san a ḃeiṫ oireaṁnaċ go maiṫ
ċun an ġeiṁriḋ a ċaiṫeaṁ ann do ċóṁairliġ an ċuid
ba ṁó ḋíoḃ imṫeaċt ar agus féaċaint an ḃféadfaidís
dul agus an geiṁreaḋ ċaiṫeaṁ i ḃFoenicé, cuan de
ċuantaiḃ Ċréta atá ag féaċaint siar ó ḋeas agus siar
ó ṫuaiḋ.
13 Do ṡéid an ġaoṫ andeas ḋóiḃ agus ṁeasadar go
raiḃ gaċ níḋ ar a dtoil acu agus ġluaiseadar ó
14 Assan agus san ċiuṁais trága Ċréta. Aċ go luaṫ
'n-a ḋiaiḋ san d'eiriġ n-a coinniḃ go stoirmeaṁail
15 an ġaoṫ ar a dtugtar Euroacuiló. Do sguabaḋ
ċun siúḃail an long mar níor ḟéad sí cur i gcoinniḃ
na gaoiṫe, agus do sgaoileaḋ leis an ngaoiṫ sinn.
16 Do comáineaḋ isteaċ sinn fé sgáṫ oileáin dár ḃ'ainim
Cauda, agus is ar éigin ḟéadamair an bád do ṫógaint
17 ċúġainn; Do ṫógadar é agus ḋeineadar úsáid de
ċaḃarṫaiḃ agus ċuireadar fúnsai fé'n luing; agus
le h-eagla go dtuitfidís isteaċ sa ḃeó-ġainiṁ do
leagadar na seólta, agus ḃíodar ag imṫeaċt ar an
18 gcuma san. An lá 'n-a ḋiaiḋ san ḋeineadar caiṫ-
eaṁ amaċ, óir ḃíomair ġár suataḋ go ró-ṁór leis
19 an stoirm. Agus an tríṁaḋ lá do ċaiṫeadar amaċ
20 le n-a láṁaiḃ féin gléas na luinge. Ansan ḃíomair
mórán laeṫanta gan grian na réiltín a ḋ'ḟeisgint,
agus stoirm nár ḃeag ag bagairt orainn, i dtreó go
raiḃ gaċ súil le n-ár dteaċt slán imiġte.
21 Agus ansan, tar éis iad a ḃeiṫ aḃfad gan bia
ċaiṫeaṁ, do ṡeasaiṁ Pól eatarṫa agus duḃairt sé:
A ḟeara, is mairg nár glacaḋ mo ċóṁairle-se agus
gan imṫeaċt ó Ċréta, agus dul ó'n ndíoḃáil seo
22 agus ó'n gcailleaṁaint seo. Agus anois iarraim
oraiḃ misneaċ a ḃeiṫ agaiḃ. Ní caillfar aon duine
23 agaiḃ, aċ an long aṁáin. Óir do ṡeasaiṁ taoiḃ liom
anoċt aingeal Dé, n-ar leis mise agus dá ndeinim
24 seirḃís, Agus duḃairt sé: Ná bíoḋ eagal ort, a Ṗóil.
Ní foláir duit seasaṁ i láṫair Ċaesair; agus féaċ,
gaċ a ḃfuil de ḋaoine ar aon luing leat táid siad

bronnta ag Dia ortsa. D'á ḃríġ sin glacaiḋ mis- 25
neaċ, a ḟeara; óir creidim-se ó Ḋia, fé mar a duḃraḋ
liom, gur mar sin a ḃeiḋ. Aċ ní foláir dúinn dul 26
isteaċ ar oileán áiriṫe.

Aċ nuair a ṫáinig an ceaṫrṁaḋ oiḋċe déag orainn 27
agus sinn ag imṫeaċt sa n-Adria tímpal an ṁeaḋon
oiḋċe, ṁeas na máirnéalaiġ go ḃfeacadar tír éigin.
Do leogadar sios an luaḋ agus fuaradar fiċe feáḋ 28
ar doiṁneas, agus nuair a ḋruideadar tamall beag
ó'n áit sin fuaradar cúig ḟeáḋ déag. Ḃí eagal orṫa 29
go raiġmís i n-áit ġarḃ agus ċuireadar amaċ ċeiṫre
h-ancairí ó'n stiúir, agus b'é b'ḟada leó go mbeaḋ
sé 'n-a lá. Ansan do ṁeas na máirnéalaiġ teiṫe ar 30
an luing. Do leogadar sios an bád, mar ḋ'eaḋ gur
ṫeastuiġ uaṫa ancairí ċur amaċ ó ṫosaċ na luinge.
Aċ duḃairt Pól leis an dtaoiseaċ céad agus leis 31
na fir armṫa: Mura ḃfanaid siad san sa luing ní
féidir daoiḃ-se dul slán. Ansan do ġearr na saiġ- 32
diúirí téada an ḃáid agus do leogadar dó tuitim
sa n-uisge.

Agus nuair a ṫurnuiġ an solus ar ṫeaċt d'iarr 33
Pól orṫa go léir bia ċaiṫeam, agus duḃairt sé: Sidé
an ceaṫrṁaḋ lá déag agaiḃ ag feiṫeaṁ agus siḃ i nḃúr
dtrosgaḋ, gan aon níḋ a ṫógaint. D'á ḃríġ sin 34
iarraim oraiḃ anois bia do ċaiṫeaṁ ar son ḃúr
sláinte, óir ní caillfar oiread agus ruibe gruaige
de ċeann aon duine agaiḃ. Nuair a ḃí an méid sin 35
ráiḋte aige do ṫóg se arán agus ġaiḃ se buiḋċas le
Dia os a gcóṁair go léir, agus ḃris sé an t-arán
agus ċrom sé ar iṫe. Ansan ṫáinig suaiṁneas 36
aigne orṫa go léir agus ṫógadar an bia. Dá ċéad 37
duine agus sé ḋuine ḋéag a's trí fiċid againn isteaḋ
a ḃí sa luing ar fad. Nuair a ḃí a ndóṫin biḋ iṫte 38
acu ċaiṫeadar an ċruiṫneaċt amaċ sa ḃfarraige ċun na
luinge d'éadtromú.

Ansan, nuair a ḃí sé 'n-a lá, níor aiṫniġdar an tír, 39
aċ ṫugadar fé ndeara bléin 'na raiḃ tráiġ inti agus
ċeapadar, d'á mb' ḟéidir é, go sáḋfaidís an long
isteaċ inti. Ansan do ṫógadar na h-ancairí agus 40
do sguradar na stiúireana agus d'árduiġdar an

seól mór ċun na gaoiṫe agus do ġluaiseadar leis
an ḃfarraige, aċ do stiúruiġdar í fé ḋéin na trága.
41 Do ṫuiteamair isteaċ i n-áit a ḃí idir ḋá ḟarraige
agus do buaileaḋ an long uim ṫalaṁ i dtreó go
raiḃ a tosaċ daingean agus gur ḃris neart na farraige
a deire.
42 Ansan do ṁeas na saiġdiúirí na príosúnaiġ a ċur
ċun báis le h-eagla go snáṁfaḋ cuid acu agus go
43 n-imṫeóċaidís. Aċ ní leogfaḋ an taoiseaċ céad
dóiḃ é, mar ṫeastuiġ uaiḋ Pól do ḃreiṫ saor, agus
d'órduiġ sé do'n ṁuinntir go raiḃ snáṁ acu iad
féin do ċaiṫeaṁ amaċ ar dtúis agus iad féin a ṡáḃáil
44 agus dul i dtír. Agus do rugaḋ an ċuid eile amaċ,
cuid acu ar ċláraċaiḃ agus cuid acu ar neiṫiḃ a ḃain
leis an luing. Agus mar sin do ṫárla go ndeaġaiḋ
gaċ duine acu beó amaċ ar an dtalaṁ tirim.

CAIBIDIOL XXVIII.

Pól i Melita ar feaḋ trí ṁí. A ṫasteal airís ar an ḃfarraige. A ṫeaċt ċun na Róṁa. A ċómráḋ leis na Iúdaiġ a ḃí sa ċaṫair.

1 Agus ansan nuair a ḃíomair tar éis dul slán fuar-
amair amaċ gur Melita a tugtí ar an oileán. Do
2 ġlac na daoine iasaċta san go ceannsa sinn. Do
lasadar teine agus ċuireadar compórd orainn, mar
3 ḃí fearṫainn ag teaċt agus bí fuaċt ann. Ansan ḃí
Pól tar éis rainnt adṁaid ċrín do ḃailiú agus do ċur
ar an dteine, agus do léim aṫair niṁe, ag teiṫe ó'n
4 dteas, agus do rug sí ar láiṁ air. Nuair a ċonnaic
na daoine iasaċta an ṗiast ar sile as a láiṁ duḃradar
le n-a ċéile: Is aṁlaiḋ a ṁairḃ sé duine agus bíoḋ
go dtáinig sé saor ó'n ḃfarraige ní leogtar beó ó'n
5 ndíoltas é. Ansan do ċroṫ seisean an ṗiast isteaċ
6 sa teine agus ní raiḃ aon díoḃáil déanta ḋó. Aċ
ṁeasadar go dtusnóċaḋ sé ar at agus go dtuitfeaḋ
sé marḃ gan ṁoill. Ḃíodar ag feiṫeaṁ leis sin, aċ
nuair a ċonnacadar ná raiḃ aon níḋ ag imṫeaċt air
d'aṫaruiġdar a n-aigne agus duḃradar gur Ḋia
éigin é.

Sa n-áit sin iseaḋ ḃí talaṁ an ḟir a ḃí n-a ċeann 7
ar an oileán. Publius ab ainim ḋó. Do ġlac sé sinn
agus ċuir sé cóir orainn go fial ar feaḋ trí lá.
Agus do ṫárla go raiḃ atair Ṗubliuis 'n-a luiġe le 8
h-éagcrúas agus le teinneas cuirp. Ċuaiḋ Pól
isteaċ ag triall air agus ḋein sé guiḋe ar a ṡon agus
ċuir sé a láṁa air agus do leiġis sé é. Ansan, gaċ 9
a raiḃ de ḋaoine ar an oileán go raiḃ gearánta orṫa
ṫánadar agus do leiġiseaḋ iad. Agus ṫugadar 10
onóir ṁór dúinn, agus nuair a ḃíomair ċun dul ar
luing ṫugadar dúinn na neiṫe a ḃeaḋ riaċtanaċ dúinn.

Tar éis trí ṁí do ġluaiseamair, ar luing Alec- 11
sandrínig a ḃí tar éis an ġeiṁriḋ a ċaiṫeaṁ ag an
oileán. Agus na Castóirí an suaṫantas a ḃí uirṫi.
Agus ṫánamair go Suracúsa agus d'ḟanamair trí 12
lá ann. Ó'n áit sin do ṡeólamair tímpal fan na tíre 13
agus ṫanamair go dtí Régium, agus tar éis aon lae
aṁáin do ṡéid an ġaoṫ andeas agus ṫánamair go
Puteolí. Fuaramair bráiṫre sa n-áit sin agus 14
d'iarradar orainn fanṁaint 'n-a ḃfoċair agus
d'ḟanamair seaċt lá. Agus ansan ṫánamair go dtí
an Róiṁ. Agus as san, nuair airiġ na bráiṫre é, 15
do ċruinniġdar ċúġainn go Forum Appiuis agus ċun
na dTrí dTaḃairne, agus nuair a ċonnaic Pól iaḋ
ṫug se buiḋċas do Ḋia agus ṫáinig misneaċ ḋó.

Agus nuair a ḃíomair tagaiṫe ċun na Róṁa do 16
tugaḋ cead do Ṗól fanṁaint i n'áit ċóṁnuiġṫe féin
agus fear cimeádta, armṫa, i n'ḟoċair.

Ansan, tar éis an tríṁaḋ lae, do ġlaoiḋ sé ċuige 17
maiṫe na nIúdaċ. Nuair a ṫánadar i ḃfoċair a ċéile
duḃairt sé leó : A ḟeara, a ḃráiṫre, do tugaḋ mise
gaḃṫa, ó Ierúsalem, i láṁaiḃ na Róṁánaċ, agus gan
aon níḋ agam 'á ḋeanaṁ i gcoinniḃ na ndaoine ná
i gcoinniḃ nós ár sinsear. Do ṫrialadar mé agus 18
ḃíodar ċun mé leogaint saortoisg ná fuaradar aon
ċúis ḃáis ionam. Aċ do ċuir na Iúdaiġ 'n-a ċoinniḃ sin 19
i dtreó go mb' éigin dóm Caesar do ġairm, agus ní
h-aṁlaiḋ a ḃí aon níḋ agam lé cur i leiṫ mo náisiúin

20 féin. Siné cúis n-ar iarras sibse a ḋ'feiscint agus
labairt liḃ. Mar ġeall ar an nDóċas atá i n-Israél
21 iseaḋ atá an slabra so casta orm-sa. Agus dúḃ-
radar-san leis : Ní ḃfuaramair-ne litreaċa ad ṫaoḃ
ó Iúdaéa, ná níor ṫáinig aoinne de sna bráiṫriḃ ag
22 innsint ná ag labairt aon droċ-níḋ ad ṫaoḃ. Aċ
iarraimíd ort a ḋ'innsint dúinn cad is dóiġ leat ;
óir i dtaoḃ na h-aicme seo, is eól dúinn go ḃfuil-
tear ag gaḃáil 'n-a gcoinniḃ ins gaċ aon ḃall.
23 Ansan do ċeapadar lá ḋó, agus ṫáinig a lán acu go
dtí an lóisdín ċuige, agus do ṁíniġ sé ḋóiḃ ríġeaċt
Dé agus ṫug sé fiaḋnuise ḋóiḃ air. Agus ḃí sé ó'n
maidin go dtí an tráṫnóna ag cur 'n-a luiġe orṫa
i dtaoḃ Íosa, a' dliġe Ṁaoise agus as na fáiḋiḃ.
24 Agus do ċreid cuid acu ins na neiṫiḃ a duḃraḋ, agus ḃí
25 cuid acu, áṁṫaċ, nár ċreid. Agus ḃíodar ag imṫeaċt
gan ḃeiṫ ar aon-aigne, i dtreó go nduḃairt Pól an
t-aon ḟocal aṁáin : Is maiṫ aduḃairt an Spiorad Naoṁ
26 é le n-ár n-aiṫreaċaiḃ tré ḃéal an ḟáiḋ Isáias, Mar
a ndeir sé : [1] Imṫiġ ag triall ar an bpobul san
agus abair leo : Cloisfiḋ siḃ leis an gcluais agus ní
ṫuigfiḋ siḃ, agus ċífiḋ siḃ leis an súil agus ní ṫaḃ-
27 arfaiḋ siḃ fé ndeara ; Óir tá croiḋe an ṗobuil seo
tuitiṫe i ḃfeóil, agus le n-a gcluasaiḃ ḋeineadar
éisteaċt ḋúr, agus do ḋúnadar a súile, le h-eagla
go ḃfeicfidís le n-a súiliḃ agus go n-aireóċaidís le
n-a gcluasaiḃ agus do dtuigfidís le n-a gcroiḋe
agus go n-iompóċaidís agus go slánóċainn iad.
28 Dá ḃríġ sin bíoḋ agaiḃ fios an méid seo, go ḃfuil an
slánú so ó Ḋia d'á ċur ag triall ar na Geintiḃ, agus
29 éistfid siad leis. Nuair a ḃí an méid sin ráiḋte
aige d'imṫiġ na Iúdaíġ amaċ uaiḋ, agus aiġneas mór
acu eatarṫa féin.
30 Ansan d'ḟan sé ḋá ḃliain ar fad 'n-a ṫiġ féin, agus
31 ġlac sé gaċ aoinne do ṫáinig ag triall air. Agus
ríġeaċt Dé aige 'á ċraoḃsgaoile, agus é ag múine
na neiṫ a ḃaineann leis an dTiġearna Íosa Críost
le lán-ṁisneaċ agus gan ċosg.

[1] Isaias vi. 9 ; Maiṫ. xiii. 14 ; Marc. iv. 12 ; Lúc. viii. 10 ; Eóin xii. 40 ; Róṁ. xi. 8.

LIBRARY
12
AUG
1978
UNIVERSITY OF TORONTO